Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES DIREKTĪVA 2006/112/EK

(2006. gada 28 novembris)

par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

(OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Direktīva 2006/138/EK (2006. gada 19. decembris)	L 384	92	29.12.2006.
►**M2**	Padomes Direktīva 2007/75/EK (2007. gada 20. decembris)	L 346	13	29.12.2007.
►**M3**	Padomes Direktīva 2008/8/EK (2008. gada 12. februāris)	L 44	11	20.2.2008.
►**M4**	Padomes Direktīva 2008/117/EK (2008. gada 16. decembris)	L 14	7	20.1.2009.

Labota ar:

►**C1**	Kļūdu labojums, OV L 335, 20.12.2007., 60. lpp.	(2006/112/EK)

▼B

PADOMES DIREKTĪVA 2006/112/EK

(2006. gada 28 novembris)

par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 93. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ,

tā kā:

(1) Padomes Direktīva 77/388/EEK (1977. gada 17. maijs) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze ([1]), ir vairākkārt būtiski grozīta. Tā kā tajā ir jāizdara turpmāki grozījumi, skaidrības un lietderības labad būtu lietderīgi minēto direktīvu pārstrādāt.

(2) Pārstrādātajā versijā būtu jāiekļauj visi joprojām piemērojamie noteikumi, kas paredzēti Padomes Direktīvā 67/227/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par dalībvalstu tiesību aktu par apgrozījuma nodokļiem saskaņošanu ([2]). Tādēļ minētā direktīva būtu jāatceļ.

(3) Lai nodrošinātu, ka noteikumi ir izklāstīti skaidri, racionāli un atbilstīgi labāka likumdošanas procesa principam, ir lietderīgi pārstrādāt direktīvas struktūru un formulējumus, lai gan tas principā neradīs vajadzību veikt būtiskas maiņas pastāvošajos tiesību aktos. Taču pārstrādāšana ir neizbēgami saistīta ar nedaudziem būtiskiem grozījumiem, kurus tomēr vajadzētu izdarīt. Ja šādi grozījumi ir veikti, tie ir precīzi atspoguļoti noteikumos par šīs direktīvas transponēšanu un stāšanos spēkā.

(4) Lai sasniegtu mērķi – izveidot iekšējo tirgu – iepriekš jāpieņem priekšnoteikums, ka apgrozījuma nodokļa tiesību aktu piemērošana dalībvalstīs nerada konkurences apstākļu izkropļojumus un nekavē preču un pakalpojumu brīvu apriti. Tādēļ vajadzīgs tā saskaņot tiesību aktus par apgrozījuma nodokļiem, izmantojot pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmu, lai pēc iespējas likvidētu faktorus, kas varētu radīt konkurences apstākļu izkropļojumus kā valstu, tā Kopienas mērogā.

(5) PVN sistēma ir visvienkāršākā un neitrālākā, ja nodokli uzliek cik iespējams vispārīgi, aptverot gan visas ražošanas un izplatīšanas stadijas, gan pakalpojumu sniegšanu. Tādēļ iekšējā tirgus un dalībvalstu interesēs ir pieņemt kopēju sistēmu, kas attiecas arī uz mazumtirdzniecību.

(6) Minētais process jāveic pakāpeniski, jo apgrozījuma nodokļu saskaņošana maina nodokļu struktūru dalībvalstīs un vērā ņemami ietekmē budžeta, ekonomikas un sociālo jomu.

(7) Pat ja kopējā PVN sistēma pilnīgi nesaskaņo likmes un atbrīvojumus, tās mērķim vajadzētu būt konkurences izlīdzināšanai, jo

([1]) ►C1 OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2006/98/EK (OV L 363, 20.12.2006, 129. lpp.). ◄

([2]) ►C1 OV 71, 14.4.1967., 1301. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 77/388/EEK. ◄

▼B

katras dalībvalsts teritorijā līdzīgām precēm un pakalpojumiem piemēro vienādu nodokli, neatkarīgi no ražošanas un izplatīšanas ķēdes garuma.

(8) Saskaņā ar Padomes Lēmumu 2000/597/EK, *Euratom* (2000. gada 29. septembris) par Kopienu pašu resursu sistēmu ([1]), Eiropas Kopienu budžetu neatkarīgi no citiem ieņēmumiem pilnībā finansē no Kopienu pašu resursiem. Šie resursi ietver resursus, kas rodas, iekasējot PVN un ko iegūst, piemērojot kopēju nodokļa likmi tādai aprēķinu bāzei, kas noteikta vienādā veidā un atbilstīgi Kopienas tiesību aktiem.

(9) Ir būtiski svarīgi paredzēt pārejas periodu, lai ļautu pakāpeniski pielāgot dalībvalstu tiesību aktus noteiktās jomās.

(10) Minētajā pārejas periodā darījumiem Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātāji, kuri nav atbrīvoti no nodokļa, būtu jāuzliek nodoklis galamērķa dalībvalstī, piemērojot šīs dalībvalsts likmes un nosacījumus.

(11) Ir arī lietderīgi, ka šajā pārejas periodā konkrētas vērtības iegādēm Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātāji vai juridiskas personas, kuras nav nodokļa maksātājas, konkrēti tālpārdošanas veidi Kopienas iekšienē un jaunu transportlīdzekļu piegāde personām vai no nodokļa atbrīvotām struktūrām, vai struktūrām, kas nav nodokļa maksātājas, arī būtu jāuzliek nodoklis galamērķa dalībvalstī, piemērojot šīs dalībvalsts likmes un nosacījumus, ciktāl šādi darījumi, nepastāvot īpašiem noteikumiem, varētu radītu ievērojamus konkurences izkropļojumus starp dalībvalstīm.

(12) Ar konkrētu teritoriju ģeogrāfisko, ekonomisko un sociālo stāvokli saistītu iemeslu dēļ uz tām nebūtu jāattiecina šī direktīva.

(13) Lai pastiprinātu nodokļa nediskriminējošo būtību, termins "nodokļa maksātājs" būtu jādefinē tā, lai dalībvalstis to varētu attiecināt uz personām, kas laiku pa laikam veic darījumus.

(14) Termins "darījums, par kuru uzliek nodokli" var radīt grūtības, jo īpaši attiecībā uz darījumiem, ko uzskata par tādiem. Tādēļ ir nepieciešams precizēt šos jēdzienus.

(15) Lai veicinātu apriti Kopienā kustama materiāla īpašuma apstrādes jomā, ir lietderīgi paredzēt noteikumus par nodokļa uzlikšanu šiem darījumiem gadījumos, ja tos veic pakalpojumu saņēmējam, kas PVN nolūkā ir identificēts dalībvalstī, kas nav darījuma faktiskās veikšanas dalībvalsts.

(16) Transportēšana kādas dalībvalsts teritorijā būtu jāuzskata par preču transportēšanu Kopienas iekšienē, ja tā ir tieši saistīta ar transportēšanu starp dalībvalstīm, lai vienkāršotu ne tikai principus un režīmu attiecībā uz nodokļa uzlikšanu šiem iekšzemes transportēšanas pakalpojumiem, bet arī noteikumus, ko piemēro papildpakalpojumiem un pakalpojumiem, ko sniedz starpnieki, kuri iesaistīti šo dažādo pakalpojumu sniegšanā.

(17) Nosakot to darījumu vietu, par kuriem uzliek nodokli, starp dalībvalstīm var rasties kompetences kolīzijas, jo īpaši attiecībā uz preču piegādi ar montāžu un attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu. Kaut arī par pakalpojumu sniegšanas vietu principā būtu jānosaka vieta, kur ir pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta, tomēr būtu lietderīgi noteikt šo vietu pakalpojumu saņēmēja dalībvalstī, jo īpaši attiecībā uz dažiem pakalpojumiem, ko cits citam sniedz nodokļa maksātāji, un ja izmaksas ir iekļautas preču cenā.

([1]) OV L 253, 7.10.2000., 42. lpp.

▼B

(18) Ir jāprecizē nodokļa uzlikšanas vietas definīcija konkrētiem darījumiem, ko veic uz kuģiem, gaisa kuģos vai vilcienos, veicot pasažieru pārvadājumus Kopienas iekšienē.

(19) PVN nolūkā elektroenerģiju un gāzi uzskata par precēm. Tomēr ir īpaši grūti noteikt piegādes vietu. Lai izvairītos no tā, ka nodokli piemēro divreiz vai nepiemēro nemaz, un lai sasniegtu īstu iekšējo tirgu, ►C1 par gāzes piegādes vietu, izmantojot dabasgāzes sadales sistēmu ◄, vai par elektroenerģijas piegādes vietu, pirms preces nonāk galapatēriņa stadijā, tādēļ būtu jānosaka tā vieta, kur ir pircēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta. Gāzes un elektroenerģijas piegādei pēdējā stadijā, proti, no tirgotājiem un piegādātājiem galapatērētājam, būtu jāuzliek nodoklis tajā vietā, kur pircējs preces faktiski lieto un patērē.

(20) Kustama materiāla īpašuma iznomāšanas/izīrēšanas gadījumā, piemērojot vispārējo noteikumu, saskaņā ar kuru nodokli par pakalpojumu sniegšanu uzliek dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, var rasties būtiski konkurences izkropļojumi, ja iznomātājs/izīrētājs un nomnieks/īrnieks veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs un ja šajās valstīs ir atšķirīgas nodokļa likmes. Tāpēc būtu jānosaka, ka pakalpojuma sniegšanas vieta ir vieta, kur ir pakalpojumu saņēmēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur viņam ir pastāvīga iestāde, kurai sniedz pakalpojumu, vai – ja tādas nav – vieta, kur ir viņa pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.

(21) Tomēr attiecībā uz transportlīdzekļu iznomāšanu/izīrēšanu ir lietderīgi kontroles nolūkos stingri piemērot vispārīgo noteikumu, un tādējādi par pakalpojumu sniegšanas vietu uzskatīt vietu, kur pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību.

(22) Visiem telekomunikāciju pakalpojumiem, ko patērētāji izmanto Kopienā, būtu jāuzliek nodoklis, lai novērstu konkurences izkropļojumus šajā jomā. Tādēļ telekomunikāciju pakalpojumiem, kurus sniedz nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, vai pakalpojumu saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību trešās valstīs, principā nodoklis būtu jāuzliek vietā, kur pakalpojumu saņēmējs veic uzņēmējdarbību. Lai nodrošinātu to, ka uzliek vienādu nodokli telekomunikāciju pakalpojumiem, ko nodokļa maksātāji, kuri veic uzņēmējdarbību trešās teritorijās vai trešās valstīs, sniedz nodokļa maksātājiem, kuri veic uzņēmējdarbību Kopienā, un ko faktiski lieto un izmanto Kopienā, dalībvalstīm tomēr būtu jānodrošina to, ka piegādes vieta ir Kopienā.

(23) Lai novērstu konkurences izkropļojumus, arī par radio un televīzijas apraides pakalpojumiem un elektroniski sniegtiem pakalpojumiem, ko no trešām teritorijām vai trešām valstīm sniedz personām, kuras veic uzņēmējdarbību Kopienā, vai no Kopienas sniedz personām, kuras veic uzņēmējdarbību trešās teritorijās vai trešās valstīs, nodoklis būtu jāuzliek vietā, kur pakalpojumu saņēmējs veic uzņēmējdarbību.

(24) Būtu jāsaskaņo jēdzieni "nodokļa iekasējamības gadījums" un "nodokļa iekasējamība", lai kopējā PVN sistēma un tās turpmākie grozījumi stātos spēkā vienlaikus visās dalībvalstīs.

(25) Jāsaskaņo summas, kurai uzliek nodokli, noteikšana, lai PVN piemērošana darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, radītu līdzvērtīgas sekas visās dalībvalstīs.

(26) Lai novērstu nodokļa zudumus, ko rada saistītu personu izmantojums, lai saņemtu nodokļa atvieglojumus, konkrētos apstākļos dalībvalstīm būtu jāvar iejaukties, tādu kategoriju piegādātājiem un saņēmējiem, kam uzskata par vajadzīgu, nosakot summas, kurām uzliek nodokli par piegādātām precēm un pakalpojumiem, kā arī par preču iegādēm Kopienas iekšienē.

(27) Lai apkarotu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, attiecībā uz darījumiem, kas saistīti ar pakalpojumu

▼B

saņēmēja piegādāta ieguldījumu zelta apstrādi, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai summā, kurai uzliek nodokli, iekļaut šā ieguldījumu zelta vērtību, ja apstrādes iznākumā zelts zaudē ieguldījumu zelta statusu. Būtu lietderīgi dot dalībvalstīm noteiktu elastīguma iespēju šo pasākumu piemērošanā.

(28) Lai izvairītos no traucējumiem, līdz ar fiskālās kontroles atcelšanu pie robežām ir vajadzīga ne tikai vienota aprēķinu bāze, bet arī pietiekama pielīdzināšana dalībvalstu starpā attiecībā uz vairākām likmēm un likmju līmeņiem.

(29) Dažādās dalībvalstīs spēkā esošā PVN pamatlikme līdz ar pārejas sistēmas mehānismu nodrošina, ka šī sistēma darbojas pieņemami. Lai novērstu, ka atšķirība starp PVN pamatlikmēm, ko piemēro dalībvalstis, izjauc strukturālo līdzsvaru Kopienā un rada konkurences izkropļojumus atsevišķās darbības nozarēs, būtu jānosaka minimālā pamatlikme 15 % apjomā, uz kuru attiecas pārskatīšana.

(30) Lai saglabātu PVN neitralitāti, likmēm, ko piemēro dalībvalstis, vajadzētu būt tādām, kas vispārēji ļautu atskaitīt iepriekšējā stadijā piemēroto PVN.

(31) Pārejas periodā būtu pieļaujamas konkrētas atkāpes attiecībā uz likmju skaitu un līmeni.

(32) Lai labāk izprastu samazināto likmju ietekmi, Komisijai ir jāsagatavo novērtējuma ziņojums par to samazināto likmju ietekmi, kas piemērotas vietēji sniegtiem pakalpojumiem, jo īpaši attiecība uz jaunu darba vietu radīšanu, ekonomisko izaugsmi un iekšējā tirgus sekmīgu darbību.

(33) Lai risinātu bezdarba problēmu, dalībvalstīm, kas to vēlas, būtu jāļauj eksperimentēt ar samazinātas PVN likmes piemērošanu darbietilpīgiem pakalpojumiem un tās ietekmes izvērtēšanu attiecībā uz jaunu darba vietu radīšanu. Tādai samazināšana varētu arī mazināt attiecīgo uzņēmumu vēlmi sākt vai turpināt darboties ēnu ekonomikā.

(34) Šāda PVN likmes samazināšana tomēr nav pilnīgi droša iekšējā tirgus sekmīgai darbībai un nodokļa neitralitātei. Tādēļ būtu jāparedz īpaša atļauju piešķiršanas procedūra, kas jāievieš pietiekami ilgā noteiktā laikposmā, lai varētu novērtēt tādu samazināto likmju ietekmi, kuras piemēro vietēji sniegtiem pakalpojumiem. Lai nodrošinātu, ka šādu pasākumu vienmēr varētu pārbaudīt un ka tas paliek ierobežots, būtu stingri jādefinē tā darbības joma.

(35) Būtu jāsastāda kopīgs atbrīvojumu saraksts, lai Kopienu pašu resursus visās dalībvalstīs varētu iekasēt vienādi.

(36) Lai ieguvēji būtu gan attiecīgās personas, kurām jāmaksā PVN, gan kompetentās pārvaldes iestādes, PVN piemērošanas metodes konkrētām piegādēm un akcīzes preču iegādei Kopienas iekšienē vajadzētu saskaņot ar deklarēšanas procedūrām un pienākumiem attiecībā uz šādu preču nosūtīšanu uz galamērķi citā dalībvalstī, kā tas paredzēts Padomes Direktīvā 92/12/EEK (1992. gada 25. februāris) par vispārīgu režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību ([1]).

(37) Gāzes piegādei, izmantojot dabasgāzes sadales sistēmu, un elektroenerģijas piegādei nodokli piemēro pircēja atrašanās vietā. Lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas, šādu preču imports būtu jāatbrīvo no PVN.

(38) Attiecībā uz vietējā tirgus darbībām, par kurām uzliek nodokli, kuras ir saistītas ar tirdzniecību Kopienas iekšienē un kuras pārejas periodā veic nodokļa maksātāji, kas neveic uzņēmējdar-

([1]) OV L 76, 23.03.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/106/EK (OV L 359, 4.12.2004., 30. lpp.).

▼B

bību tās dalībvalsts teritorijā, kurā notiek preču iegāde, tostarp virknes darījumi, Kopienas iekšienē, ir jāparedz vienkāršošanas pasākumi, nodrošinot vienādu režīmu visās dalībvalstīs. Tādēļ būtu jāsaskaņo noteikumi par nodokļu sistēmu un personām, kas attiecībā uz šādiem darījumiem ir atbildīgas par PVN nomaksu. Tomēr principā no šādiem režīmiem jāizslēdz preces, kuras paredzēts piegādāt mazumtirdzniecības stadijā.

(39) Noteikumi, kas reglamentē nodokļa atskaitīšanu, būtu jāsaskaņo tiktāl, ciktāl tie iespaido faktiski iekasētās summas. Atskaitāmā daļa visās dalībvalstīs būtu jāaprēķina vienādi.

(40) Vajadzētu būt iespējai režīmu, kas ļauj koriģēt atskaitījumus par kapitālieguldījumu precēm visā attiecīgā aktīva izmantošanas laikā saskaņā ar tā faktisko izmantojumu, piemērot dažiem pakalpojumiem, kuru būtība ir salīdzināma ar kapitālieguldījumu precēm.

(41) Ir lietderīgi noteikt personas, kuras ir atbildīgas par PVN nomaksu, jo īpaši gadījumos, ja pakalpojumu sniegšanu veic persona, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā ir jāmaksā PVN.

(42) Konkrētos gadījumos dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām noteikt, ka par nodokļa nomaksu ir atbildīgs preču piegādes vai pakalpojuma saņēmējs. Tas dalībvalstīm ļautu vienkāršot noteikumus, kā arī apkarot nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ko novēro dažās nozarēs vai attiecībā uz dažiem darījumiem.

(43) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai brīvi norīkot personu, kas ir atbildīga par PVN nomaksu, importējot preces.

(44) Dalībvalstīm būtu jāspēj nodrošināt to, ka par PVN nomaksu tās personas vietā, kas ir atbildīga par PVN nomaksu, ir solidāri atbildīga kāda cita persona.

(45) Cik vien iespējams, būtu jāsaskaņo nodokļa maksātāju pienākumi, lai nodrošinātu vajadzīgos garantijas pasākumus vienādai PVN iekasēšanai visās dalībvalstīs.

(46) Rēķinu piesūtīšana elektroniski jāizveido tā, lai nodokļu pārvaldes varētu veikt pārbaudes. Tādējādi, lai nodrošinātu iekšējā tirgus sekmīgu darbību, ir lietderīgi Kopienas līmenī izstrādāt saskaņotu sarakstu, kurā paredzētas ziņas, kas ir jānorāda rēķinos, kā arī izveidot vairākas kopīgas procedūras, kas attiecas uz rēķinu piesūtīšanu elektroniski un rēķinu glabāšanu elektroniski, gan veicot maksājamo summu pašaprēķinu, gan uzticot rēķinu piesūtīšanas darbības trešai personai.

(47) Ievērojot dalībvalstu paredzētos nosacījumus, tām būtu jāļauj veikt un prasīt veikt elektroniski konkrētus paziņojumus un nodokļa deklarācijas.

(48) Nepieciešamība samazināt administratīvās un statistiskās formalitātes uzņēmumiem, īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, būtu jāsaskaņo ar efektīvu kontroles pasākumu īstenošanu un vajadzību uzturēt Kopienas statistisko dokumentu kvalitāti gan ekonomikas, gan nodokļu jomā.

(49) Dalībvalstīm būtu jāļauj turpināt piemērot īpašus režīmus mazajiem uzņēmumiem saskaņā ar kopējiem noteikumiem un ciešākas saskaņošanas nolūkā.

(50) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai piemērot īpašu režīmu, kas paredz priekšnodokļa vienotas likmes kompensāciju lauksaimniekiem, uz kuriem neattiecas parastais režīms. Būtu jānosaka šā īpašā režīma pamatprincipi un jāpieņem kopēja metode, kā aprēķināt šādu lauksaimnieku radīto pievienoto vērtību, lai varētu iekasēt pašu resursus.

▼B

(51) Ir lietderīgi pieņemt Kopienas nodokļa sistēmu, kas piemērojama lietotām precēm, mākslas darbiem, senlietām un kolekciju priekšmetiem, lai izvairītos no nodokļu dubultās uzlikšanas un konkurences izkropļojumiem attiecībā uz nodokļa maksātājiem.

(52) Parasto PVN noteikumu piemērošana zeltam ir galvenais šķērslis tā izmantošanai finanšu ieguldījumos, un tāpēc ir attaisnojama īpaša nodokļa režīma piemērošana, kas arī paaugstinātu Kopienas zelta tirgus starptautisko konkurētspēju.

(53) Ieguldījumu zelta piegāde pēc būtības ir līdzīga citiem finanšu ieguldījumiem, kas atbrīvoti no PVN. Tāpēc šķiet, ka atbrīvojums no nodokļa ieguldījumu zelta piegādēm ir visatbilstošākais nodokļa režīms.

(54) Ieguldījumu zelta definīcija būtu jāattiecina uz zelta monētām, kuru vērtībā atspoguļojas galvenokārt tā zelta cena, ko satur šīs monētas. Pārskatāmības un juridiskās noteiktības labad ik gadu būtu jāizveido saraksts ar monētām, uz ko attiecas ieguldījumu zelta režīms, to saimnieciskās darbības veicēju drošībai, kuri tirgojas ar šādām monētām. Šim sarakstam nevajadzētu skart to monētu atbrīvošanu no nodokļa, kuras nav iekļautas sarakstā, taču atbilst šajā direktīvā noteiktajiem kritērijiem.

(55) Lai nepieļautu nodokļu nemaksāšanu un vienlaikus mazinātu finansiālās izmaksas par tā zelta piegādi, kura prove pārsniedz noteiktu vērtību, ir pamatoti ļaut dalībvalstīm noteikt pircēju par personu, kas ir atbildīga par PVN nomaksu.

(56) Būtu jāparedz īpašs režīms, lai atvieglinātu fiskālo pienākumu izpildi saimnieciskās darbības veicējiem, kas sniedz pakalpojumus elektroniski un kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, un kam nav Kopienā jābūt identificētiem PVN nolūkā. Piemērojot šo režīmu, saimnieciskās darbības veicējam, kurš Kopienā elektroniski sniedz šādus pakalpojumus personām, kas nav nodokļa maksātājas, , būtu jādod iespēja izvēlēties būt identificētam vienā konkrētā dalībvalstī, ja tas nav Kopienā citādi identificēts PVN nolūkā.

(57) Attiecībā uz radio un televīzijas apraidi un dažiem elektroniski sniegtiem pakalpojumiem ir vēlams pieņemt tikai pagaidu noteikumus un tos pēc īsa laika pārskatīt, ņemot vērā gūto pieredzi.

(58) Ir jānodrošina šīs direktīvas noteikumu vienāda piemērošana, un tālab ir jāizveido padomdevēja komiteja pievienotās vērtības nodokļa jautājumos, lai sniegtu iespēju dalībvalstīm un Komisijai cieši sadarboties.

(59) Dalībvalstīm, ievērojot konkrētus ierobežojumus un nosacījumus, būtu jāspēj veikt vai turpināt piemērot īpašus pasākumus, kas atkāpjas no šīs direktīvas, lai vienkāršotu nodokļa iekasēšanu vai nepieļautu dažu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

(60) Lai nodrošinātu to, ka dalībvalsts, kas ir iesniegusi atkāpes pieprasījumu, nepaliek neziņā par to, kā Komisija rīkosies, atbildot uz pieprasījumu, būtu jānosaka termiņi, kuros Komisijai Padomē jāiesniedz priekšlikums par atļaujas sniegšanu vai paziņojums, kurā izklāstīti tās iebildumi.

(61) Ir būtiski nodrošināt PVN sistēmas vienotu piemērošanu. Lai sasniegtu šo mērķi, būtu jāievieš īstenošanas pasākumi.

(62) Minētajiem pasākumiem jo īpaši būtu jārisina nodokļu dubultās uzlikšanas problēma pārrobežu darījumos, kas var rasties tādēļ, ka dalībvalstis dažādi piemēro noteikumus, kas reglamentē vietu, kurā notiek darījumi, par kuriem uzliek nodokli.

(63) Lai arī īstenošanas pasākuma darbības joma būtu ierobežota, šādi pasākumi ietekmētu budžetu, un šāda ietekme vienai vai

▼B

vairākām dalībvalstīm varētu būt būtiska. Tādēļ Padome pamatoti patur tiesības izmantot īstenošanas pilnvaras.

(64) Ņemot vērā to ierobežoto piemērošanas jomu, būtu jānosaka, ka šādus īstenošanas pasākumus pieņem Padome ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.

(65) Ņemot vērā to, ka minēto iemeslu dēļ šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka tos var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Atbilstīgi proporcionalitātes principam, kā noteikts minētajā pantā, šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai.

(66) Pienākums šo direktīvu transponēt attiecīgās valsts tiesību aktos būtu jāattiecina vienīgi uz noteikumiem, kas liecina par ievērojamām pārmaiņām salīdzinājumā ar iepriekšējām direktīvām. Saistība negrozītus noteikumus transponēt attiecīgās valsts tiesību aktos izriet no iepriekšējām direktīvām.

(67) Šī direktīva nedrīkstētu iespaidot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kad tām jātransponē savos tiesību aktos XI pielikuma B daļā norādītās direktīvas,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

SATURS

I SADAĻA –	PRIEKŠMETS UN DARBĪBAS JOMA
II SADAĻA –	TERITORIĀLĀ DARBĪBAS JOMA
III SADAĻA –	NODOKĻA MAKSĀTĀJI
IV SADAĻA –	DARĪJUMI, PAR KURIEM UZLIEK NODOKLI
1. nodaļa –	Preču piegāde
2. nodaļa –	Preču iegāde Kopienas iekšienē
3. nodaļa –	Pakalpojumu sniegšana
4. nodaļa –	Preču imports
V SADAĻA –	TO DARĪJUMU VIETA, PAR KURIEM UZLIEK NODOKLI
1. nodaļa –	Preču piegādes vieta
1. iedaļa –	Preču piegāde bez transportēšanas
2. iedaļa –	Preču piegāde ar transportēšanu
3. iedaļa –	Preču piegāde uz kuģiem, gaisa kuģos vai vilcienos
4. iedaļa –	Preču piegāde, izmantojot sadales sistēmu
2. nodaļa –	Vieta preču iegādei Kopienas iekšienē
3. nodaļa –	Pakalpojumu sniegšanas vieta
1. iedaļa –	Vispārīgs noteikums
2. iedaļa –	Īpaši noteikumi
1. apakšiedaļa –	Starpnieku pakalpojumu sniegšana
2. apakšiedaļa –	Ar nekustamo īpašumu saistītu pakalpojumu sniegšana

▼B

3. apakšiedaļa –	Transportēšanas pakalpojumi
4. apakšiedaļa –	Kultūras pakalpojumu un līdzīgu pakalpojumu sniegšana, palīgpakalpojumu sniegšana saistībā ar transportēšanu vai kustamu materiālu īpašumu
5. apakšiedaļa –	Dažādu pakalpojumu sniegšana
6. apakšiedaļa –	Faktiskas lietošanas un izmantošanas kritērijs
4. nodaļa –	Preču importa vieta
VI SADAĻA –	NODOKĻA IEKASĒJAMĪBAS GADĪJUMS UN NODOKĻA IEKASĒJAMĪBA
1. nodaļa –	Vispārīgi noteikumi
2. nodaļa –	Preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana
3. nodaļa –	Preču iegāde Kopienas iekšienē
4. nodaļa –	Preču imports
VII SADAĻA –	SUMMA, KURAI UZLIEK NODOKLI
1. nodaļa –	Definīcija
2. nodaļa –	Preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana
3. nodaļa –	Preču iegāde Kopienas iekšienē
4. nodaļa –	Preču imports
5. nodaļa –	Dažādi noteikumi
VIII SADAĻA –	LIKMES
1. nodaļa –	Likmju piemērošana
2. nodaļa –	Likmju struktūra un līmenis
1. iedaļa –	Pamatlikme
2. iedaļa –	Samazinātas likmes
3. iedaļa –	Īpaši noteikumi
3. nodaļa –	Pārejas perioda noteikumi dažiem darbietilpīgiem pakalpojumiem
4. nodaļa –	Īpaši noteikumi, ko piemēro līdz galīgā režīma ieviešanai
5. nodaļa –	Pārejas perioda noteikumi
IX SADAĻA –	ATBRĪVOJUMI
1. nodaļa –	Vispārīgi noteikumi
2. nodaļa –	Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs
3. nodaļa –	Atbrīvojumi citām darbībām
4. nodaļa –	Atbrīvojumi darījumiem Kopienas iekšienē
1. iedaļa –	Atbrīvojumi preču piegādēm
2. iedaļa –	Atbrīvojumi preču iegādei Kopienas iekšienē
3. iedaļa –	Atbrīvojumi dažiem transportēšanas pakalpojumiem

▼B

5. nodaļa –	Importa atbrīvojumi
6. nodaļa –	Eksporta atbrīvojumi
7. nodaļa –	Atbrīvojumi starptautiskajai transportēšanai
8. nodaļa –	Atbrīvojumi, kas saistīti ar konkrētiem eksportam pielīdzinātiem darījumiem
9. nodaļa –	Atbrīvojumi pakalpojumu sniegšanai, ko veic starpnieki
10. nodaļa –	Atbrīvojumi darījumiem, kas saistīti ar starptautisko tirdzniecību
1. iedaļa –	Muitas noliktavas un noliktavas, kas nav muitas noliktavas, un līdzīgi režīmi
2. iedaļa –	No nodokļa atbrīvoti darījumi saistībā ar eksportu un tirdzniecību starp dalībvalstīm
3. iedaļa –	Kopīgi noteikumi 1. un 2. iedaļai
X SADAĻA –	ATSKAITĪŠANA
1. nodaļa –	Atskaitīšanas tiesību rašanās un darbības joma
2. nodaļa –	Proporcionālā atskaitīšana
3. nodaļa –	Atskaitīšanas tiesību ierobežojumi
4. nodaļa –	Noteikumi par atskaitīšanas tiesību īstenošanu
5. nodaļa –	Atskaitīšanas koriģēšana
XI SADAĻA –	NODOKĻA MAKSĀTĀJU UN DAŽU TO PERSONU PIENĀKUMI, KAS NAV NODOKĻA MAKSĀTĀJAS
1. nodaļa –	Maksāšanas pienākums
1. iedaļa –	Personas, kas atbildīgas par PVN nomaksu nodokļu iestādēm
2. iedaļa –	Maksājumu veikšanas kārtība
2. nodaļa –	Identifikācija
3. nodaļa –	Rēķinu piesūtīšana
1. iedaļa –	Definīcija
2. iedaļa –	Rēķina jēdziens
3. iedaļa –	Rēķinu izsniegšana
4. iedaļa –	Rēķinu saturs
5. iedaļa –	Rēķinu nosūtīšana elektroniski
6. iedaļa –	Vienkāršošanas pasākumi
4. nodaļa –	Uzskaite
1. iedaļa –	Definīcija
2. iedaļa –	Vispārīgi pienākumi
3. iedaļa –	Īpaši pienākumi saistībā ar visu rēķinu glabāšanu
4. iedaļa –	Tiesības piekļūt rēķiniem, ko elektroniski glabā citā dalībvalstī

▼B

5. nodaļa –	Deklarācijas
6. nodaļa –	Kopsavilkuma paziņojumi
7. nodaļa –	Dažādi noteikumi
8. nodaļa –	Pienākumi saistībā ar konkrētu preču importu un eksportu
1. iedaļa –	Imports
2. iedaļa –	Eksports
XII SADAĻA –	ĪPAŠI REŽĪMI
1. nodaļa –	Īpašs režīms mazajiem uzņēmumiem
1. iedaļa –	Vienkāršotas maksājumu un iekasēšanas procedūras
2. iedaļa –	Atbrīvojumi vai diferencēti nodokļa atvieglojumi
3. iedaļa –	Atskaitīšanās un pārskatīšana
2. nodaļa –	Kopējais vienotas likmes režīms lauksaimniekiem
3. nodaļa –	Īpašs režīms ceļojumu aģentūrām
4. nodaļa –	Īpašs režīms lietotām precēm, mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām
1. iedaļa –	Definīcijas
2. iedaļa –	Īpašs režīms tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji
1. apakšiedaļa –	Peļņas daļas režīms
2. apakšiedaļa –	Pārejas režīms lietotiem transportlīdzekļiem
3. iedaļa –	Īpašs režīms pārdošanai atklātās izsolēs
4. iedaļa –	Pasākumi, lai nepieļautu konkurences izkropļojumus un nodokļu nemaksāšanu
5. nodaļa –	Īpašs režīms ieguldījumu zeltam
1. iedaļa –	Vispārīgi noteikumi
2. iedaļa –	Atbrīvojums no PVN
3. iedaļa –	Nodokļu sistēmas izvēles tiesības
4. iedaļa –	Darījumi regulētā dārgmetālu tirgū
5. iedaļa –	Ieguldījumu zelta tirgotāju īpašās tiesības un pienākumi
6. nodaļa –	Īpašs režīms nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un kas sniedz elektroniskus pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas
1. iedaļa –	Vispārīgi noteikumi
2. iedaļa –	Īpašs režīms elektroniski sniegtiem pakalpojumiem
XIII SADAĻA –	ATKĀPES
1. nodaļa –	Atkāpes, ko piemēro līdz galīgā režīma ieviešanai
1. iedaļa –	Atkāpes valstīm, kas 1978. gada 1. janvārī bija Kopienas dalībvalstis

▼B

2. iedaļa – Atkāpes attiecībā uz valstīm, kas Kopienai pievienojušās pēc 1978. gada 1. janvāra

3. iedaļa – Kopīgi noteikumi attiecībā uz 1. un 2. iedaļu

2. nodaļa – Atkāpes, kurām vajadzīga atļauja

1. iedaļa – Vienkāršošanas pasākumi un pasākumi, lai nepieļautu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas

2. iedaļa – Starptautiskie nolīgumi

XIV SADAĻA – DAŽĀDI

1. nodaļa – Īstenošanas pasākumi

2. nodaļa – PVN komiteja

3. nodaļa – Valūtas maiņas kursi

4. nodaļa – Citi nodokļi, nodevas un maksas

XV SADAĻA – NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. nodaļa – Pārejas režīms nodokļa uzlikšanai tirdzniecībā starp dalībvalstīm

2. nodaļa – Pārejas perioda pasākumi saistībā ar pievienošanos Eiropas Savienībai

3. nodaļa – Transponēšana un stāšanās spēkā

I PIELIKUMS – 13. PANTA 1. PUNKTA TREŠAJĀ DAĻĀ MINĒTO DARBĪBU SARAKSTS

II PIELIKUMS – 56. PANTA 1. PUNKTA K) APAKŠPUNKTĀ MINĒTO ELEKTRONISKI SNIEGTO PAKALPOJUMU INDIKATĪVS SARAKSTS

III PIELIKUMS – TO PREČU PIEGĀŽU UN TO PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS SARAKSTS, KAM VAR PIEMĒROT 98. PANTĀ MINĒTĀS SAMAZINĀTĀS LIKMES

IV PIELIKUMS – 106. PANTĀ MINĒTO PAKALPOJUMU SARAKSTS

V PIELIKUMS – PREČU KATEGORIJAS, UZ KURĀM ATTIECINA NOLIKTAVU REŽĪMUS, KAS NAV MUITAS NOLIKTAVU REŽĪMI SASKAŅĀ AR 160. PANTA 2. PUNKTU

VI PIELIKUMS – 199. PANTA 1. PUNKTA D) APAKŠPUNKTĀ MINĒTĀS PREČU PIEGĀDES UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANA

VII PIELIKUMS – 295. PANTA 1. PUNKTA 4. APAKŠPUNKTĀ MINĒTO LAUKSAIMNIECISKĀS RAŽOŠANAS DARBĪBU SARAKSTS

VIII PIELIKUMS – 295. PANTA 1. PUNKTA 5. APAKŠPUNKTĀ MINĒTO LAUKSAIMNIECISKO PAKALPOJUMU INDIKATĪVS SARAKSTS

IX PIELIKUMS – MĀKSLAS DARBI, KOLEKCIJU PRIEKŠMETI UN SENLIETAS, KĀ MINĒTS 311. PANTA 1. PUNKTA 2., 3. UN 4. APAKŠPUNKTĀ

A daļa – Mākslas darbi

▼B

B daļa – Kolekciju priekšmeti

C daļa – Senlietas

X PIELIKUMS – TO DARĪJUMU SARAKSTS, UZ KURIEM ATTIECAS 370. UN 371. PANTĀ UN 375. LĪDZ 390. PANTĀ MINĒTĀS ATKĀPES

A daļa – Darījumi, par ko dalībvalstis var turpināt uzlikt nodokli

B daļa – Darījumi, ko dalībvalstis var turpināt atbrīvot no nodokļa

XI PIELIKUMS

A daļa – Atceltās direktīvas un to grozījumi

B daļa – Termiņi transponēšanai valstu tiesību aktos (kā minēts 411. pantā)

XII PIELIKUMS – ATBILSTĪBAS TABULA

I SADAĻA

PRIEKŠMETS UN DARBĪBAS JOMA

1. pants

1. Ar šo direktīvu izveido kopējo pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēmu.

2. Kopējās PVN sistēmas princips ir piemērot precēm un pakalpojumiem vispārēju nodokli par patēriņu, kas būtu tieši proporcionāls preču un pakalpojumu cenai neatkarīgi no to darījumu skaita, kas veikti ražošanas un izplatīšanas procesā pirms stadijas, kurā uzliek nodokli.

Par katru darījumu PVN, ko aprēķina no preču vai pakalpojumu cenas pēc attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem piemērojamas likmes, uzliek pēc tam, kad atskaitīts dažādām izmaksu sastāvdaļām tieši piemērotais PVN.

Kopējo PVN sistēmu piemēro līdz mazumtirdzniecības stadijai, to ieskaitot.

2. pants

1. PVN uzliek šādiem darījumiem:

a) preču piegādei, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds;

b) preču iegādei Kopienas iekšienē, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic –

   i) nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds, vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, ja pārdevējs ir nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds un kam nav tiesības uz 282. līdz 292. pantā paredzēto mazo uzņēmumu atbrīvošanu no nodokļa un uz ko neattiecas 33. vai 36. pants;

   ii) jaunu transportlīdzekļu gadījumā nodokļa maksātājs vai persona, kas nav nodokļa maksātāja, kuru citām iegādēm neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu, vai jebkura cita persona, kas nav nodokļa maksātāja;

   iii) akcīzes preču gadījumā, ja akcīzes nodoklis, ko piemēro iegādei Kopienas iekšienē, saskaņā ar Direktīvu 92/12/EEK ir iekasējams

▼B

dalībvalsts teritorijā, nodokļa maksātājs vai juridiskā persona, kas nav nodokļa maksātāja, kuru citām iegādēm neuzliek PVN saskaņā ar 3. panta 1. punktu;

c) pakalpojumu sniegšanai, ko par atlīdzību kādā dalībvalsts teritorijā veic nodokļa maksātājs, kas rīkojas kā tāds;

d) preču importam.

2. a) Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā par "transportlīdzekļiem", ja tie paredzēti pasažieru vai preču pārvadāšanai, uzskata:

i) sauszemes transportlīdzekļus, kuru motora tilpums pārsniedz 48 kubikcentimetrus vai kuru jauda pārsniedz 7,2 kilovatus,

ii) kuģus, kuru garums pārsniedz 7,5 metrus, izņemot kuģus, ko izmanto kuģošanai atklātā jūrā un kas pārvadā pasažierus par atlīdzību, un kuģus, kurus izmanto komercdarbībai, rūpnieciskai darbībai vai zvejniecībai, vai arī glābšanas vai palīdzības darbiem uz jūras vai kurus izmanto piekrastes zvejai,

iii) gaisa kuģus, kuru pacelšanās masa pārsniedz 1 550 kilogramus, izņemot gaisa kuģus, ko lieto aviosabiedrības, kuras par samaksu darbojas galvenokārt starptautiskos maršrutos.

b) Šos transportlīdzekļus uzskata par "jauniem" šādos gadījumos:

i) attiecībā uz sauszemes transportlīdzekļiem, ja piegādi veic sešos mēnešos no dienas, kad sākta to izmantošana, vai ja transportlīdzeklis ir nobraucis mazāk par 6 000 kilometriem;

ii) attiecībā uz kuģiem, ja piegādi veic trīs mēnešos pēc dienas, kad sākta to izmantošana, vai ja kuģis ir nobraucis mazāk par 100 stundām;

iii) attiecībā uz gaisa kuģiem, ja piegādi veic trīs mēnešos pēc dienas, kad sākta to izmantošana, vai ja gaisa kuģa gaisā pavadīto stundu skaits nepārsniedz 40 stundas.

c) Dalībvalstis paredz noteikumus, saskaņā ar kuriem var konstatēt b) punktā minētos faktus.

3. Par "akcīzes precēm" uzskata energoproduktus, alkoholu un alkoholiskos dzērienus, kā arī tabakas izstrādājumus, kā definēts spēkā esošajos Kopienas tiesību aktos, bet ne gāzi, ko piegādā, izmantojot dabasgāzes sadales sistēmu, un elektrību.

3. pants

1. Atkāpjoties no 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkta, PVN neuzliek šādiem darījumiem:

a) preču iegādei Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, ja saskaņā ar 148. un 151. pantu šādu preču piegāde iegādes dalībvalsts teritorijā būtu atbrīvota no nodokļa;

b) to preču iegādei Kopienas iekšienē, kas nav minētas a) apakšpunktā un 4. pantā un kas nav jauni transportlīdzekļi vai akcīzes preces, un ja šo preču iegādi veic nodokļa maksātājs savam lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmumam saskaņā ar vienotas likmes režīmu lauksaimniekiem, vai ja šo preču iegādi veic nodokļa maksātājs, kurš veic vienīgi tādu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, attiecībā uz ko PVN nav atskaitāms, vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja.

▼B

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktu piemēro vienīgi tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) kārtējā kalendārajā gadā preču iegādes kopējā vērtība, kas iegādātas Kopienas iekšienē, nepārsniedz dalībvalstu noteikto robežvērtību, kura ir vismaz EUR 10 000 vai līdzvērtīga summa valsts valūtā;

b) iepriekšējā kalendārajā gadā to preču iegādes kopējā vērtība, kas iegādātas Kopienas iekšienē, nav pārsniegusi a) apakšpunktā paredzēto robežvērtību;

Robežvērtība, ko izmanto kā atsauci, ir to preču iegādes kopējā vērtība, kuras iegādātas Kopienas iekšienē, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, bez PVN, kas maksājams vai samaksāts preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalstī.

3. Dalībvalstis nodokļa maksātājiem un juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, – ja minētajiem nodokļa maksātājiem un personām varētu piemērot 1. punkta b) apakšpunktu – ļauj izvēlēties 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā paredzēto vispārējo režīmu.

Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus pirmajā daļā paredzētās izvēles izmantošanai, un šī izvēle jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz divi kalendārie gadi.

4. pants

Papildus darījumiem, kas minēti 3. pantā, PVN neuzliek šādiem darījumiem:

a) lietotu mantu, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu iegādei Kopienas iekšienē 311. panta 1. punkta 1. līdz 4. apakšpunkta nozīmē, ja pārdevējs ir tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs un kas kā tāds rīkojas, un saskaņā ar 312. līdz 325. pantā paredzēto peļņas daļas režīmu PVN precēm piemēro nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalstī;

b) lietotu transportlīdzekļu, kā tie definēti 327. panta 3. punktā, iegādei Kopienas iekšienē, ja pārdevējs ir tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs un kas rīkojas kā tāds, un ja saskaņā ar pārejas režīmu lietotiem transportlīdzekļiem PVN iegādātajiem transportlīdzekļiem piemēro nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalstī;

c) lietotu mantu, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu iegādei Kopienas iekšienē 311. panta 1. punkta 1. līdz 4. apakšpunkta nozīmē, ja pārdevējs ir atklātu izsoļu organizētājs, kas rīkojas kā tāds, un ja saskaņā ar īpašo režīmu atklātām izsolēm PVN iegādātajām precēm piemēro nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalstī.

II SADAĻA

TERITORIĀLĀ DARBĪBAS JOMA

5. pants

Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā:

1) "Kopiena" un "Kopienas teritorija" ir dalībvalstu teritoriju kopums, kā tas definēts 2. punktā;

2) "dalībvalsts" un "dalībvalsts teritorija" ir Kopienas katras dalībvalsts teritorija, kurai piemēro Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu saskaņā ar tā 299. pantu, izņemot vienu vai vairākas šīs direktīvas 6. pantā minētās teritorijas;

3) "trešās teritorijas" ir teritorijas, kas ir minētas 6. pantā;

▼B

4) “trešā valsts” ir jebkura valsts vai teritorija, kurai nepiemēro Līgumu.

6. pants

1. Šo direktīvu nepiemēro šādām teritorijām, kas ir Kopienas muitas teritorijas daļa:

a) Atosa kalnam;

b) Kanāriju salām;

c) Francijas aizjūras departamentiem;

d) Ālandu salām;

e) Normandijas salām.

2. Šo direktīvu nepiemēro šādām teritorijām, kas nav Kopienas muitas teritorijas daļa:

a) Helgolandes salai;

b) Bizingenas teritorijai;

c) Seūtai;

d) Meliļai;

e) Livinjo;

f) Kampionei d'Italia;

g) Lugāno ezera Itālijas ūdeņiem.

7. pants

1. Ņemot vērā konvencijas un līgumus, kas noslēgti attiecīgi ar Franciju, Apvienoto Karalisti un Kipru, piemērojot šo direktīvu, Monako Firstisti, Menas salu un Apvienotās Karalistes *Akrotiri* un *Dhekelia* suverēnās bāzu teritorijas neuzskata par trešām valstīm.

2. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka darījumus, kas radušies Monako Firstistē vai paredzēti tai, uzskata par darījumiem, kuri radušies Francijā vai paredzēti tai, ka darījumus, kas radušies Menas salā vai paredzēti tai, uzskata par darījumiem, kuri radušies Apvienotajā Karalistē vai paredzēti tai, un ka darījumus, kas radušies Apvienotās Karalistes *Akrotiri* un *Dhekelia* suverēnās bāzu teritorijās vai paredzēti tām, uzskata par darījumiem, kuri radušies Kiprā vai paredzēti tai.

8. pants

Ja Komisija uzskata, ka 6. un 7. pantā paredzētie noteikumi vairs nav pamatoti, jo īpaši godīgas konkurences vai pašu resursu ziņā, tā Padomei iesniedz attiecīgus priekšlikumus.

III SADAĻA

NODOKĻA MAKSĀTĀJI

9. pants

1. “Nodokļa maksātājs” ir jebkura persona, kas patstāvīgi jebkurā vietā veic jebkuru saimniecisku darbību, neatkarīgi no šīs darbības mērķa vai rezultāta.

Jebkuru ražotāju, tirgotāju vai pakalpojumu sniedzēju darbību, tostarp kalnrūpniecību, lauksaimniecisku darbību un brīvo profesiju darbību, uzskata par “saimniecisku darbību”. Materiāla vai nemateriāla īpašuma

▼B

izmantošana ar nolūku gūt no tā ilglaicīgus ienākumus jo īpaši ir uzskatāma par saimniecisku darbību.

2. Papildus 1. punktā minētajām personām par nodokļa maksātāju uzskata jebkuru personu, kura neregulāri piegādā jaunu transportlīdzekli, ko pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē pircējam uz galamērķi ārpus kādas dalībvalsts teritorijas, bet Kopienas teritorijā.

10. pants

Šīs direktīvas 9. panta 1. punktā paredzētais nosacījums, ka saimniecisku darbību veic "patstāvīgi", atbrīvo no PVN nodarbinātas un citas personas, ciktāl tās ar darba devēju saista darba līgums vai jebkādas citas juridiskas saites, kas rada darba devēja un darba ņēmēja tiesiskās attiecības saistībā ar darba apstākļiem, atalgojumu un darba devēja atbildību.

11. pants

Apspriedusies ar padomdevēju komiteju pievienotās vērtības nodokļa jautājumos (turpmāk – "PVN komiteja"), katra dalībvalsts par vienu nodokļa maksātāju var uzskatīt personas, kuras veic uzņēmējdarbību attiecīgās dalībvalsts teritorijā un kuras, kaut arī juridiski patstāvīgas, ir cieši saistītas cita ar citu finansiālām, saimnieciskām un organizatoriskām saitēm.

Dalībvalsts, kas izmanto pirmajā daļā paredzēto izvēles iespēju, var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu, ka minētā noteikuma piemērošana padara iespējamu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

12. pants

1. Dalībvalstis par nodokļa maksātāju var uzskatīt jebkuru personu, kura neregulāri veic kādu darījumu, kas attiecas uz 9. panta 1. punkta otrās daļas minētajām darbībām, jo īpaši kādu no šādiem darījumiem:

a) ēkas vai ēkas daļas un zem ēkas esošās zemes piegādi pirms šīs ēkas pirmreizējas izmantošanas;

b) apbūves zemes piegādi.

2. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē vārds "ēka" ir jebkura celtne, kas nostiprināta uz zemes vai zemē.

Dalībvalstis var paredzēt sīki izstrādātus noteikumus 1. punkta a) apakšpunktā minētā kritērija piemērošanai ēku pārbūvei un var noteikt, ko nozīmē "zem ēkas esošā zeme".

Dalībvalstis pirmreizējas izmantošanas vietā var piemērot citus kritērijus, piemēram, laikposmu no ēkas pabeigšanas dienas līdz pirmās piegādes dienai, vai laikposmu no pirmreizējās izmantošanas dienas līdz turpmākās piegādes dienai, ja šie laikposmi nepārsniedz, attiecīgi, piecus un divus gadus.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē "apbūves zeme" ir jebkurš neuzlabots vai uzlabots zemes gabals, ko dalībvalstis šādi definējušas.

13. pants

1. Valstis, reģionālās un vietējās pārvaldes iestādes, kā arī citus publisko tiesību subjektus neuzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz darbībām vai darījumiem, kuros tās iesaistās kā valsts iestādes, pat ja

▼B

tās šo darbību vai darījumu sakarā iekasē nodokļus, nodevas, ziedojumus vai maksājumus.

Tomēr, iesaistoties šādās darbībās vai darījumos, tās uzskata par nodokļa maksātājiem attiecībā uz minētajām darbībām vai darījumiem, kuru sakarā to uzskaitīšana par personām, kas nav nodokļa maksātājas, radītu nozīmīgus konkurences izkropļojumus.

Jebkurā gadījumā publisko tiesību subjektus attiecībā uz I pielikumā minētajām darbībām uzskata par nodokļa maksātājiem, ja vien šīs darbības netiek veiktas tik mazā apjomā, lai būtu nenozīmīgas.

2. Dalībvalstis publisko tiesību subjektu veiktās darbības, kas ir atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar 132., 135., 136., 371., 374. līdz377. pantu, 378. panta 2. punktu, 379. panta 2. punktu un 380. līdz 390. pantu, var uzskatīt par darbībām, ko šīs struktūras veic kā valsts iestādes.

IV SADAĻA

DARĪJUMI, PAR KURIEM UZLIEK NODOKLI

1. NODAĻA

Preču piegāde

14. pants

1. "Preču piegāde" ir tiesību nodošana rīkoties ar materiālu īpašumu kā īpašniekam.

2. Papildus 1. punktā minētajam darījumam par preču piegādi uzskata šādus darījumus:

a) īpašumtiesību nodošanu par atlīdzību, ja to dara ar valsts iestādes vai tās vārdā izdotu rīkojumu vai arī pildot kādu tiesību aktu;

b) faktisko preču nodošanu, pildot līgumu par preču nomu/īri uz noteiktu laiku vai par preču pārdošanu uz nomaksu, kurā paredzēts, ka parastos apstākļos īpašumtiesību pāreja notiek ne vēlāk kā veicot pēdējo iemaksu;

c) preču nodošanu, pildot līgumu, saskaņā ar ko par preču pirkšanu vai pārdošanu maksājama komisijas maksa.

3. Dalībvalstis var uzskatīt konkrētu būvdarbu nodošanu par preču piegādi.

15. pants

1. Elektrību, gāzi, siltumu, dzesēšanu u.tml. uzskata par materiālu īpašumu.

2. Par materiālu īpašumu dalībvalstis var uzskatīt:

a) noteiktas tiesības uz nekustamo īpašumu;

b) lietu tiesības, kas to turētājam dod nekustamā īpašuma lietojuma tiesības;

c) akcijas vai tām līdzvērtīgas daļas, kas to turētājam *de jure* vai *de facto* dod īpašumtiesības vai valdījuma tiesības uz nekustamo īpašumu vai tā daļu.

16. pants

Ja nodokļa maksātājs savām vai sava personāla privātajām vajadzībām lieto preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, vai arī šīs

▼B

preces nodod bez maksas, vai, plašākā nozīmē, tās izmanto citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām, šādu lietojumu uzskata par preču piegādi par atlīdzību, ja PVN par attiecīgajām precēm vai to sastāvdaļām bijis pilnīgi vai daļēji atskaitāms.

Tomēr saimnieciskās darbības vajadzībām paredzēto preču izmantošanu kā paraugus vai mazas vērtības dāvanas neuzskata par preču piegādi par atlīdzību.

17. pants

1. Ja nodokļa maksātājs preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, pārvieto uz galamērķi citā dalībvalstī, šo pārvietošanu uzskata par preču piegādi par atlīdzību.

"Pārvietošana uz galamērķi citā dalībvalstī" ir kustama materiālā īpašuma nosūtīšana vai transportēšana, kuru savas saimnieciskās darbības vajadzībām veic nodokļa maksātājs vai cita persona viņa vārdā, uz galamērķi Kopienā, kas ir ārpus tās dalībvalsts teritorijas, kurā šis īpašums atrodas.

2. Par pārvietošanu uz galamērķi citā dalībvalstī neuzskata preču nosūtīšanu vai transportēšanu saistībā ar kādu no šādiem darījumiem:

a) preču piegādi, ko veic nodokļa maksātājs nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts teritorijā saskaņā ar 33. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

b) montāžai vai uzstādīšanai, ko veic piegādātājs vai cita persona viņa vārdā, paredzētu preču piegādi, kuru veic nodokļa maksātājs nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts teritorijā saskaņā ar 36. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

c) preču piegādi, ko nodokļa maksātājs veic uz kuģa, gaisa kuģī vai vilcienā, veicot pasažieru pārvadājumus, saskaņā ar 37. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

d) gāzes piegādi, izmantojot dabasgāzes sadales sistēmu, vai elektroenerģijas piegādi saskaņā ar 38. vai 39. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

e) preču piegādi, ko veic nodokļa maksātājs dalībvalsts teritorijā saskaņā ar 138., 146., 147., 148., 151. vai 152. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

f) pakalpojuma sniegšanu nodokļa maksātājam, kas saistīta ar attiecīgo preču apstrādi, kura faktiski veikta nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts teritorijā, ja preces pēc apstrādes minētajam nodokļa maksātājam sūta atpakaļ uz dalībvalsti, no kuras tās sākotnēji nosūtītas vai transportētas;

g) preču pagaidu izmantošanu nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts teritorijā saistībā ar pakalpojumiem, ko sniedz nodokļa maksātājs, kurš veic uzņēmējdarbību preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalstī;

h) preču pagaidu izmantošanu uz laiku, kas nepārsniedz divdesmit četrus mēnešus, citas dalībvalsts teritorijā, kurā uz to pašu preču importu no trešās valsts pagaidu lietošanas nolūkos attiektos vienošanās par pagaidu importu ar pilnīgu atbrīvojumu no importa nodevām.

3. Ja viens no 2. punktā paredzētajiem atbilstības nosacījumiem vairs netiek pildīts, uzskata, ka preces ir pārvietotas uz citu dalībvalsti. Šādos gadījumos uzskata, ka pārvietošana notiek brīdī, kad šis nosacījums vairs netiek pildīts.

▼B

18. pants

Dalībvalstis var uzskatīt katru no šādiem darījumiem par preču piegādi par atlīdzību:

a) to, ka nodokļa maksātājs savas saimnieciskās darbības vajadzībām izmanto savas saimnieciskās darbības gaitā saražotas, uzbūvētas, iegūtas, apstrādātas, iepirktas vai importētas preces, ja PVN par šīm precēm nebūtu pilnīgi atskaitāms, gadījumos, kad tās būtu iegūtas no cita nodokļa maksātāja;

b) to, ka nodokļa maksātājs lieto preces tā darījuma vajadzībām, par kuru neuzliek nodokli, ja PVN par šīm precēm ir kļuvis pilnīgi vai daļēji atskaitāms līdz ar to iegādi vai līdz ar to izmantojumu saskaņā ar a) punktu;

c) izņemot 19. pantā minētos gadījumus, to, ka nodokļa maksātājs vai tā tiesību pārņēmēji patur preces, kad minētā persona beidz saimniecisku darbību, par kuru uzliek nodokli, ja PVN par šīm precēm ir kļuvis pilnīgi vai daļēji atskaitāms līdz ar to iegādi vai līdz ar to izmantojumu saskaņā ar a) punktu.

19. pants

Ja visus aktīvus vai to daļu nodod par atlīdzību vai bez tās, vai kā ieguldījumu uzņēmējsabiedrībā, dalībvalstis var uzskatīt, ka nav notikusi preču piegāde, un saņēmēju uzskata par tās personas tiesību pārņēmēju, kas preces nodevusi.

Attiecīgos gadījumos dalībvalstis var veikt vajadzīgos pasākumus, lai novērstu konkurences izkropļojumus, ja persona, kurai preces ir nodotas, nav pilnībā atbildīga par PVN. Tāpat dalībvalstis var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu to, ka šā panta piemērošana padara iespējamu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

2. NODAĻA

Preču iegāde Kopienas iekšienē

20. pants

"Preču iegāde Kopienas iekšienē" ir tiesību iegūšana rīkoties kā īpašniekam ar kustamu materiālu īpašumu, ko pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē pircējam uz galamērķi dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts.

Ja preces, ko iegādājas juridiskā persona, kas nav nodokļa maksātāja, nosūta vai transportē no trešās teritorijas vai trešās valsts un minētā juridiskā persona, kas nav nodokļa maksātāja, tās importē dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, uzskata, ka preces ir nosūtītas vai transportētas no importa dalībvalsts. Šī dalībvalsts importētājam, kurš saskaņā ar 201. pantu noteikts vai atzīts par atbildīgu par PVN nomaksu, atmaksā PVN, kas samaksāts attiecībā uz preču importu, ja importētājs pierāda, ka šai iegādei PVN piemēroja nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī.

21. pants

Ja nodokļa maksātājs savas saimnieciskās darbības vajadzībām lieto preces, ko minētais nodokļa maksātājs vai cita persona viņa vārdā nosūtījusi vai transportējusi no citas dalībvalsts, kuras teritorijā preces ir ražotas, iegūtas, apstrādātas, nopirktas vai iegādātas 2. panta 1. punkta

▼B

b) apakšpunkta nozīmē, vai preces, ko minētais nodokļa maksātājs savas saimnieciskās darbības vajadzībām importē minētajā citā dalībvalstī, šādu izmantošanu uzskata par preču iegādi Kopienas iekšienē par atlīdzību.

22. pants

Ja kādas Ziemeļatlantijas Līguma dalībvalsts bruņotie spēki savām vajadzībām vai to civilā personāla vajadzībām, kas tos pavada, lieto preces, kurus tie nav pirkuši saskaņā ar vispārīgiem noteikumiem, kas reglamentē nodokļa uzlikšanu kādas dalībvalsts iekšējā tirgū, šādu izmantošanu uzskata par preču iegādi Kopienas iekšienē par atlīdzību, ja uz šo preču importu nevar attiecināt 143. panta h) punktā paredzēto atbrīvojumu no nodokļa.

23. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka darījums, kas būtu klasificēts kā preču piegāde, ja šo darījumu attiecīgajā valsts teritorijā būtu veicis nodokļa maksātājs, kas darbojas kā tāds, tiek klasificēts kā preču iegāde Kopienas iekšienē.

3. NODAĻA

Pakalpojumu sniegšana

24. pants

1. "Pakalpojumu sniegšana" ir jebkurš darījums, kas nav preču piegāde.

2. "Telekomunikāciju pakalpojumi" ir pakalpojumi, kas saistīti ar signālu, vārdu, attēlu un skaņas vai jebkāda veida informācijas apraidi, nosūtīšanu vai uztveršanu, izmantojot vadus, radio, optiskas vai citas elektromagnētiskas sistēmas, tostarp šādas apraides, nosūtīšanas vai uztveršanas jaudas izmantošanas tiesību attiecīga nodošana un tiesību pāreja, tostarp piekļuves nodrošināšana globāliem informācijas tīkliem.

25. pants

Pakalpojumu sniegšana, *inter alia*, var būt viens no šādiem darījumiem:

a) nemateriālā īpašuma nodošana neatkarīgi no tā, vai tas ir tāda dokumenta priekšmets, kurš rada īpašumtiesības;

b) pienākums atturēties no kādas darbības vai pieļaut kādu darbību vai situāciju;

c) pakalpojumu sniegšana, pildot valsts iestādes vai tās vārdā izdotu rīkojumu, vai arī pildot kādu tiesību aktu.

26. pants

1. Šādus darījumus uzskata par pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību:

a) gadījumu, ja nodokļa maksātājs savām vai sava personāla privātajām vajadzībām lieto preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, vai, plašākā nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām, ja PVN par šīm precēm bijis pilnīgi vai daļēji atskaitāms;

b) pakalpojumu sniegšanu, ko bez maksas veic nodokļa maksātājs savām vai sava personāla privātajām vajadzībām, vai, plašākā

▼B

nozīmē, citiem mērķiem nekā savas saimnieciskās darbības vajadzībām.

2. Dalībvalstis var atkāpties no 1. punkta, ja šāda atkāpe nerada konkurences izkropļojumus.

27. pants

Lai nepieļautu konkurences izkropļojumus un apspriedušās ar PVN komiteju, dalībvalstis kā pakalpojumu sniegšanu par atlīdzību var uzskatīt to, ka nodokļa maksātājs sniedz pakalpojumu savas saimnieciskās darbības vajadzībām, ja PVN par šādu pakalpojumu nebūtu pilnīgi atskaitāms gadījumos, kad tos būtu sniedzis cits nodokļa maksātājs.

28. pants

Ja nodokļa maksātājs, kas darbojas savā vārdā, bet kādas citas personas interesēs, ir iesaistīts pakalpojumu sniegšanā, uzskata, ka tas pats saņēmis un sniedzis šos pakalpojumus.

29. pants

Šīs direktīvas 19. pants tāpat attiecas uz pakalpojumu sniegšanu.

4. NODAĻA

Preču imports

30. pants

"Preču imports" ir tādu preču ievešana Kopienā, kas neatrodas brīvā apgrozībā Līguma 24. panta nozīmē.

▼C1

Papildus pirmajā daļā minētajam darījumam tādu brīvā apgrozībā laistu preču importu, ko ieved Kopienā no kādas trešās teritorijas, kas ir Kopienas muitas teritorijas daļa, uzskata par preču importu.

▼B

V SADAĻA

TO DARĪJUMU VIETA, PAR KURIEM UZLIEK NODOKLI

1. NODAĻA

Preču piegādes vieta

1. iedaļa

Preču piegāde bez transportēšanas

31. pants

Ja preces nenosūta un netransportē, tad par piegādes vietu uzskata vietu, kur preces atrodas piegādes brīdī.

▼B

2. iedaļa

Preču piegāde ar transportēšanu

32. pants

Ja preces nosūta vai transportē piegādātājs, pircējs vai trešā persona, tad par piegādes vietu uzskata vietu, kur preces atrodas brīdī, kad sākas nosūtīšana vai transportēšana pircējam.

Tomēr, ja preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkts ir trešā teritorijā vai trešā valstī, tad uzskata, ka tāda piegādātāja veiktas piegādes vieta, kurš saskaņā ar 201. pantu noteikts vai atzīts par atbildīgu par PVN nomaksu, un iespējamās turpmākās piegādes vieta atrodas preču importa dalībvalstī.

33. pants

1. Atkāpjoties no 32. panta, par tādu preču piegādes vietu, kuras piegādātājs vai cita persona viņa vārdā nosūta vai transportē no dalībvalsts, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, uzskata vietu, kur preces atrodas, kad beidzas preču nosūtīšana vai transportēšana pircējam, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) preču piegādi veic tādam nodokļa maksātājam vai tādai juridiskajai personai, kas nav nodokļa maksātāja, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē saskaņā ar 3. panta 1. punktu neuzliek PVN, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;

b) preces, ko piegādā piegādātājs vai cita persona viņa vārdā, nav ne jauni transportlīdzekļi, ne arī preces, ko piegādā pēc montāžas vai uzstādīšanas ar darbības pārbaudi vai bez tās.

2. Ja piegādājamās preces nosūta vai transportē no trešās teritorijas vai trešās valsts un ja piegādātājs tās importē dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, tad uzskata, ka preces ir nosūtītas vai transportētas no importa dalībvalsts.

34. pants

1. Šīs direktīvas 33. pantu nepiemēro tādu preču piegādēm, kas nosūtītas vai transportētas uz galamērķi tajā pašā dalībvalstī, kas ir nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) piegādātās preces nav akcīzes preces;

b) dalībvalstī vienā kalendārajā gadā piegāžu, kas veiktas saskaņā ar 33. pantā paredzētajiem nosacījumiem, kopējā vērtība bez PVN nepārsniedz EUR 100 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā;

c) dalībvalstī iepriekšējā kalendārā gadā to piegāžu kopējā vērtība bez PVN, kuras veiktas saskaņā ar 33. pantā paredzētajiem nosacījumiem un kuras nav akcīzes preču piegādes, nepārsniedz EUR 100 000 vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

2. Dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad beidzas nosūtīšana vai transportēšana pircējam, var noteikt, ka 1. punktā minētā robežvērtība nepārsniedz EUR 35 000 vai minētās summas ekvivalentu attiecīgās valsts valūtā, ja šai dalībvalstij rodas bažas par to, ka EUR 100 000 robežvērtība radītu nopietnu konkurences izkropļojumu.

Dalībvalstis, kas izmanto šā punkta pirmajā daļā paredzēto izvēles iespēju, veic vajadzīgos pasākumus, lai attiecīgi informētu kompetentās valsts iestādes nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalstī.

▼B

3. Komisija iespējami īsākā laikā iesniedz Padomei ziņojumu par 2. punktā minēto īpašo EUR 35 000 robežvērtību, vajadzības gadījumā pievienojot attiecīgus priekšlikumus.

▼C1

4. Dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas nosūtīšanas vai transportēšanas sākšanas brīdī, nodokļa maksātājiem, kas veic preču piegādi, kurām varētu piemērot 1. punktu, dod tiesības izvēlēties, ka šādu piegādes vietu nosaka saskaņā ar 33. pantu.

▼B

35. pants

Direktīvas 33. un 34. pantu nepiemēro lietotu preču, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegādēm 311. panta 1. punkta 1. līdz 4. apakšpunkta nozīmē, ne arī lietotu transportlīdzekļu – kā tie definēti 327. panta 3. punktā – piegādēm, kurām uzliek PVN saskaņā ar attiecīgajiem īpašajiem režīmiem.

36. pants

Ja preces, ko nosūtījis vai transportējis piegādātājs, pircējs vai trešā persona, uzstāda vai samontē piegādātājs vai cita persona viņa vārdā ar darbības pārbaudi vai bez tās, tad par piegādes vietu uzskata vietu, kur preces uzstāda vai samontē.

Ja uzstādīšanu vai montāžu veic dalībvalstī, kas nav piegādātāja dalībvalsts, dalībvalsts, kuras teritorijā veic uzstādīšanu vai montāžu, veic visus vajadzīgos pasākumus, lai izvairītos no nodokļu dubultās uzlikšanas šajā dalībvalstī.

3. iedaļa

Preču piegāde uz kuģiem, gaisa kuģos vai vilcienos

37. pants

1. Ja preces piegādā uz kuģiem, gaisa kuģos vai vilcienos pasažieru pārvadājuma posmā, kas notiek Kopienas iekšienē, tad par piegādes vietu uzskata pasažieru pārvadājuma sākumpunktu.

2. Šā panta 1. punkta nozīmē "pasažieru pārvadājuma posms, kas notiek Kopienas iekšienē" ir pārvadājuma posms, kas notiek bez apstāšanās ārpus Kopienas, starp pasažieru pārvadājuma sākumpunktu un galamērķi.

"Pasažieru pārvadājuma sākumpunkts" ir pirmā paredzētā iekāpšanas vieta Kopienā, attiecīgos gadījumos pēc apstāšanās ārpus Kopienas.

"Pasažieru pārvadājuma galamērķis" ir pēdējā paredzētā izkāpšanas vieta Kopienā pasažieriem, kuri iekāpuši kuģī, gaisa kuģī vai vilcienā Kopienā, attiecīgos gadījumos pirms apstāšanās ārpus Kopienas.

Ja pārvadājums ir turp un atpakaļ, atpakaļceļu uzskata par atsevišķu pārvadājumu.

3. Vajadzības gadījumā, pievienojot attiecīgus priekšlikumus, Komisija iespējami īsākā laikā sniedz Padomei ziņojumu par nodokļa uzlikšanas vietu attiecībā uz to preču piegādi, ko patērē kuģos, gaisa kuģos vai vilcienos, un pakalpojumu sniegšanu, tostarp restorānu pakalpojumu sniegšanu pasažieriem kuģos, gaisa kuģos vai vilcienos.

Kamēr nav pieņemti pirmajā daļā minētie priekšlikumi, dalībvalstis var atbrīvot vai turpināt atbrīvot no nodokļa ar iepriekšējā stadijā samaksāto PVN atskaitīšanu, to preču piegādi, ko patērē kuģos, gaisa kuģos vai

▼B

vilcienos, un kuru attiecīgo nodokļa uzlikšanas vietu nosaka saskaņā ar 1. punktu.

4. iedaļa

Preču piegāde, izmantojot sadales sistēmu

38. pants

1. Ja tirgotājam, kas ir nodokļa maksātājs, piegādā gāzi, izmantojot dabasgāzes sadales sistēmu, vai elektroenerģiju, tad par piegādes vietu uzskata vietu, kur ir minētā tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīga iestāde, kurai piegādā gāzi vai elektroenerģiju, vai – ja nav šādas vietas vai pastāvīgas iestādes – tā pastāvīgās adreses vietu vai parasto dzīvesvietu.

2. Šā panta 1. punkta nozīmē "tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs" ir nodokļa maksātājs, kura galvenā darbības joma saistībā ar gāzes un elektroenerģijas pirkšanu ir šo produktu tālākpārdošana, un viņa paša patēriņš attiecībā uz minētajiem produktiem ir niecīgs.

39. pants

Ja uz elektroenerģijas piegādi vai gāzes piegādi, izmantojot dabasgāzes sadales sistēmu, neattiecas 38. pants, par piegādes vietu uzskata vietu, kur pircējs preces faktiski lieto un patērē.

Ja visu gāzi vai elektroenerģiju vai to daļu pircējs nav faktiski patērējis, tad šādas nepatērētas preces uzskata par lietotām un patērētām vietā, kur ir pircēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīga iestāde, kurai preces tiek piegādātas. Ja nav šādas vietas vai pastāvīgas iestādes, tad uzskata, ka pircējs ir lietojis un patērējis preces vietā, kur ir viņa pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta.

2. NODAĻA

Vieta preču iegādei Kopienas iekšienē

40. pants

Par vietu preču iegādei Kopienas iekšienē uzskata vietu, kur preces atrodas brīdī, kad beidzas nosūtīšana vai transportēšana pircējam.

41. pants

Neskarot 40. pantu, uzskata, ka vieta 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā minētajai preču iegādei Kopienas iekšienē ir tās dalībvalsts teritorijā, kas piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru pircējs ir veicis attiecīgo iegādi, ja vien pircējs nepierāda, ka PVN šai iegādei ir piemērots saskaņā ar 40. pantu.

Ja saskaņā ar 40. pantu iegādei PVN piemēro nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī pēc tam, kad tai piemērots PVN saskaņā ar šā panta pirmo daļu, tad summu, kurai uzliek nodokli, attiecīgi samazina dalībvalstī, kas piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru pircējs ir veicis attiecīgo iegādi.

▼B

42. pants

Šīs direktīvas 41. panta pirmo daļu nepiemēro un uzskata, ka preču iegādei Kopienas iekšienē PVN ir piemērots saskaņā ar 40. pantu, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) pircējs pierāda, ka ir veicis attiecīgo iegādi, lai veiktu turpmāku piegādi tās dalībvalsts teritorijā, kas noteikta saskaņā ar 40. pantu, ja šīs piegādes saņēmējs saskaņā ar 197. pantu ir noteikts par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu;

b) pircējs ir izpildījis 265. pantā paredzētos pienākumus saistībā ar kopsavilkuma paziņojuma sniegšanu.

3. NODAĻA

Pakalpojumu sniegšanas vieta

1. iedaļa

Vispārīgs noteikums

43. pants

Par pakalpojumu sniegšanas vietu uzskata vietu, kur ir pakalpojumu sniedzēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīga iestāde, no kuras veic pakalpojumu sniegšanu, vai ja nav šādas vietas vai pastāvīgas iestādes – tā pastāvīgās adreses vietu vai parasto dzīvesvietu.

2. iedaļa

Īpaši noteikumi

1. apakšiedaļa

Starpnieku pakalpojumu sniegšana

44. pants

To pakalpojumu sniegšanas vieta, kurus sniedz starpnieks citu personu vārdā un uz kuriem neattiecas 50. un 54. pants un 56. panta 1. punkts, ir vieta, kur saskaņā ar šo direktīvu notiek galvenais darījums.

Tomēr, ja starpnieka sniegtu pakalpojumu saņēmējs PVN nolūkā ir identificēts dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kuras teritorijā darījumu veic, uzskata, ka starpnieka sniegto pakalpojumu vieta ir tās dalībvalsts teritorijā, kura pakalpojumu saņēmējam piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru tas saņēmis šos pakalpojumus.

2. apakšiedaļa

Ar nekustamo īpašumu saistītu pakalpojumu sniegšana

45. pants

Pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu, tostarp nekustamā īpašuma aģentu un ekspertu pakalpojumiem, kā arī būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumiem, piemēram, arhitektu un būvdarbu uzraudzības uzņēmumu pakalpojumiem, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur atrodas īpašums.

▼B

3. apakšiedaļa

Transportēšanas pakalpojumi

46. pants

Transportēšanas pakalpojumiem, kas nav preču transportēšana Kopienas iekšienē, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur faktiski notiek transportēšana, proporcionāli attiecībā uz veiktiem attālumiem.

47. pants

Pakalpojumiem, kas ir preču transportēšana Kopienas iekšienē, pakalpojumu sniegšanas vieta ir transportēšanas sākumpunkts.

Tomēr, ja pakalpojumus, kas ir preču transportēšana Kopienas iekšienē, sniedz pakalpojumu saņēmējiem, kuri PVN nolūkā ir identificēti dalībvalstī, kas nav transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, uzskata, ka pakalpojumu sniegšanas vieta ir tās dalībvalsts teritorijā, kura pakalpojumu saņēmējam piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru tas saņēmis šos pakalpojumus.

48. pants

"Preču transportēšana Kopienas iekšienē" ir preču transportēšana, ja sākumpunkts un galamērķis atrodas divu dažādu dalībvalstu teritorijās.

"Sākumpunkts" ir vieta, kur faktiski sākas preču transportēšana, neņemot vērā attālumus, kas veikti, lai sasniegtu vietu, kur preces atrodas.

"Galamērķis" ir vieta, kur faktiski beidzas preču transportēšana.

49. pants

Ja transportēšanas sākumpunkts un galamērķis atrodas tās pašas dalībvalsts teritorijā, preču transportēšanu uzskata par preču transportēšanu Kopienas iekšienē, ja šāda transportēšana ir tieši saistīta ar preču transportēšanu, kuras sākumpunkts un galamērķis atrodas divu dažādu dalībvalstu teritorijās.

50. pants

Pakalpojumiem, ko citu personu vārdā sniedz starpnieks, kurš ir iesaistīts preču transportēšanā Kopienas iekšienē, pakalpojumu sniegšanas vieta ir transportēšanas sākumpunkts.

Tomēr, ja starpnieka sniegtu pakalpojumu saņēmējs PVN nolūkā ir identificēts dalībvalstī, kas nav transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, tad uzskata, ka starpnieka sniegto pakalpojumu vieta ir tās dalībvalsts teritorijā, kura pakalpojumu saņēmējam piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru tas saņēmis šos pakalpojumus.

51. pants

Dalībvalstis nevar piemērot PVN tai preču transportēšanas daļai Kopienas iekšienē, kura notiek ūdeņos, kas nav Kopienas teritorijas daļa.

▼B

4. apakšiedaļa

Kultūras pakalpojumu un līdzīgu pakalpojumu sniegšana, palīgpakalpojumu sniegšana saistībā ar transportēšanu vai kustamu materiālu īpašumu

52. pants

Šādu pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana:

a) kultūras, mākslas, sporta, zinātnes, izglītības, izklaides vai tamlīdzīgi pasākumi, tostarp šādu pasākumu rīkotāju darbība, un attiecīgā gadījumā papildpakalpojumu sniegšana;

b) palīgdarbības transportēšanas jomā, piemēram, iekraušana, izkraušana, kravu apstrāde un līdzīgas darbības;

c) kustama materiālā īpašuma novērtēšana vai darbs ar to.

53. pants

Atkāpjoties no 52. panta b) punkta, attiecībā uz pakalpojumiem, kas saistīti ar palīgdarbībām preču transportēšanai Kopienas iekšienē un ko sniedz pakalpojumu saņēmējiem, kas PVN nolūkā identificēti dalībvalstī, kas nav šādu pakalpojumu faktiskās sniegšanas dalībvalsts, uzskata, ka pakalpojumu sniegšanas vieta ir tās dalībvalsts teritorijā, kura pakalpojumu saņēmējam piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru tas saņēmis šos pakalpojumus.

54. pants

Tādu pakalpojumu sniegšanas vieta, kurus citu personu vārdā un interesēs sniedz starpnieks, ja tas ir iesaistīts pakalpojumu sniegšanā attiecībā uz palīgdarbībām preču transportēšanai Kopienas iekšienē, ir attiecīgo palīgdarbību faktiskās veikšanas vieta.

Tomēr, ja starpnieka sniegtu pakalpojumu saņēmējs PVN nolūkā ir identificēts dalībvalstī, kas nav palīgdarbību faktiskās veikšanas dalībvalsts, tad uzskata, ka starpnieka sniegto pakalpojumu vieta ir tās dalībvalsts teritorijā, kura pakalpojumu saņēmējam piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru tas saņēmis šos pakalpojumus.

55. pants

Atkāpjoties no 52. panta c) punkta, attiecībā uz pakalpojumiem, kas saistīti ar kustama materiāla īpašuma novērtēšanu vai apstrādi un ko sniedz pakalpojumu saņēmējiem, kuri PVN nolūkā ir identificēti dalībvalstī, kas nav pakalpojumu faktiskās sniegšanas dalībvalsts, uzskata, ka pakalpojumu sniegšanas vieta ir tās dalībvalsts teritorijā, kura pakalpojumu saņēmējam piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru tas saņēmis šos pakalpojumus.

Šā panta pirmajā daļā paredzēto atkāpi piemēro vienīgi tad, ja preces nosūta vai transportē ārpus dalībvalsts, kur faktiski notiek šo pakalpojumu sniegšana.

▼B

5. apakšiedaļa

Dažādu pakalpojumu sniegšana

56. pants

1. Attiecībā uz turpmāk norādītajiem pakalpojumiem, kurus sniedz pakalpojumu saņēmējiem, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Kopienas, vai nodokļa maksātājiem, kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet ne pakalpojumu sniedzēja valstī, pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur ir pakalpojumu saņēmēja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai kur tam ir pastāvīga iestāde, kurai sniedz pakalpojumu, vai – ja tādu nav – pakalpojumu saņēmēja pastāvīgās adreses vieta vai parastā dzīvesvieta:

a) autortiesību, patentu, licenču, preču zīmju un līdzīgu tiesību nodošana un tiesību pāreja;

b) reklāmas pakalpojumi;

c) konsultantu, inženieru, konsultantu biroju, juristu, grāmatvežu pakalpojumi un citi līdzīgi pakalpojumi, kā arī datu apstrāde un informācijas sniegšana;

d) pienākumi pilnībā vai daļēji nenodarboties ar kādu uzņēmējdarbības veidu un neīstenot tiesības, kas minētas šajā punktā;

e) banku, finanšu un apdrošināšanas darījumi, tostarp pārapdrošināšana, izņemot seifu nomu/īri;

f) personāla nodrošinājums;

g) kustama materiālā īpašuma iznomāšana/izīrēšana, izņemot visa veida transportlīdzekļu iznomāšanu/izīrēšanu;

h) piekļuves nodrošināšana dabasgāzes un elektroenerģijas sadales sistēmām, transportēšanas un nosūtīšanas nodrošināšana caur tām un citu ar to tieši saistītu pakalpojumu sniegšana;

i) telekomunikāciju pakalpojumi;

j) radio un televīzijas apraides pakalpojumi;

k) elektroniski sniegti pakalpojumi, piemēram, II pielikumā minētie pakalpojumi;

l) pakalpojumu sniegšana, ko citu personu vārdā sniedz starpnieki, ja tie ir iesaistīti šajā daļā minēto pakalpojumu sniegšanā.

2. Ja pakalpojuma sniedzējs un saņēmējs sazinās pa elektronisko pastu, tas vien nenozīmē, ka sniegtais pakalpojums ir elektronisks pakalpojums 1. punkta k) apakšpunkta nozīmē.

▼M3

3. Šā panta 1. punkta j) un k) apakšpunktu un 2. punktu piemēro līdz 2009. gada 31. decembrim.

▼B

57. pants

1. Ja personām, kuras nav nodokļa maksātājas un kuras veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, vai kurām kādā dalībvalstī ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ►C1 , 56. panta 1. punkta ◄ k) apakšpunkta minētos pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kura saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde, no kuras sniedz pakalpojumus, ir ārpus Kopienas, vai – ja šādas vietas vai pastāvīgas iestādes nav – kura ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir ārpus Kopienas, tad pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, kur persona, kas nav nodokļa maksātāja, veic uzņēmējdarbību vai kur ir tās pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta;

▼M3

2. Šā panta 1. punktu piemēro līdz 2009. gada 31. decembrim.

▼B

6. apakšiedaļa

Faktiskas lietošanas un izmantošanas kritērijs

58. pants

Lai izvairītos no nodokļu dubultas uzlikšanas, nodokļu neuzlikšanas vai konkurences izkropļojumiem, attiecībā uz 56. panta 1. punktā minēto pakalpojumu sniegšanu un attiecībā uz transportlīdzekļu iznomāšanu/izīrēšanu dalībvalstis var uzskatīt, ka:

a) visu vai dažu šo pakalpojumu sniegšanas vieta, ja tā atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, atrodas ārpus Kopienas, ja faktiskā lietošana vai izmantošana notiek ārpus Kopienas;

b) visu vai dažu šo pakalpojumu sniegšanas vieta, ja tā atrodas ārpus Kopienas, atrodas attiecīgās dalībvalsts teritorijā, ja faktiskā lietošana vai izmantošana notiek attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Taču šo noteikumu nepiemēro 56. panta 1. punkta k) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem, ja šos pakalpojumus sniedz personām, kas nav nodokļa maksātājas.

59. pants

1. Dalībvalstis 58. panta b) punktu piemēro telekomunikāciju pakalpojumiem, ko personām, kuras nav nodokļa maksātājas un kuras veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī, vai kurām kādā dalībvalstī ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta, sniedz nodokļa maksātājs, kura saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde, no kuras sniedz pakalpojumus, ir ārpus Kopienas, vai – ja šādas vietas vai pastāvīgas iestādes nav – kura pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir ārpus Kopienas.

▼M3

2. Dalībvalstis līdz 2009. gada 31. decembrim 58. panta b) punktu piemēro 56. panta 1. punkta j) apakšpunktā minētajiem radio un televīzijas apraides pakalpojumiem, ko personām, kuras nav nodokļa maksātājas un kuras veic uzņēmējdarbību kādā dalībvalstī vai kurām tajā ir pastāvīga adrese vai parastā dzīvesvieta, sniedz nodokļa maksātājs, kura saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde, no kuras sniedz pakalpojumus, ir ārpus Kopienas vai – ja šādas vietas vai pastāvīgas iestādes nav – kura pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta ir ārpus Kopienas.

▼B

4. NODAĻA

Preču importa vieta

60. pants

Preču importa vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad tās tiek ievestas Kopienā.

61. pants

Atkāpjoties no 60. panta, ja uz precēm, kuras importē Kopienā un kuras nav brīvā apgrozībā, attiecas kāds no 156. pantā minētajiem režīmiem vai gadījumiem, vai arī pagaidu importa režīms ar pilnīgu atbrīvošanu

▼B

no importa nodevas vai ārējā tranzīta pasākums, tad šādu preču importa vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā uz tām beidz atteikties šie režīmi vai gadījumi.

Tāpat, ja uz precēm, kuras importē Kopienā un kuras ir laistas brīvā apgrozībā, attiecas kāds no 276. un 277. pantā minētajiem režīmiem vai gadījumiem, šādu preču importa vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā uz tām beidz atteikties šie režīmi vai gadījumi.

VI SADAĻA

NODOKĻA IEKASĒJAMĪBAS GADĪJUMS UN NODOKĻA IEKASĒJAMĪBA

1. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

62. pants

Šā panta nozīmē:

1) "nodokļa iekasējamības gadījums" ir notikums, iestājoties kuram, ir izpildīti juridiskie nosacījumi, lai nodoklis kļūtu iekasējams;

2) "nodokļa iekasējamība" nozīmē, ka nodokļu iestādei saskaņā ar tiesību aktiem rodas tiesības no attiecīgā brīža pieprasīt nodokli no personas, kura ir atbildīga par PVN nomaksu, neatkarīgi no tā, ka nomaksas laiku var atlikt.

2. NODAĻA

Preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana

63. pants

Nodokļa iekasējamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasējams tad, kad faktiski ir veikta preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana.

64. pants

1. Ja pakalpojumu sniegšana vai preču piegāde, izņemot preču nomu/īri uz noteiktu laiku vai preču pārdošanu uz nomaksu, kā minēts 14. panta 2. punkta b) apakšpunktā, rada turpmākus rēķinu pārskatus vai turpmākus maksājumus, tad tās uzskata par pabeigtām tad, kad beidzas laiks, uz kuru attiecas šādi rēķinu pārskati vai maksājumi.

▼M4

2. Pakalpojumu sniegšanu, par kuru, piemērojot 196. pantu, nodokli maksā pakalpojuma pircējs un kas pastāvīgi veikta par vienu gadu ilgākā laikposmā un šajā laikposmā nerada rēķinu pārskatus vai maksājumus, uzskata par pabeigtu katra kalendārā gada beigās, kamēr vien pakalpojumu sniegšana nav beigusies.

Dalībvalstis var paredzēt, ka konkrētos gadījumos, kas atšķiras no pirmajā daļā minētajiem, preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kas pastāvīgi veikta kādā laikposmā, uzskata par tādu darbību, kas pabeigta vismaz viena gada intervālos.

▼B

65. pants

Ja maksājums izdarāms uz kontu pirms preču piegādes vai pakalpojuma sniegšanas, nodoklis kļūst iekasējams līdz ar maksājuma saņemšanu un par saņemto summu.

66. pants

Atkāpjoties no 63., 64. un 65. panta, dalībvalstis var paredzēt, ka attiecībā uz konkrētiem darījumiem vai dažu kategoriju nodokļa maksātājiem nodoklis kļūst iekasējams kādā no šādiem termiņiem:

a) vēlākais, izsniedzot rēķinu;

b) vēlākais, saņemot maksājumu;

c) ja rēķins nav izsniegts vai ir izsniegts ar nokavēšanos – noteiktā termiņā no dienas, kad iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

▼M4

Tomēr pirmajā daļā paredzēto atkāpi nepiemēro tādu pakalpojumu sniegšanai, par kuriem, piemērojot 196. pantu, nodokli maksā pakalpojuma pircējs.

▼B

67. pants

1. Ja saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem piegādātās preces, ko nosūta vai transportē uz dalībvalsti, kura nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts, ir atbrīvotas no PVN vai ja preces, ko uz citu dalībvalsti pārvieto nodokļa maksātājs savas saimnieciskās darbības vajadzībām, ir atbrīvotas no PVN, tad nodoklis kļūst iekasējams tā mēneša 15. dienā, kas ir pēc mēneša, kura laikā iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, nodoklis kļūst iekasējams, izsniedzot 220. pantā paredzēto rēķinu, ja šis rēķins ir izsniegts pirms tā mēneša 15. dienas, kas ir pēc mēneša, kura laikā iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

3. NODAĻA

Preču iegāde Kopienas iekšienē

68. pants

Nodokļa iekasējamības gadījums iestājas tad, kad ir faktiski veikta preču iegāde Kopienas iekšienē.

Uzskata, ka preču iegāde Kopienas iekšienē ir faktiski veikta tad, kad līdzīgu preču piegādi uzskata par faktiski veiktu attiecīgajā dalībvalsts teritorijā.

69. pants

1. Attiecībā uz preču iegādi Kopienas iekšienē nodoklis kļūst iekasējams tā mēneša 15. dienā, kas ir pēc mēneša, kura laikā iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, nodoklis kļūst iekasējams, izsniedzot 220. pantā paredzēto rēķinu, ja šis rēķins ir izsniegts pirms tā mēneša 15. dienas, kas ir pēc mēneša, kura laikā iestājies nodokļa iekasējamības gadījums.

▼B

4. NODAĻA

Preču imports

70. pants

Nodokļa iekasējamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasējams tad, kad preces faktiski tiek importētas.

71. pants

1. Ja, ievedot tās Kopienā, precēm piemēro vai nu kādu no 156., 276. un 277. pantā minētajiem režīmiem vai apstākļiem, vai arī pagaidu importa režīmu ar pilnīgu atbrīvošanu no importa nodevas vai ārējā tranzīta pasākumu, tad nodokļa iekasējamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasējams vienīgi tad, kad uz precēm vairs neattiecas šie pasākumi vai apstākļi.

Tomēr, ja importētajām precēm uzliek muitas nodevu, lauksaimniecības nodokļus vai līdzvērtīgas nozīmes maksas, kas paredzētas kopējā politikā, tad nodokļa iekasējamības gadījums iestājas un nodoklis kļūst iekasējams tad, kad faktiski iestājas šo nodevu iekasējamības gadījums un šīs nodevas kļūst iekasējamas.

2. Ja importētām precēm neuzliek nevienu no 1. punkta otrajā daļā minētajām nodevām, dalībvalstis attiecībā uz nodokļa iekasējamības gadījumu un nodokļa iekasējamību piemēro spēkā esošos muitas nodevu noteikumus.

VII SADAĻA

SUMMA, KURAI UZLIEK NODOKLI

1. NODAĻA

Definīcija

72. pants

Šajā direktīvā "atvērta tirgus vērtība" ir pilna summa, ko pircējs vai saņēmējs tajā tirdzniecības stadijā, kurā veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, godīgas konkurences apstākļos par attiecīgo preču vai pakalpojumu saņemšanu maksātu piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam, kas nesniedz priekšrocības, tās dalībvalsts teritorijā, kur par attiecīgo darījumu uzliek nodokli.

Ja nav iespējams konstatēt salīdzināmu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, "atvērta tirgus vērtība" ir:

1) precēm – summa, kas nav mazāka par attiecīgo preču vai līdzīgu preču pirkuma cenu, vai – ja pirkuma cenas nav – pašizmaksa, ko nosaka piegādes veikšanas laikā;

2) pakalpojumiem – summa, kas nav mazāka par visām izmaksām, ko nodokļa maksātājam rada pakalpojuma sniegšana.

▼B

2. NODAĻA

Preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana

73. pants

Preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai, uz ko neattiecas 74. līdz 77. pants, summa, kurai uzliek nodokli, ir visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs vai pakalpojumu sniedzējs par šiem darījumiem ir saņēmis vai saņems no pircēja, pakalpojumu saņēmēja vai trešās personas, tostarp subsīdijas, kas tieši saistītas ar šo darījumu cenām.

74. pants

Ja nodokļa maksātājs lieto vai izmanto preces, kas ir tā saimnieciskās darbības aktīvu daļa, vai ja nodokļa maksātājs vai tā tiesību pārņēmēji patur preces, kad tas beidz saimniecisko darbību, par kuru uzliek nodokli, kā minēts 16. un 18. pantā, tad summa, kurai uzliek nodokli, ir attiecīgo preču vai līdzīgu preču pirkuma cena vai – ja pirkuma cenas nav – pašizmaksa, ko nosaka šo darījumu veikšanas laikā.

75. pants

Attiecībā uz šīs direktīvas 26. pantā minēto pakalpojumu sniegšanu, ja preces, kas ir saimnieciskās darbības aktīvu daļa, lieto privātajām vajadzībām vai nolūkā sniegt pakalpojumus bez maksas, summu, kurai uzliek nodokli, veido izmaksas, kas nodokļa maksātājam radušās, lai veiktu pakalpojumu sniegšanu.

76. pants

Attiecībā uz preču piegādi, ja preces tiek pārvietotas uz citu dalībvalsti, summa, kurai uzliek nodokli, ir attiecīgo preču vai līdzīgu preču pirkuma cena vai – ja pirkuma cenas nav – pašizmaksa, ko nosaka šā darījuma veikšanas laikā.

77. pants

Ja nodokļa maksātājs sniedz pakalpojumus savas saimnieciskās darbības vajadzībām, kā minēts 27. pantā, tad summa, kurai uzliek nodokli, ir sniegtā pakalpojuma brīva tirgus vērtība.

78. pants

Summā, kurai uzliek nodokli, ietver šādas sastāvdaļas:

a) nodokļus, nodevas un citus maksājumus, izņemot pašu PVN;

b) papildu izdevumus, piemēram, komisijas maksu, iepakošanas, transportēšanas un apdrošināšanas izmaksas, ko piegādātājs iekasē no pircēja vai pakalpojumu saņēmēja.

Piemērojot pirmās daļas b) punktu, dalībvalstis var par papildu izdevumiem uzskatīt izdevumus, par kuriem pastāv atsevišķa vienošanās.

79. pants

Summā, kurai uzliek nodokli, neietver šādas sastāvdaļas:

a) cenu samazinājumus atlaižu veidā par pirmstermiņa samaksu;

▼B

b) cenu atlaides un rabatus, ko piešķir pircējam vai pakalpojumu saņēmējam un ko tas iegūst darījuma veikšanas laikā;

c) summas, ko nodokļa maksātājs saņēmis no pircēja vai pakalpojumu saņēmēja kā tādu izmaksu atmaksāšanu, kuras veiktas pircēja vai pakalpojumu saņēmēja vārdā un interesēs un kuras iegrāmatotas šā nodokļa maksātāja pagaidu kontā.

Nodokļa maksātājs pamato pirmās daļas c) punktā minēto izmaksu faktisko summu, un tas nedrīkst atskaitīt PVN, kas varētu būt iekasēts.

80. pants

1. Lai novērstu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, turpmāk norādītajos gadījumos dalībvalstis var veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka summa, kurai uzliek nodokli, attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu pircējiem vai saņēmējiem, ar ko pastāv ģimenes saites vai citas ciešas personiskas saites, vadības, īpašuma, dalības, finanšu vai juridiskas saites, kā tās definējusi attiecīgā dalībvalsts, ir atvērta tirgus vērtība:

a) ja atlīdzība ir mazāka par atvērtā tirgus vērtību un ja pircējam vai saņēmējam nav tiesību pilnībā atskaitīt PVN saskaņā ar 167. līdz 171. pantu un 173. līdz 177. pantu;

b) ja atlīdzība ir mazāka par atvērtā tirgus vērtību un ja saņēmējam nav tiesību pilnībā atskaitīt PVN saskaņā ar 167. līdz 171. pantu un 173. līdz 177. pantu, un ja uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu attiecas atbrīvojums saskaņā ar 132., 135., 136., 371., 375., 376. un 377. pantu, 378. panta 2. punktu, 379. panta 2. punktu un 380. līdz 390. pantu;

c) ja atlīdzība ir lielāka par atvērtā tirgus vērtību un ja preču piegādātājam vai pakalpojumu sniedzējam nav tiesību pilnībā atskaitīt PVN saskaņā ar167. līdz 171. pantu un 173. līdz 177. pantu.

Šā punkta pirmās daļas nolūkā juridiskās saites var būt arī attiecības starp darba devēju un darba ņēmēju, darba ņēmēja ģimeni vai citām ar darba ņēmēju cieši saistītām personām.

2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzēto izvēles iespēju, tās var noteikt preču piegādātāju, pakalpojumu sniedzēju, pircēju vai pakalpojumu saņēmēju kategorijas, uz kurām attiecas minētie pasākumi.

3. Dalībvalstis informē PVN komiteju par jebkādu tādu attiecīgās valsts pasākumu ieviešanu, ko tās pieņēmušas, piemērojot 1. punktu, ciktāl tie nav pasākumi, kuriem līdz 2006. gada 13. augustam saņemta Padomes atļauja saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 27. panta 1. līdz 4. punktu un kurus saglabā spēkā saskaņā ar šā panta 1. punktu.

81. pants

Dalībvalstis, kas 1993. gada 1. janvārī neizmantoja 98. pantā paredzēto izvēles iespēju piemērot samazinātu likmi, ja tās izmanto 89. pantā paredzēto izvēles iespēju, attiecībā uz103. panta 2. punktā minētajām mākslas darbu piegādēm var paredzēt, ka summa, kurai uzliek nodokli, ir vienāda ar daļu no summas, kas noteikta saskaņā ar 73., 74., 76., 78. un 79. pantu.

Šā panta pirmā daļā minēto summas daļu nosaka tā, lai tādējādi maksājamais PVN būtu vismaz 5 % no summas, kas noteikta saskaņā ar 73., 74., 76., 78. un 79. pantu.

82. pants

Dalībvalstis var noteikt, ka summā, kurai uzliek nodokli, attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu iekļauj vērtību atbrīvotam

▼B

ieguldījumu zeltam 346. panta nozīmē, kuru piegādājis pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, lai to izmantotu par pamatu apstrādei, un kurš zaudē savu no PVN atbrīvotā ieguldījumu zelta statusu, kad tiek piegādātas preces un sniegti pakalpojumi. Izmantojamā vērtība ir ieguldījumu zelta atvērta tirgus vērtība laikā, kad piegādā šīs preces vai sniedz šos pakalpojumus

▼C1

3. NODAĻA

Preču iegāde Kopienas iekšienē

▼B

83. pants

Attiecībā uz preču iegādi Kopienas iekšienē summu, kurai uzliek nodokli, nosaka, izmantojot tās pašas sastāvdaļas ►C1 , ko saskaņā ar 2. nodaļu izmanto, lai noteiktu summu, kurai uzliek nodokli, to pašu preču piegādei attiecīgās dalībvalsts teritorijā. Attiecībā uz šīs direktīvas 21. un 22. pantā minētajiem darījumiem, ◄ ko uzskata par preču iegādi Kopienas iekšienē, summa, kurai uzliek nodokli, ir attiecīgo preču vai līdzīgu preču pirkuma cena vai – ja pirkuma cenas nav – pašizmaksa, ko nosaka piegādes brīdī.

84. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka akcīzes nodokli, kas aprēķināts personai, kura veic akcīzes preču iegādi Kopienas iekšienē, vai ko šī persona samaksājusi, saskaņā ar 78. panta pirmās daļas a) punktu ieskaita summā, kurai uzliek nodokli,.

2. Ja pēc tam, kad ir veikta preču iegāde Kopienas iekšienē, pircējam atmaksā akcīzes nodokli, kas samaksāts nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalstī, tad summu, kurai uzliek nodokli, attiecīgi samazina tajā dalībvalstī, kuras teritorijā ir veikta preču iegāde.

4. NODAĻA

Preču imports

85. pants

Attiecībā uz preču importu summa, kurai uzliek nodokli, ir muitas vērtība, kas noteikta saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem.

86. pants

1. Summa, kurai uzliek nodokli, ietver šādas sastāvdaļas tiktāl, ciktāl tās vēl nav ietvertas:

a) nodokļus, nodevas un citus maksājumus, kas aprēķināti ārpus importa dalībvalsts, kā arī tos, kuri aprēķināti importēšanas dēļ, izņemot iekasējamo PVN;

b) papildu izdevumus, piemēram, komisijas maksu, iesaiņošanas, transportēšanas un apdrošināšanas izmaksas, kas radušās līdz pirmajam galamērķim importa dalībvalsts teritorijā, kā arī papildu izdevumus, ko rada transportēšana uz citu galamērķi Kopienā, ja minētā vieta ir zināma, kad iestājas nodokļa iekasējamības gadījums.

2. Šā panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē "pirmais galamērķis" ir vieta, kas norādīta preču pavadzīmē vai citā dokumentā, ar kuru preces ieved importa dalībvalstī. Ja šādas īpašas norādes nav, par pirmo gala-

▼B

mērķi uzskata vietu, kur importa dalībvalstī vispirms notiek kravas nodošana.

87. pants

Summa, kurai uzliek nodokli, neietver šādas sastāvdaļas:

a) cenu samazinājumus atlaižu veidā par pirmstermiņa samaksu;

b) cenu atlaides un rabatus, ko piešķir pircējam un ko tas iegūst importēšanas laikā.

88. pants

Ja preces bijušas uz laiku eksportētas no Kopienas un ir reimportētas pēc tam, kad tām ārpus Kopienas veikts remonts, apstrāde, pielāgošana, montāža vai pārstrāde, dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka šīm precēm noteiktais nodokļa režīms PVN nolūkā ir tāds pats, kādu attiecīgajām precēm piemērotu, ja remonts, apstrāde, pielāgošana, montāža vai pārstrāde būtu veikta attiecīgi savā teritorijā.

89. pants

Dalībvalstis, kas 1993. gada 1. janvārī neizmantoja 98. pantā paredzēto izvēles iespēju piemērot samazinātu likmi, attiecībā uz 311. panta 1. punkta 2., 3. un 4. apakšpunktā definēto mākslas darbu, kolekciju priekšmetu un senlietu importu var paredzēt to, ka summa, kurai uzliek nodokli, ir daļa no summas, kas noteikta saskaņā ar 85., 86. un 87. pantu.

Šā panta pirmajā daļā minēto summas daļu nosaka tā, lai tādējādi maksājamais PVN, preces importējot, būtu vismaz 5 % no summas, kas noteikta saskaņā ar 85., 86. un 87. pantu.

5. NODAĻA

Dažādi noteikumi

90. pants

1. Anulēšanas, atteikuma vai pilnīgas vai daļējas nemaksāšanas gadījumā, vai arī ja cenu samazina pēc tam, kad notikusi piegāde, saskaņā ar dalībvalstu paredzētajiem noteikumiem attiecīgi samazina summu, kurai uzliek nodokli.

2. Pilnīgas vai daļējas nemaksāšanas gadījumā dalībvalstis var atkāpties no 1. punkta.

91. pants

1. Ja sastāvdaļas, ko izmanto tās summas noteikšanai, kurai uzliek nodokli, preces importējot, ir izteiktas valūtā, kas nav tās dalībvalsts valūta, kurā notiek aprēķināšana, valūtas maiņas kursu nosaka saskaņā ar Kopienas noteikumiem, kas reglamentē vērtības aprēķinu muitas vajadzībām.

2. Ja sastāvdaļas, ko izmanto tās summas noteikšanai, kurai uzliek nodokli, darījumā, kurš nav importa darījums, ir izteiktas valūtā, kas nav tās dalībvalsts valūta, kurā notiek aprēķināšana, piemērojamais valūtas maiņas kurss ir pēdējais valūtas pārdošanas kurss, kas attiecīgajās dalībvalsts visreprezentatīvākajā valūtas tirgū vai tirgos ir reģistrēts brīdī, kad PVN kļūst iekasējams, vai arī kurss, kas noteikts, atsaucoties uz minēto

▼B

kursu vai minētajiem tirgiem, saskaņā ar dalībvalstu paredzētajiem noteikumiem.

Tomēr dažiem no šā panta pirmajā daļā minētajiem darījumiem vai konkrētām nodokļa maksātāju kategorijām dalībvalstis var turpināt piemērot valūtas maiņas kursu, kas noteikts saskaņā ar spēkā esošajiem Kopienas noteikumiem, kas reglamentē vērtības aprēķinu muitas vajadzībām.

92. pants

Attiecībā uz atpakaļ nododamu iepakojuma materiālu izmaksām, dalībvalstis var veikt vienu no šādiem pasākumiem:

a) tās neieskaitīt summā, kurai uzliek nodokli, un veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs summas koriģēšanu, ja iepakojuma materiālu nenodod atpakaļ;

b) tās ieskaitīt summā, kurai uzliek nodokli, un veikt vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs summas koriģēšanu, ja iepakojuma materiālu tiešām nodod atpakaļ.

VIII SADAĻA

LIKMES

1. NODAĻA

Likmju piemērošana

93. pants

Darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, piemēro likmi, kas ir spēkā brīdī, kad iestājas nodokļa iekasējamības gadījums.

Tomēr šādos apstākļos piemēro likmi, kas ir spēkā brīdī, kad nodoklis kļūst iekasējams:

a) 65. un 66. pantā minētajos gadījumos;

b) gadījumā, ja preču iegāde notiek Kopienas iekšienē;

c) šīs direktīvas 71. panta 1. punkta otrā daļā un 71. panta 2. punktā minētajos gadījumos, kas attiecas uz preču importu.

94. pants

1. Preču iegādei Kopienas iekšienē piemēro tādu pašu likmi, kādu piemēro līdzīgu preču piegādei dalībvalsts teritorijā.

2. Ievērojot 103. panta 1. punktā paredzēto izvēles iespēju piemērot samazinātu likmi mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu importam, preču importam piemēro tādu pašu likmi, kādu piemēro līdzīgu preču piegādei dalībvalsts teritorijā.

95. pants

Ja likmes ir mainītas, dalībvalstis var veikt koriģēšanu 65. un 66. pantā minētajos gadījumos, lai ņemtu vērā likmi, ko piemēroja brīdī, kad tika piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi.

Tāpat dalībvalstis var ieviest jebkādus atbilstīgus pārejas perioda pasākumus.

▼B

2. NODAĻA

Likmju struktūra un līmenis

1. iedaļa

Pamatlikme

96. pants

Dalībvalstis piemēro PVN pamatlikmi, ko katra dalībvalsts nosaka procentos no summas, kurai uzliek nodokli; preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai pamatlikme ir vienāda.

97. pants

1. No 2006. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim šī pamatlikme nevar būt mazāka par 15 %.

2. Padome pieņem lēmumu saskaņā ar Līguma 93. pantu par pamatlikmes līmeni, ko piemēro pēc 2010. gada 31. decembra.

2. iedaļa

Samazinātas likmes

98. pants

1. Dalībvalstis var piemērot vienu vai divas samazinātas likmes.

2. Samazinātas likmes piemēro tikai tādu kategoriju preču piegādei vai tādu kategoriju pakalpojumu sniegšanai, kas minēti III pielikumā.

Samazinātas likmes nepiemēro 56. panta 1. punkta k) apakšpunktā minētajiem pakalpojumiem.

3. Piemērojot preču kategorijām 1. punktā paredzētās samazinātās likmes, dalībvalstis var izmantot Kombinēto nomenklatūru, lai precīzi aptvertu attiecīgo kategoriju.

99. pants

1. Samazinātas likmes nosaka procentu veidā no summas, kurai uzliek nodokli, un tās nevar būt mazākas par 5 %.

2. Katru samazināto likmi nosaka tā, lai PVN summa, ko iegūst likmi piemērojot, ir tāda, lai parasti varētu pilnībā atskaitīt PVN, kurš atskaitāms saskaņā ar 167. līdz 171. pantu un 173. līdz 177. pantu.

100. pants

Pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, sākot no 1994. gada, Padome reizi divos gados pārskata samazināto likmju piemērošanas jomu.

Padome saskaņā ar Līguma 93. pantu var pieņemt lēmumu mainīt III pielikumā minēto preču un pakalpojumu sarakstu.

101. pants

Pamatojoties uz neatkarīgas ekonomikas speciālistu grupas veiktu izpēti, Komisija, vēlākais, 2007. gada 30. jūnijā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei vispārējas izvērtēšanas ziņojumu par to samazināto likmju

▼B

ietekmi, kas piemērotas vietēji sniegtiem pakalpojumiem, tostarp restorānu pakalpojumiem, jo īpaši attiecībā uz jaunu darba vietu radīšanu, ekonomisko izaugsmi un iekšējā tirgus sekmīgu darbību.

3. iedaļa

Īpaši noteikumi

102. pants

Dalībvalstis var piemērot samazinātu likmi dabasgāzes un elektroenerģijas piegādei un centralizētajai siltumapgādei, ja nepastāv risks radīt konkurences izkropļojumu.

Dalībvalsts, kas saskaņā ar šā panta pirmo daļu vēlas piemērot samazinātu likmi, iepriekš par to informē Komisiju. Komisija pieņem lēmumu par to, vai pastāv risks radīt konkurences izkropļojumu. Ja Komisija lēmumu nav pieņēmusi trīs mēnešos no informācijas saņemšanas, uzskatāms, ka konkurences izkropļojumu riska nav.

103. pants

1. Dalībvalstis var paredzēt, ka samazināto likmi vai kādu no samazinātajām likmēm, ko tās piemēro saskaņā ar 98. un 99. pantu, piemēro arī 311. panta 1. punkta 2., 3. un 4. apakšpunktā definēto mākslas darbu, kolekciju priekšmetu un senlietu importam.

2. Ja dalībvalstis izmanto šā panta 1. punktā paredzēto izvēles iespēju, tās samazināto likmi var piemērot arī šādiem darījumiem:

a) mākslas darbu piegādei, ko veic to autors vai autora tiesību mantinieki;

b) mākslas darbu piegādei, ko neregulāri veic nodokļa maksātājs, kurš nav tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ja mākslas darbus ir importējis nodokļa maksātājs pats vai tos ir piegādājis to autors vai viņa autora tiesību mantinieki, vai attiecībā uz tiem tas ir tiesīgs pilnībā atskaitīt PVN.

104. pants

Austrija *Jungholz* un *Mittelberg* (*Kleines Walsertal*) komūnā var piemērot otru pamatlikmi, kas ir zemāka nekā atbilstīgā likme, kuru piemēro pārējā Austrijas teritorijā, bet vismaz 15 %.

105. pants

Portugāle darījumiem, ko veic Azoru salu un Madeiras autonomajos apgabalos, un tiešam importam šajos reģionos var piemērot likmes, kuras ir zemākas nekā tās, ko piemēro cietzemē.

3. NODAĻA

Pārejas perioda noteikumi dažiem darbietilpīgiem pakalpojumiem

106. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var ļaut dalībvalstīm piemērot 98. pantā paredzētās samazinātās likmes IV pielikumā minētājiem pakalpojumiem vēlākais līdz 2010. gada 31. decembrim.

▼B

Samazinātās likmes var piemērot pakalpojumiem, kas ietverti ne vairāk kā divās IV pielikumā minētajās kategorijās.

Izņēmuma gadījumos dalībvalstīm var ļaut piemērot samazinātās likmes arī pakalpojumiem, kas iekļauti trijās no iepriekšminētajām kategorijām.

107. pants

Šīs direktīvas 106. pantā minētajiem pakalpojumiem ir jāatbilst šādiem nosacījumiem:

a) tiem jābūt darbietilpīgiem;

b) tie pārsvarā jāsniedz tieši galapatērētajiem;

c) tiem jābūt galvenokārt vietēja mēroga un tādiem, kas nevarētu radīt konkurences izkropļojumu.

Turklāt ir jābūt ciešai saiknei starp zemākām cenām un paredzamo paaugstināto pieprasījumu un nodarbinātības līmeni, kas iegūti, piemērojot samazinātās likmes. Samazinātas likmes piemērošana nedrīkst skart iekšējā tirgus sekmīgu darbību.

108. pants

Dalībvalsts, kas saskaņā ar šo pantu vēlas pirmo reizi pēc 2005. gada 31. decembra piemērot samazinātu likmi vienam vai vairākiem 106. pantā minētiem pasākumiem, par to informē Komisiju, vēlākais, 2006. gada 31. martā. Līdz tai dienai tā iesniedz Komisijai visu atbilstīgo informāciju attiecībā uz pasākumiem, ko tā vēlas ieviest, un jo īpaši:

a) informāciju par pasākuma darbības jomu un iesaistīto pakalpojumu sīku aprakstu;

b) sīku informāciju, kas pierāda, ka ir izpildīti 107. pantā paredzētie nosacījumi;

c) sīku informāciju par paredzētā pasākuma izmaksām.

4. NODAĻA

Īpaši noteikumi, ko piemēro līdz galīgā režīma ieviešanai

109. pants

Šīs nodaļas noteikumus piemēro, līdz tiek ieviests 402. pantā paredzētais galīgais režīms.

110. pants

Dalībvalstis, kas 1991. gada 1. janvārī piešķīra atbrīvojumus ar iepriekšējā stadijā samaksātā PVN atskaitīšanu vai piemēroja samazinātas likmes, kuras bija zemākas par 99. pantā paredzēto minimālo likmi, var turpināt piešķirt šos atbrīvojumus vai piemērot šīs samazinātās likmes.

Šā panta pirmajā daļā minētajiem atbrīvojumiem un samazinātajām likmēm jāatbilst Kopienas tiesību aktiem un jābūt pieņemtām gan skaidri pamatotu sociālu apsvērumu dēļ, gan galapatērētāja labuma dēļ.

▼B

111. pants

Ievērojot 110. panta otrajā daļā paredzētos nosacījumus, turpmāk norādītajos gadījumos var turpināt piemērot atbrīvojumus no nodokļa ar tiesībām uz iepriekšējā stadijā samaksātā PVN atskaitīšanu:

a) Somija – abonēto avīžu un periodisko izdevumu piegādēm un to izdevumu iespiešanai, kurus izplata apvienību dalībniekiem sabiedrības interesēs;

b) Zviedrija – avīžu, tostarp radio un kasešu avīžu, piegādēm cilvēkiem ar redzes traucējumiem, farmācijas līdzekļu pārdošanai slimnīcām vai pēc receptes, kā arī ražošanai un saistītiem pakalpojumiem, kas attiecas uz bezpeļņas organizāciju periodiskiem izdevumiem.

112. pants

Ja 110. panta noteikumi Īrijā rada konkurences izkropļojumus enerģētikas produktu piegādē siltumapgādei un apgaismei, Komisija pēc īpaša lūguma Īrijai var atļaut piemērot samazinātu likmi šādām piegādēm saskaņā ar 98. un 99. pantu.

Pirmajā daļā minētajā gadījumā Īrija iesniedz lūgumu Komisijai ar visu vajadzīgo informāciju. Ja trīs mēnešos pēc lūguma saņemšanas Komisija nav pieņēmusi lēmumu, uzskatāms, ka Īrijai ir atļauts piemērot ierosinātās samazinātās likmes.

113. pants

Dalībvalstis, kas saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem 1991. gada 1. janvārī piešķīra atbrīvojumus ar iepriekšējā stadijā samaksātā PVN atskaitīšanu vai piemēroja samazinātas likmes, kuras bija zemākas par 99. pantā paredzēto obligāto likmi, to preču piegādēm un to pakalpojumu sniegšanai, kas nav minēti III pielikumā, var piemērot 98. pantā paredzēto samazināto likmi vai vienu no divām samazinātajām likmēm.

114. pants

1. Dalībvalstīm, kurām 1993. gada 1. janvārī bija jāpaaugstina 1991. gada 1. janvārī spēkā esošo pamatlikmi par vairāk nekā 2 %, to preču piegādei un to pakalpojumu sniegšanai, kuras iekļautas III pielikumā minētajās kategorijās, var piemērot samazinātu likmi, kas zemāka par 99. pantā paredzēto minimālo likmi.

Šā panta pirmajā daļā minētās dalībvalstis var šādu likmi arī piemērot restorānu pakalpojumiem, bērnu apģērbiem, bērnu apaviem un dzīvokļiem.

2. Dalībvalstis nevar, pamatojoties uz 1. punktu, ieviest atbrīvojumus ar iepriekšējā stadijā samaksātā PVN atskaitīšanu.

115. pants

Dalībvalstis, kas 1991. gada 1. janvārī piemēroja samazinātu likmi restorānu pakalpojumiem, bērnu apģērbiem, bērnu apaviem vai dzīvokļiem, var turpināt šo preču piegādei un šo pakalpojumu sniegšanai piemērot šādu likmi.

116. pants

Portugāle var restorānu pakalpojumiem piemērot vienu no divām 98. pantā paredzētajām samazinātajām likmēm, ar nosacījumu, ka šī likme ir vismaz 12 %.

▼B

117. pants

1. Šīs direktīvas 115. panta piemērošanas nolūkā Austrija var turpināt piemērot samazinātu likmi restorānu pakalpojumiem.

2. Austrija nekustamā īpašuma izīrēšanai mājokļu vajadzībām var piemērot vienu no divām 98. pantā paredzētajām samazinātajām likmēm ar nosacījumu, ka šī likme ir vismaz 10 %.

118. pants

Dalībvalstis, kuras 1991. gada 1. janvārī piemēroja samazinātu likmi to preču piegādēm un to pakalpojumu sniegšanai, kas nav minēti III pielikumā, šo preču piegādei un šo pakalpojumu sniegšanai var piemērot 98. pantā paredzēto samazināto likmi vai vienu no divām samazinātajām likmēm, ja šī likme nav zemāka par 12 %.

Šā panta pirmo daļu nepiemēro 311. panta 1. punkta 1. līdz 4. apakšpunktā noteikto lietoto mantu, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegādei, uz ko attiecas PVN saskaņā ar 312. līdz 325. pantā paredzēto peļņas daļas režīmu vai režīmu pārdošanai atklātās izsolēs.

119. pants

Šīs direktīvas 118. panta piemērošanas nolūkā Austrija var piemērot samazinātu likmi vīniem, ko ražotājs lauksaimnieks ražo saimniecībā, ar nosacījumu, ka šī likme ir vismaz 12 %.

120. pants

Grieķija likmes, kas nav zemākas par 30 % no attiecīgās likmes, kuru piemēro kontinentālajā Grieķijā, var piemērot Lesbas, Hijas, Samas, Dodekanēsas, Kiklādu salu departamentos, kā arī Tasas salā, Ziemeļsporādu salās, Samotrakes salā un Skiras salā.

121. pants

Dalībvalstis, kas 1993. gada 1. janvārī uzskatīja līgumdarbu par preču piegādi, līgumdarbu piegādei var piemērot likmi, kura piemērojama precēm, ko iegūst pēc līgumdarba izpildes.

Piemērojot pirmo daļu, "līgumdarba piegāde" ir darbība, kad līgumdarbinieks nodod saņēmējam kustamu īpašumu, ko līgumdarbinieks izgatavojis vai samontējis no materiāliem vai priekšmetiem, kurus saņēmējs šai nolūkā tam uzticējis, neatkarīgi no tā, vai līgumdarbinieks sagādājis kādu daļu izmantoto materiālu.

122. pants

Dalībvalstis var piemērot samazinātu likmi dzīvu augu un citu puķkopības produktu piegādei, tostarp sīpolu, sakņu un tamlīdzīgu augu daļu, grieztu ziedu un dekoratīvu zaļumu piegādei, kā arī malkai izmantojamu kokmateriālu piegādei.

▼B

5. NODAĻA

Pārejas perioda noteikumi

▼M2

123. pants

Līdz 2010. gada 31. decembrim Čehijas Republika var turpināt piemērot samazinātu likmi, kas ir vismaz 5 %, mājokļu būvniecības pakalpojumiem, kuri nav saistīti ar sociālo politiku, šo noteikumu neattiecinot uz būvmateriāliem.

▼B

125. pants

1. Līdz ►M2 2010. gada 31. decembrim ◄ Kipra var turpināt piemērot atbrīvojumu no nodokļa ar tiesībām uz iepriekšējā stadijā samaksātā PVN atskaitīšanu farmācijas līdzekļu un pārtikas produktu piegādei, šo noteikumu neattiecinot uz saldējuma, saldētu sulu, saldēta jogurta, ūdens ledus un līdzīgu produktu piegādi un garšvielām bagātinātu pārtikas produktu piegādi (kartupeļu čipsi/salmiņi, pūstās uzkodas un līdzīgi produkti, kas iepakoti lietošanai pārtikā bez turpmākas apstrādes).

2. Līdz ►M2 2010. gada 31. decembrim ◄ vai līdz 402. pantā paredzētā galīgā režīma ieviešanai, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk, Kipra var turpināt restorānu pakalpojumu sniegšanai piemērot samazinātu likmi, kas ir vismaz 5 %.

▼M2

▼B

127. pants

Līdz ►M2 2010. gada 31. decembrim ◄ Malta var turpināt pārtikas produktu un farmācijas līdzekļu piegādēm piemērot atbrīvojumu no nodokļa ar tiesībām uz iepriekšējā stadijā samaksātā PVN atskaitīšanu.

▼M2

128. pants

1. Līdz 2010. gada 31. decembrim Polija var piemērot atbrīvojumu no nodokļa ar tiesībām uz iepriekšējā stadijā samaksātā PVN atskaitīšanu noteiktu kategoriju grāmatu un specializētu periodisko izdevumu piegādei.

2. Līdz 2010. gada 31. decembrim vai līdz 402. pantā paredzētā galīgā režīma ieviešanai atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk, Polija var turpināt restorānu pakalpojumu sniegšanai piemērot samazinātu likmi, kas ir vismaz 7 %.

3. Līdz 2010. gada 31. decembrim Polija var turpināt III pielikuma 1. punktā minēto pārtikas produktu piegādei piemērot samazinātu likmi, kas ir vismaz 3 %.

4. Līdz 2010. gada 31. decembrim Polija var turpināt piemērot samazinātu likmi, kas ir vismaz 7 %, mājokļu būvniecības, atjaunošanas un apkopes pakalpojumiem, kurus nesniedz, īstenojot sociālo politiku, bet ne būvmateriāliem, un dzīvojamo ēku vai to daļu piegādei pirms pirmreizējās izmantošanas, kā minēts 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā.

▼B

129. pants

1. Līdz ►M2 2010. gada 31. decembrim ◄ vai līdz 402. pantā paredzētā galīgā režīma ieviešanai, atkarībā no tā, kurš termiņš ir agrāk, Slovēnija var turpināt ēdienu gatavošanai piemērot samazinātu likmi, kas ir vismaz 8,5 %.

2. Līdz ►M2 2010. gada 31. decembrim ◄ Slovēnija var turpināt piemērot samazinātu likmi, kas ir vismaz 5 %, mājokļu būvniecības, atjaunošanas un apkopes pakalpojumiem, kas nav saistīti ar sociālo politiku, šo noteikumu neattiecinot uz būvmateriāliem.

▼M2

———————

▼B

IX SADAĻA

ATBRĪVOJUMI

1. NODAĻA

Vispārīgi noteikumi

131. pants

Šīs sadaļas 2. līdz 9. nodaļā paredzētos atbrīvojumus, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro saskaņā ar noteikumiem, ko dalībvalstis pieņem, lai nodrošinātu pareizu un godīgu šo atbrīvojumu piemērošanu un lai nepieļautu nekādu iespējamu krāpšanu, izvairīšanos un ļaunprātīgu izmantošanu.

2. NODAĻA

Atbrīvojumi konkrētām darbībām sabiedrības interesēs

132. pants

1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) pakalpojumus, ko sniedz valsts pasta dienesti, izņemot pasažieru pārvadājumus un telekomunikāciju pakalpojumus, kā arī ar tiem saistītu preču piegādi;

b) slimnīcas un medicīnisko aprūpi, kā arī ar tām cieši saistītas darbības, ko veic publisko tiesību subjekti vai, sociālos apstākļos, kuras līdzinās apstākļiem, ko piemēro publisko tiesību subjektiem, slimnīcas, medicīniskās aprūpes vai diagnostikas centri, vai arī citas pienācīgi atzītas līdzīgas iestādes;

c) medicīniskās aprūpes sniegšanu, darbojoties medicīniskās vai paramedicīniskās profesijās, ko noteikusi attiecīgā dalībvalsts;

d) cilvēka orgānu, asiņu un piena piegādes;

e) pakalpojumus, ko sniedz zobu tehniķi, darbojoties savā profesijā, kā arī zobārstu un zobu tehniķu piegādātas zobu protēzes;

f) pakalpojumus, ko sniedz neatkarīgas personu grupas, kuru darbība ir atbrīvota no PVN vai attiecībā uz kuru darbību tās nav nodokļa maksātājas, lai sniegtu šo grupu dalībniekiem pakalpojumus, kas tieši nepieciešami to darbības veikšanai, ja šīs grupas tikai pieprasa no saviem dalībniekiem precīzi atmaksāt savu daļu kopīgajos izdevumos, ja vien atbrīvojums neradītu konkurences izkropļojumu;

▼B

g) pakalpojumu sniegšanu un preču piegādes, kas ir cieši saistītas ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu, tostarp tādas, ko veic veco ļaužu pansionāti, publisko tiesību subjekti vai citas struktūras, kuras attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociālās labklājības struktūrām;

h) pakalpojumu sniegšanu un preču piegādes, kas ir cieši saistītas ar bērnu un jauniešu aizsardzību, un kuru veic publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociālās labklājības organizācijām;

i) bērnu vai jauniešu izglītības, skolas vai universitātes izglītības, arodizglītības vai pārkvalifikācijas nodrošināšanu, tostarp ar to cieši saistītu pakalpojumu sniegšanu vai preču piegādi, ko veic publisko tiesību subjekti, kuriem tas ir mērķis, vai citas organizācijas, par kurām attiecīgā dalībvalsts atzinusi, ka tām ir līdzīgi mērķi;

j) mācības, ko skolotāji pasniedz privāti un kas aptver skolas vai universitātes mācību vielu;

k) personāla nodrošinājumu, ko veic reliģiskas vai filozofiskas iestādes saistībā ar b), g), h) un i) apakšpunktā minētajām darbībām un ar nolūku nodrošināt garīgo labklājību;

l) pakalpojumu sniegšanu vai ar to cieši saistītu preču piegādi, ko bezpeļņas organizācijas politiskiem, arodbiedrību, reliģiskiem, patriotiskiem, filozofiskiem, filantropiskiem vai pilsoniskiem mērķiem sniedz saviem biedriem to kopējo interešu labad apmaiņā pret biedru naudas nomaksu, kura noteikta saskaņā ar šo organizāciju statūtiem, ja vien atbrīvojums neradītu konkurences izkropļojumus;

m) konkrētus pakalpojumus, kas cieši saistīti ar sportu vai fizisko audzināšanu un ko bezpeļņas organizācijas sniedz personām, kas piedalās sporta vai fiziskās audzināšanas pasākumos;

n) konkrētus kultūras pakalpojumus un ar tiem cieši saistītas preces, ko, attiecīgi, sniedz vai piegādā publisko tiesību subjekti vai citas kultūras organizācijas, ko atzinusi attiecīgā dalībvalsts;

o) pakalpojumu sniegšanu un preču piegādi, ko sakarā ar līdzekļu vākšanas kampaņām, kuras organizētas tikai pašu labā, veic organizācijas, kuru darbība ir atbrīvota saskaņā ar b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunkta noteikumiem, ja vien atbrīvojums neradītu konkurences izkropļojumus;

p) transportēšanas pakalpojumu sniegšanu slimām vai ievainotām personām, izmantojot īpaši šim nolūkam aprīkotus transportlīdzekļus, ja šos pakalpojumus sniedz attiecīgi pilnvarotas organizācijas;

q) radio un televīzijas organizāciju darbība, kas nav komerciāla rakstura.

2. Šā panta 1. punkta o) apakšpunkta īstenošanai dalībvalstis var ieviest visus vajadzīgos ierobežojumus, jo īpaši attiecībā uz kampaņu skaitu un ieņēmumu apjomu, kas dod tiesības uz atbrīvojumu.

133. pants

Piešķirot struktūrām, kas nav publisko tiesību subjekti, 132. panta 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunktā paredzētos atbrīvojumu, dalībvalsts katrā atsevišķā gadījumā var tām piemērot vienu vai vairākus šādus nosacījumus:

a) attiecīgās struktūras nedrīkst pastāvīgi censties gūt peļņu, un jebkuru peļņu, kas tomēr rodas, nedrīkst sadalīt, bet tā jānovirza sniegto pakalpojumu turpināšanai vai uzlabošanai;

b) šīs struktūras ir jāpārvalda un jāvada – būtībā brīvprātīgi – personām, kurām pašām vai caur starpniekiem nav tieša vai netieša daļa attiecīgo darbību iznākumā;

▼B

c) šīm struktūrām jānosaka cenas, ko apstiprinājušas valsts iestādes vai kas nav augstākas par šādām apstiprinātām cenām, vai attiecībā uz pakalpojumiem, kas nav jāapstiprina, zemākas cenas par tām, ko līdzīgiem pakalpojumiem nosaka komercuzņēmumi, kuriem jāmaksā PVN;

d) atbrīvojumi nedrīkstētu radīt konkurences izkropļojumus, nostādot neizdevīgā stāvoklī uzņēmumus, kas ir PVN maksātāji.

Dalībvalstis, kas saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK E pielikumu 1989. gada 1. janvārī piemēroja PVN darbībām, kas minētas 132. panta 1. punkta m) un n) apakšpunktā, var piemērot arī pirmās daļas d) apakšpunktā paredzētos nosacījumus, ja minētajām preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanai, ko veic publisko tiesību subjekti, piešķir atbrīvojumu.

134. pants

Preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai nepiešķir 132. panta 1. punkta b), g), h), i), l), m) un n) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu, ja:

a) preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana nav būtiski svarīga atbrīvotajiem darījumiem;

b) preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas pamatmērķis ir gūt struktūrai papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu darījumiem, par kuriem uzliek PVN.

3. NODAĻA

Atbrīvojumi citām darbībām

135. pants

1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) apdrošināšanas un pārapdrošināšanas darījumus, tostarp ar tiem saistītus pakalpojumus, ko veic apdrošināšanas mākleri un apdrošināšanas aģenti;

b) kredīta piešķiršanu un kredīta starpniecību, kā arī kredīta pārvaldi, ko veic persona, kura piešķir kredītu;

c) starpniecību vai jebkurus darījumus ar kredīta garantijām vai jebkuru citu naudas nodrošinājumu, kā arī kredīta garantiju pārvaldi, ko veic persona, kura piešķir kredītu;

d) darījumus, tostarp starpniecību, kas skar noguldījumu un norēķinu kontus, maksājumus, pārskaitījumus, parādus, čekus un citus tirgojamus dokumentus, taču izņemot parādu piedziņu;

e) darījumus, tostarp starpniecību, kas attiecas uz valūtu, banknotēm un monētām, ko lieto par likumīgu maksāšanas līdzekli, izņemot kolekciju priekšmetus, t.i., zelta, sudraba vai cita metāla monētas vai banknotes, ko parasti nelieto kā likumīgu maksāšanas līdzekli, vai arī monētas, kurām ir numismātiska vērtība;

f) darījumus – tostarp starpniecību, izņemot pārvaldi un uzraudzību, – kas attiecas uz akcijām un daļām sabiedrībās vai apvienībās, bezseguma parādzīmēm un citiem vērtspapīriem, tomēr izņemot dokumentus, kas rada īpašumtiesības uz precēm, un izņemot 15. panta 2. punktā minētās tiesības vai vērtspapīrus;

g) dalībvalstu noteiktu īpašu ieguldījumu fondu vadīšanu;

▼B

h) tādu pastmarku piegādi par nominālvērtību, kas derīgas pasta pakalpojumiem attiecīgā teritorijā, nodokļu marku un citu līdzīgu marku piegādi;

i) derības, loterijas un citus azartspēļu veidus, uz kuriem attiecas noteikumi un ierobežojumi, ko noteikusi katra dalībvalsts;

j) ēkas vai ēkas daļu un zem tās esošās zemes piegādi, izņemot 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētos gadījumus;

k) neapbūvētas zemes piegādi, izņemot 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto apbūves zemi;

l) nekustama īpašuma iznomāšanu vai izīrēšanu.

2. Šā panta 1. punkta l) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz:

a) izmitināšanu, kā tā definēta dalībvalstu tiesību aktos, viesnīcu nozarē vai līdzīgas funkcijas nozarēs, tostarp vietu izīrēšanu tūristu nometnēs vai zemes gabalos, kas izveidoti par nometnes vietām;

b) transportlīdzekļu stāvvietu iznomāšanu/izīrēšanu;

c) pastāvīgi uzstādītu iekārtu un mehānismu iznomāšanu/izīrēšanu;

d) seifu izīrēšanu.

Dalībvalstis var piemērot papildu izņēmumus 1. punkta l) apakšpunktā minētā atbrīvojuma darbības jomai.

136. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) to preču piegādi, ko pilnībā izmanto darbībai, kurai atbrīvojums piešķirts atbilstīgi 132., 135., 371., 375., 376. un 377. pantam, 378. panta 2. punktam, 379. panta 2. punktam, kā arī 380. līdz 390. pantam, ja šīs preces nav radījušas atskaitīšanas tiesības;

b) preču piegādi, par kuru iegādi vai izmantošanu PVN nebija atskaitāms saskaņā ar 176. pantu.

137. pants

1. Dalībvalstis nodokļa maksātājiem var piešķirt tiesības izvēlēties nodokļa režīmu attiecībā uz šādiem darījumiem:

a) šīs direktīvas 135. panta 1. punkta b) līdz g) apakšpunktā minētajiem finanšu darījumiem;

b) ēkas vai ēkas daļu un zem tās esošās zemes piegādi, izņemot 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto piegādi;

c) neapbūvētas zemes piegādi, izņemot 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētās apbūves zemes piegādi.

d) nekustama īpašuma iznomāšanu vai izīrēšanu.

2. Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus 1. punktā minēto izvēles tiesību izmantošanai.

Dalībvalstis var ierobežot šo izvēles tiesību darbības jomu.

▼B

4. NODAĻA

Atbrīvojumi darījumiem Kopienas iekšienē

1. iedaļa

Atbrīvojumi preču piegādēm

138. pants

1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa tādu preču piegādi, kuras pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē uz galamērķi ārpus to attiecīgās teritorijas, bet Kopienā, ja piegādi veic citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas kā tāda rīkojas dalībvalstī, kas nav nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkta dalībvalsts.

2. Papildus 1. punktā minētajām preču piegādēm dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) tādu jaunu transportlīdzekļu piegādes, kurus pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē pircējam uz galamērķi ārpus to attiecīgās teritorijas, bet Kopienā, ja piegādes veic tādiem nodokļa maksātājiem vai tādām juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē saskaņā ar 3. panta 1. punktu neuzliek PVN, vai jebkurai citai personai, kas nav nodokļa maksātāja;

b) tādu akcīzes preču piegādes, kuras pārdevējs, pircējs vai cita persona pārdevēja vai pircēja vārdā nosūta vai transportē pircējam uz galamērķi ārpus to attiecīgās teritorijas, bet Kopienā, ja piegādes veic tādiem nodokļa maksātājiem vai tādām juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuru to preču iegādēm Kopienas iekšienē, kas nav akcīzes preces, saskaņā ar 3. panta 1. punktu neuzliek PVN, ja šīs preces ir nosūtītas vai transportētas saskaņā ar Direktīvas 92/12/EEK 7. panta 4. un 5. punktu vai 16. pantu;

c) preču piegādes, kad preces pārvieto uz citu dalībvalsti un kuras būtu atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar 1. punktu un šā punkta a) un b) apakšpunktu, ja šīs piegādes būtu veiktas citam nodokļa maksātājam.

139. pants

1. Šīs direktīvas 138. panta 1. punktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa neattiecas uz preču piegādi, ko veic nodokļa maksātāji, uz kuriem attiecas 282. līdz 292. pantā paredzētais atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem.

Tāpat šis atbrīvojums neattiecas uz preču piegādi nodokļa maksātājiem vai juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē saskaņā ar 3. panta 1. punktu neuzliek PVN.

2. Šīs direktīvas 138. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums no nodokļa neattiecas uz akcīzes preču piegādi, ko veic nodokļa maksātāji, uz kuriem attiecas 282. līdz 292. pantā paredzētais atbrīvojums mazajiem uzņēmumiem.

3. Šīs direktīvas 138. panta 1. punktā un 2. punkta b) un c) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz to preču piegādi, uz ko attiecas PVN saskaņā ar 312. līdz 325. pantā paredzēto peļņas daļas režīmu vai īpašu režīmu pārdošanai atklātās izsolēs.

Šīs direktīvas 138. panta 1. punkta un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums neattiecas uz to lietotu transportlīdzekļu piegādēm, kas definēti 327. panta 3. punktā un kam piemēro PVN saskaņā ar pārejas režīmu lietotiem transportlīdzekļiem.

▼B

2. iedaļa

Atbrīvojumi preču iegādei Kopienas iekšienē

140. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) to preču iegādi Kopienas iekšienē, kuru piegāde, ja to veiktu nodokļa maksātājs, jebkuros apstākļos būtu atbrīvota no nodokļa dalībvalsts attiecīgajā teritorijā;

b) to preču iegādi Kopienas iekšienē, kuru imports jebkuros apstākļos būtu atbrīvots no nodokļa saskaņā ar 143. panta a), b) un c) apakšpunktu, un e) līdz l) apakšpunktu;

c) preču iegādes Kopienas iekšienē, par kurām saskaņā ar 170. un 171. pantu preču pircējam jebkuros apstākļos ir tiesības uz pilnīgu tā PVN atmaksāšanu, kas būtu jāmaksā saskaņā ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

141. pants

Katra dalībvalsts veic īpašus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka saskaņā ar 40. pantu tās teritorijā veiktām preču iegādēm Kopienas iekšienē nepiemēro PVN, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) preču iegādi veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī, bet kas PVN nolūkā ir identificēts kādā citā dalībvalstī;

b) preču iegādi veic, lai a) punktā minētais nodokļa maksātājs tajā pašā dalībvalstī veiktu šo preču turpmāku piegādi;

c) preces, ko tādējādi iegādājies a) punktā minētais nodokļa maksātājs, no dalībvalsts, kas nav dalībvalsts, kurā tas identificēts PVN nolūkā, tieši nosūta vai transportē personai, kurai tas veic turpmāku preču piegādi;

d) persona, kam turpmāk piegādā preces, ir cits nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, kas PVN nolūkā identificēta tajā pašā dalībvalstī;

e) šā panta d) punktā minētā persona saskaņā ar 197. pantu ir noteikta par personu, kura atbildīga par PVN nomaksu attiecībā uz piegādi, ko veicis nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kur jāmaksā nodoklis.

3. iedaļa

Atbrīvojumi dažiem transportēšanas pakalpojumiem

142. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa to pakalpojumu sniegšanu, kas ir preču transportēšana Kopienas iekšienē uz salām, kuras veido Azoru salu un Madeiras autonomos apgabalus, un no tām, kā arī to pakalpojumu sniegšanu, kuri ir preču transportēšana starp šīm salām.

▼B

5. NODAĻA

Importa atbrīvojumi

143. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) preču galīgu importu, ja šādu preču piegāde, ko veic nodokļa maksātājs, jebkuros apstākļos ir atbrīvota no nodokļa dalībvalsts attiecīgajā teritorijā;

b) to preču galīgu importu, ko reglamentē Padomes Direktīvas 69/169/EEK ([1]), 83/181/EEK ([2]) un 2006/79/EK ([3]);

c) tādu brīvā apgrozībā laistu preču importu, kuras ieved no kādas trešās teritorijas, kas ir Kopienas muitas teritorijas daļa, un kuras būtu atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar b) punktu, ja tās būtu importētas 30. panta pirmās daļas nozīmē.

d) to preču importu, kas nosūtītas vai transportētas no trešās teritorijas vai trešās valsts uz dalībvalsti, kura nav nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalsts, ja saskaņā ar 138. pantu šādu preču piegāde, ko veic importētājs, kurš saskaņā ar 201. pantu noteikts vai atzīts par atbildīgu par PVN nomaksu, ir atbrīvota no nodokļa;

e) preču reimportu valstī, no kuras tās tika eksportētas, ko veic persona, kura tās eksportējusi, ja šīs preces atbilst prasībām, lai atbrīvotu no muitas nodokļiem;

f) to preču importu atbilstīgi diplomātiskajam un konsulārajam režīmam, kas ir atbrīvotas no muitas nodokļiem;

g) preču importu, ko veic starptautiskas struktūras, kuras par tādām atzinušas uzņēmējas dalībvalsts valsts iestādes, vai šādu struktūru dalībnieki saskaņā ar ierobežojumiem un nosacījumiem, kas paredzētas starptautiskās konvencijās, ar kurām izveido minētās struktūras, vai mītnes nolīgumos;

h) preču importu Ziemeļatlantijas Līguma dalībvalstīs, ko veic citu Ziemeļatlantijas Līguma dalībvalstu bruņotie spēki savām vajadzībām vai civilā personāla vajadzībām, kas tos pavada, vai šo bruņoto spēku virtuves vai ēdnīcas apgādei, ja šādi spēki piedalās kopējas aizsardzības pasākumā;

i) preču importu, ko veic Apvienotās Karalistes bruņotie spēki, kuri izvietoti Kipras salā atbilstīgi 1960. gada 16. augusta Līgumam par Kipras Republikas izveidi, bruņoto spēku vajadzībām vai civilā personāla vajadzībām, kas tos pavada, vai šo bruņoto spēku virtuves vai ēdnīcas apgādei;

j) jūras zvejas uzņēmumu lomu importu ostās, ja tas ir neapstrādāts vai konservēts tirgošanai, bet pirms piegādes;

k) zelta importu, ko veic centrālās bankas;

l) gāzes importu, izmantojot dabasgāzes sadales sistēmu, vai elektroenerģijas importu.

([1]) Padomes Direktīva 69/169/EEK (1969. gada 28. maijs) par normatīvu un administratīvu aktu saskaņošanu attiecībā uz atbrīvojumiem no apgrozījuma nodokļa un akcīzes nodokļa par preču ievešanu starptautiskos ceļojumos (OV L 133, 4.6.1969., 6. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2005/93/EK (OV L 346, 29.12.2005., 16. lpp.).

([2]) Padomes Direktīva 83/181/EEK (1983. gada 28. marts), kas nosaka Direktīvas 77/388/EEK 14. panta 1. punkta d) apakšpunkta darbības jomu attiecībā uz atbrīvošanu no pievienotās vērtības nodokļa sakarā ar noteiktu preču galīgo ievešanu (OV L 105, 23.4.1983., 38. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.

([3]) Padomes Direktīva 2006/79/EK (2006. gada 5. oktobris) par atbrīvojumu no nodokļiem, ievedot preces kā nekomerciālus sīksūtījumus no trešām valstīm (kodificēta versija) (OV L 286, 17.10.2006., 15. lpp.).

▼B

144. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa ar preču importu saistītu pakalpojumu sniegšanu, ja šādu pakalpojumu vērtība ir ieskaitīta summā, kurai uzliek nodokli, saskaņā ar 86. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

145. pants

1. Komisija, ja nepieciešams, pēc iespējas īsākā termiņā Padomei sniedz priekšlikumus, kuros precizē 143. un 144. pantā paredzēto atbrīvojumu darbības jomu un paredz sīki izstrādātus noteikumus to īstenošanai.

2. Līdz 1. punktā minēto noteikumu stāšanās spēkā, dalībvalstis var saglabāt savas valsts spēkā esošos noteikumus.

Dalībvalstis savas valsts noteikumus var pielāgot, lai samazinātu konkurences izkropļojumu un jo īpaši lai nepieļautu nodokļa neuzlikšanu vai nodokļu dubultu uzlikšanu Kopienā.

Dalībvalstis var izmantot jebkuras administratīvas procedūras, ko tās uzskata par piemērotākām, lai panāktu atbrīvojumu no nodokļa.

3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai, kas attiecīgi informē pārējās dalībvalstis, galvenos savu spēkā esošos tiesību aktu noteikumus, ciktāl par tiem nav vēl paziņots, kā arī tos noteikumus, kurus tās pieņem saskaņā ar 2. punktu.

6. NODAĻA

Eksporta atbrīvojumi

146. pants

1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) tādu preču piegādes, kuras pārdevējs vai cita persona viņa vārdā nosūta vai transportē uz galamērķi ārpus Kopienas;

b) tādu preču piegādes, kuras pircējs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalsts attiecīgajā teritorijā, vai cita persona viņa vārdā nosūta vai transportē uz galamērķi ārpus Kopienas, izņemot preces, ko transportē pats pircējs un kas paredzētas tam, lai aprīkotu vai apgādātu izpriecu ceļojumu kuģus, privātus gaisa kuģus vai jebkādus citus personiskas lietošanas transportlīdzekļus;

c) preču piegādi apstiprinātām struktūrām, kas no Kopienas eksportē šīs preces kā daļu no savām humānām, labdarības vai izglītošanas darbībām ārpus Kopienas;

d) pakalpojumu sniegšanu, kas ir darbs ar kustamo īpašumu, kurš iegādāts vai importēts šāda darba veikšanai Kopienā un ko no Kopienas nosūta vai transportē pakalpojumu sniedzējs vai pakalpojumu saņēmējs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalsts attiecīgajā teritorijā, vai cita persona viņu vārdā;

e) pakalpojumu sniegšanu, tostarp transportēšanu un palīgdarījumus, bet izņemot pakalpojumu sniegšanu, ko atbrīvo saskaņā ar 132. un 135. pantu, ja tie ir tieši saistīti ar to preču eksportu vai importu, uz ko attiecas 61. pants un 157. panta 1. punkta a) apakšpunkts.

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu var piešķirt, piemērojot PVN atmaksāšanas procedūru.

▼B

147. pants

1. Ja 146. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto preču piegāde attiecas uz precēm ceļotāju personīgā bagāžā, atbrīvojums attiecas tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) ceļotājs neveic uzņēmējdarbību Kopienā;

b) preces ir transportētas uz vietu ārpus Kopienas līdz trešā mēneša beigām pēc tā mēneša, kurā notiek piegāde;

c) kopīga piegādes vērtība, ieskaitot PVN, ir vairāk nekā EUR 175 vai līdzvērtīga summa attiecīgās valsts valūtā, ik gadu to aprēķinot, piemērojot valūtas maiņas kursu, kas ir spēkā pirmajā oktobra darba dienā, no nākamā gada 1. janvāra.

▼C1

Tomēr dalībvalstis var atbrīvot piegādi, kuras kopējā vērtība ir mazāka nekā pirmās daļas c) apakšpunktā paredzētā vērtība.

▼B

2. Šā panta 1. punkta nozīmē "ceļotājs, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā" ir ceļotājs, kura pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta nav Kopienā. Šādā gadījumā "pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta" ir vieta, kas kā tāda norādīta pasē, personas apliecībā vai citā dokumentā, ko dalībvalsts, kuras teritorijā veic piegādi, atzīst par derīgu personu apliecinošu dokumentu.

Eksporta apliecinājumu sniedz ar rēķina vai to aizstājoša dokumenta eksemplāru, ko vizējusi muitas iestāde vietā, kur preces ir eksportētas no Kopienas.

▼C1

Katra dalībvalsts iesniedz Komisijai spiedogu paraugus, ko tā izmanto vizēšanai, kas minēta otrajā daļā. Komisija šo informāciju dara zināmu pārējo dalībvalstu nodokļu iestādēm.

▼B

7. NODAĻA

Atbrīvojumi starptautiskajai transportēšanai

148. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) preču piegādi, lai apgādātu kuģus, ko izmanto kuģošanai atklātā jūrā un kas pārvadā pasažierus par atlīdzību, un kuģus, kurus izmanto komercdarbībai, rūpnieciskai darbībai vai zvejniecībai, vai arī glābšanas vai palīdzības darbiem uz jūras vai kurus izmanto piekrastes zvejai, piekrastes zvejai izmantotu kuģu gadījumā, izņemot kuģu apgādi;

b) preču piegādi, lai apgādātu karakuģus, uz ko attiecas Kombinētās nomenklatūras (KN) kodi 8906 10 00 un kas atstāj to teritoriju un dodas uz ostām vai enkurvietām ārpus iesaistītās dalībvalsts;

c) šā panta a) punktā minēto kuģu piegādi, pārbūvi, remontu, tehnisko apkopi, fraktēšanu un īri, kā arī minētajos kuģos iebūvētā vai lietotā aprīkojuma, tostarp zvejas aprīkojuma, piegādi, nomu/īri, remontu un tehnisko apkopi;

d) pakalpojumu sniegšanu, izņemot c) punktā norādītos pakalpojumus, lai apmierinātu a) punktā minēto kuģu vai to kravu tiešās vajadzības;

e) preču piegādi, lai apgādātu gaisa kuģus, ko lieto aviosabiedrības, kuras par samaksu darbojas galvenokārt starptautiskos maršrutos;

f) šā panta e) punktā minēto gaisa kuģu piegādi, pārbūvi, remontu, tehnisko apkopi, fraktēšanu un īri, kā arī minētajos gaisa kuģos

▼B

iebūvētā vai lietotā aprīkojuma piegādi, nomu/īri, remontu un tehnisko apkopi;

g) pakalpojumu sniegšanu, izņemot f) punktā norādītos pakalpojumus, lai apmierinātu e) punktā minēto gaisa kuģu vai to kravu tiešās vajadzības.

149. pants

Portugāle var par starptautisku transportēšanu uzskatīt jūras un gaisa transportēšanu starp salām, kas veido Azoru salu un Madeiras autonomos apgabalus, kā arī starp minētajām salām un cietzemi.

150. pants

1. Komisija, ja nepieciešams, pēc iespējas īsākā termiņā Padomei sniedz priekšlikumus, kuros precizē 148. pantā paredzēto atbrīvojumu darbības jomu un paredz sīki izstrādātus noteikumus to īstenošanai.

2. Līdz brīdim, kad stājušies spēkā 1. punktā minētie noteikumi, dalībvalstis var ierobežot 148. panta a) un b) punktā paredzēto atbrīvojumu darbības jomu.

8. NODAĻA

Atbrīvojumi, kas saistīti ar konkrētiem eksportam pielīdzinātiem darījumiem

151. pants

1. Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa šādus darījumus:

a) preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu atbilstīgi diplomātiskam un konsulāram režīmam;

b) preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu starptautiskām struktūrām, kuras par tādām atzinušas uzņēmējas dalībvalsts valsts iestādes, un šādu struktūru dalībniekiem saskaņā ar ierobežojumiem un nosacījumiem, kas paredzēti starptautiskās konvencijās, ar kurām izveido minētās struktūras, vai mītnes nolīgumos;

c) preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Ziemeļatlantijas Līguma dalībvalstī, ko veic citu Ziemeļatlantijas Līguma dalībvalstu bruņoto spēku vajadzībām vai civilā personāla vajadzībām, kas tos pavada, vai šo bruņoto spēku virtuves vai ēdnīcas apgādei, ja šādi spēki piedalās kopējā aizsardzības pasākumā;

d) preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu kādai citai dalībvalstij, ko veic kādas Ziemeļatlantijas Līguma dalībvalsts, kura nav galamērķa dalībvalsts, bruņoto spēku vajadzībām vai civilā personāla vajadzībām, kas tos pavada, vai šo bruņoto spēku virtuves vai ēdnīcas apgādei, ja šādi spēki piedalās kopējā aizsardzības pasākumā;

e) preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu Apvienotās Karalistes bruņotajiem spēkiem, kuri izvietoti Kipras salā atbilstīgi 1960. gada 16. augusta Līgumam par Kipras Republikas izveidi, bruņoto spēku vajadzībām vai civilā personāla vajadzībām, kas tos pavada, vai šo bruņoto spēku virtuves vai ēdnīcas apgādei.

Kamēr vēl nav pieņemti kopīgie nodokļa noteikumi, pirmajā daļā paredzētajiem atbrīvojumiem piemēro ierobežojumus, ko nosaka uzņēmēja dalībvalsts.

2. Ja preces nav nosūtītas vai transportētas ārpus dalībvalsts, kurā ir veikta preču piegāde, un attiecībā uz pakalpojumiem atbrīvojumu var piešķirt, piemērojot PVN atmaksāšanas procedūru.

▼B

152. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa zelta piegādi centrālajām bankām.

9. NODAĻA

Atbrīvojumi pakalpojumu sniegšanai, ko veic starpnieki

153. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa pakalpojumus, ko citas personas vārdā un interesēs sniedz starpnieki, ja tie ir iesaistīti 6., 7., un 8. nodaļā minētajos darījumos vai darījumos, kurus veic ārpus Kopienas.

Šā panta pirmajā daļā minēto atbrīvojumu nepiemēro ceļojumu aģentūrām, kas ceļotāju vārdā un interesēs sniedz pakalpojumus, kurus faktiski saņem citās dalībvalstīs.

10. NODAĻA

Atbrīvojumi darījumiem, kas saistīti ar starptautisko tirdzniecību

1. iedaļa

Muitas noliktavas un noliktavas, kas nav muitas noliktavas, un līdzīgi režīmi

154. pants

Šīs iedaļas nozīmē "noliktavas, kas nav muitas noliktavas", attiecībā uz akcīzes precēm ir vietas, kuras noteiktas kā nodokļu noliktavas Direktīvas 92/12/EEK 4. panta b) apakšpunktā, un attiecība uz precēm, kas nav akcīzes preces, vietas, kuras kā tādas noteikušas dalībvalstis.

155. pants

Neskarot citus Kopienas noteikumus nodokļu jomā, dalībvalstis, apspriedušās ar PVN komiteju, var veikt īpašus pasākumus, lai atbrīvotu no nodokļa visus šajā iedaļā minētos darījumus vai dažus no tiem, ja šie pasākumi nav paredzēti tiešai izlietošanai vai galapatēriņam, un ja maksājamā PVN summa, kad pārtrauc šajā iedaļā minētos režīmus vai apstākļus, atbilst nodokļa summai, kāda būtu maksājama, ja katram no šiem darījumiem būtu uzlikts nodoklis dalībvalsts attiecīgajā teritorijā.

156. pants

1. Dalībvalstis var atbrīvot no nodokļa šādus darījumus:

a) to preču piegādi, kuras paredzēts uzrādīt muitai un, attiecīgos gadījumos, novietot pagaidu glabāšanā;

b) to preču piegādi, kuras paredzēts novietot brīvā zonā vai brīvā noliktavā;

c) to preču piegādi, kuras paredzēts nodot glabāšanā citā, nevis muitas, noliktavā vai nodot iekšējai apstrādei;

d) to preču piegādi, kuras paredzēts ielaist teritoriālajos ūdeņos, lai iekļautu urbšanas vai ražošanas platformās šādu platformu būvei, remontam, apkopei, pārbūvei vai aprīkošanai vai lai saistītu šādas urbšanas vai ražošanas platformas ar cietzemi;

▼B

e) to preču piegādi, kuras paredzēts ielaist teritoriālos ūdeņos, lai apgādātu urbšanas vai ražošanas platformas.

2. Šā panta 1. punktā minētās vietas ir tās, kas tā definētās Kopienas spēkā esošos muitas noteikumos.

157. pants

1. Dalībvalstis var atbrīvot no nodokļa šādus darījumus:

a) to preču importu, kam paredzēts noliktavas režīms, kas nav muitas noliktavas režīms;

b) to preču importu, kam dalībvalsts attiecīgajā teritorijā paredzēts noliktavas režīms, kas nav muitas noliktavas režīms.

2. Dalībvalstis nedrīkst paredzēt citas noliktavas, kā muitas noliktavas precēm, kam nepiemēro akcīzes nodokli, ja minētās preces paredzēts piegādāt mazumtirdzniecības stadijā.

158. pants

1. Atkāpjoties no 157. panta 2. punkta, dalībvalstis var paredzēt noliktavas, kas nav muitas noliktavas, šādos gadījumos:

a) ja preces ir paredzētas beznodokļu veikaliem, lai piegādātu preces, ko personīgā bagāžā aizved ceļotāji, veicot lidojumus vai jūras braucienus uz trešām teritorijām vai trešām valstīm, ja šāda piegāde ir atbrīvota no nodokļa saskaņā ar 146. panta 1. punkta b) apakšpunktu;

b) ja preces ir paredzētas nodokļa maksātājam, lai piegādātu preces ceļotājiem gaisa kuģī vai kuģī lidojuma vai jūras brauciena laikā, ja tā galamērķis ir ārpus Kopienas;

c) ja preces ir paredzētas nodokļa maksātājiem, lai veiktu preču piegādes, kas saskaņā ar 151. pantu ir atbrīvotas no PVN.

2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto izvēles iespēju piemērot atbrīvojumu no nodokļa, tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šā atbrīvojuma pareizu un vienkāršu piemērošanu un lai novērstu jebkāda veida iespējamu krāpšanu, izvairīšanos vai ļaunprātīgu izmantošanu.

3. Šā panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē "beznodokļu veikals" ir jebkurš uzņēmums, kas atrodas lidostā vai ostā un kas atbilst kompetentu valsts iestāžu paredzētiem nosacījumiem.

159. pants

Dalībvalstis var atbrīvot no nodokļa tādu pakalpojumu sniegšanu, kas attiecas uz 156. pantā, 157. panta 1. punkta b) apakšpunktā un 158. pantā minēto preču piegādi.

160. pants

1. Dalībvalstis var atbrīvot no nodokļa šādus darījumus:

a) preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veic 156. panta 1. punktā minētajās vietās, ja viens no tajā minētajiem apstākļiem joprojām pastāv attiecīgā dalībvalsts teritorijā;

b) preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veic 157. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai 158. pantā minētajos apstākļos, ja viens no 157. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai 158. panta

▼B

1. punktā minētajiem apstākļiem joprojām pastāv attiecīgā dalībvalsts teritorijā.

2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto izvēles iespēju attiecībā uz darījumiem, ko veic muitas noliktavās, tās veic vajadzīgos pasākumus, lai paredzētu noliktavu režīmu, kas nav muitas noliktavas, un saskaņā ar kuru 1. punkta b) apakšpunktu var piemērot tiem pašiem darījumiem, ja tie attiecas uz V pielikumā minētajām precēm un tos veic noliktavās, kuras nav muitas noliktavas.

161. pants

Dalībvalstis var atbrīvot no nodokļa šādu preču piegādi un ar to saistītu pakalpojumu sniegšanu:

▼C1

a) 30. panta pirmajā daļā minēto preču piegādi, ja uz tām vēl attiecas vienošanās par pagaidu importu ar pilnīgu atbrīvojumu no importa nodevām vai ārējā tranzīta pasākumi;

▼B

b) 30. panta otrajā daļā minēto preču piegādi, ja uz tām vēl attiecas 276. pantā minētā iekšējā tranzīta procedūra.

162. pants

Ja dalībvalstis izmanto šajā iedaļā paredzētās izvēles iespējas, tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka uz to preču iegādi Kopienas iekšienē, uz ko paredzēts attiecināt kādu no 156. pantā, 157. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai 158. pantā minētajiem režīmiem vai apstākļiem, attiecina tos pašus noteikumus, ko attiecinās uz preču piegādi, ko veic attiecīgā dalībvalsts teritorijā šādos pašos apstākļos.

163. pants

Ja uz precēm vairs neattiecas šajā iedaļā minētie režīmi vai apstākļi, tādējādi radot importu 61. panta nozīmē, importa dalībvalsts veic vajadzīgos pasākumos, lai novērstu nodokļu dubulto uzlikšanu.

2. iedaļa

No nodokļa atbrīvoti darījumi saistībā ar eksportu un tirdzniecību starp dalībvalstīm

164. pants

1. Dalībvalstis, apspriedušās ar PVN komiteju, var atbrīvot no nodokļa šādus darījumus, ko veic nodokļa maksātāji vai kas paredzēti nodokļa maksātājam, nepārsniedzot to eksporta darījumu vērtību iepriekšējo 12 mēnešu laikā:

a) preču iegādi Kopienas iekšienē, ko veic nodokļa maksātājs, to importu un preču piegādi nodokļa maksātājam, lai tās eksportētu uz vietu ārpus Kopienas kā tādas vai pēc pārstrādes;

b) to pakalpojumu sniegšanai, kas saistīti ar nodokļa maksātāja eksporta darījumiem.

2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzēto izvēles iespēju, tās, apspriedušās ar PVN komiteju, šo atbrīvojumu piemēro arī darījumiem, kas saistīti ar piegādēm, kuras veic nodokļa maksātājs saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem, nepārsniedzot šīs personas to

▼B

piegāžu darījumu vērtību iepriekšējo 12 mēnešu laikā, kas veikti saskaņā ar tiem pašiem nosacījumiem.

165. pants

Dalībvalstis var noteikt darījumu kopējo maksimālo vērtību, kam tās saskaņā ar 164. pantu piešķir atbrīvojumu no nodokļa.

3. iedaļa

Kopīgi noteikumi 1. un 2. iedaļai

166. pants

Komisija, ja nepieciešams, pēc iespējas īsākā termiņā sniedz Padomei priekšlikumus par kopēju kārtību, kā PVN piemērot 1. un 2. iedaļā minētajiem darījumiem.

X SADAĻA

ATSKAITĪŠANA

1. NODAĻA

Atskaitīšanas tiesību rašanās un darbības joma

167. pants

Atskaitīšanas tiesības rodas brīdī, kad atskaitāmais nodoklis kļūst iekasējams.

168. pants

Ciktāl preces un pakalpojumus nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodokļa maksātājam ir tiesības tajā dalībvalstī, kurā viņš veic šos darījumus, atskaitīt no nodokļa, par kuru nomaksu viņš ir atbildīgs:

a) PVN, kas attiecīgajā dalībvalstī maksājams vai samaksāts par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodokļa maksātājs;

b) PVN, kas maksājams par darījumiem, kurus pielīdzina preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai saskaņā ar 18. panta a) punktu un 27. pantu;

c) PVN, kas maksājams par preču iegādēm Kopienas iekšienē saskaņā ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktu;

d) PVN, kas maksājams par darījumiem, kurus pielīdzina preču iegādei Kopienas iekšienē saskaņā ar 21. un 22. pantu;

e) PVN, kas maksājams vai samaksāts par preču importu attiecīgajā dalībvalstī.

169. pants

Papildus 168. pantā minētajai atskaitīšanai nodokļa maksātājam ir tiesības atskaitīt tajā minēto PVN, ciktāl preces un pakalpojumus izmanto šādiem nolūkiem:

▼B

a) darījumiem, kas saistīti ar 9. panta 1. punkta otrajā daļa minētajām darbībām un kas veikti ārpus dalībvalsts, kurā nodoklis ir maksājams vai samaksāts, un attiecībā uz ko PVN būtu atskaitāms, ja šie darījumi būtu veikti attiecīgajā dalībvalstī;

b) darījumiem, kas saskaņā ar 138. vai 142. pantu, 144. pantu, 146. līdz 149. pantu, 151., 152., 153. vai 156. pantu, 157. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 158. līdz 161. pantu vai 164. pantu ir atbrīvoti no nodokļa;

c) darījumiem, kas saskaņā ar 135. panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunktu ir atbrīvoti no nodokļa, ja pakalpojumu saņēmējs veic uzņēmējdarbību ārpus Kopienas vai ja šie darījumi tieši attiecas uz precēm, ko paredzēts eksportēt ārpus Kopienas.

170. pants

Nodokļa maksātājiem, kuri Padomes Direktīvas 79/1072/EEK ([1]), Padomes Direktīvas 86/560/EEK ([2]) 1. panta un šīs direktīvas 171. panta nozīmē neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā viņš veic preču un pakalpojumu iegādi vai preču importu, kam uzlikts PVN, ir tiesības uz nodokļa atmaksāšanu tiktāl, ciktāl preces vai pakalpojumus izmanto šādiem darījumiem:

a) darījumiem, kas minēti 169. pantā;

▼C1

b) darījumiem, par kuriem saskaņā ar 194. līdz 197. pantu vai 199. pantu nodokli maksā vienīgi pircējs vai pakalpojumu saņēmējs.

▼B

171. pants

1. Nodokļa maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kur tie veic preču un pakalpojumu iegādi vai preču importu, kam uzlikts PVN, bet kuri veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, PVN atmaksā saskaņā ar Direktīvā 79/1072/EEK paredzēto sīki izstrādāto īstenošanas kārtību.

Nodokļa maksātājus, kas minēti Direktīvas 79/1072/EEK 1. pantā un kas dalībvalstī, kurā tie veic preču un pakalpojumu iegādes vai preču importu, kam uzlikts nodoklis, ir veikuši vienīgi preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kuras saņēmējs saskaņā ar šīs direktīvas 194. līdz 197. pantu un 199. pantu ir noteikts par personu, kas atbildīga par nodokļa nomaksāšanu, minētās direktīvas piemērošanas nolūkā uzskata arī par nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību minētajā dalībvalstī.

2. Nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienas teritorijā, PVN atmaksāšanu veic saskaņā ar Direktīvā 86/560/EEK paredzēto sīki izstrādāto īstenošanas kārtību.

Nodokļa maksātājus, kas minēti Direktīvas 79/1072/EEK 1. pantā un kas dalībvalstī, kurā tie veic preču un pakalpojumu iegādi vai preču importu, kam uzliek PVN, ir veikuši vienīgi preču piegādes vai snieguši pakalpojumus personai, kas saskaņā ar 194. līdz 197. pantu un 199. pantu ir noteikta par personu, kura ir atbildīga par PVN nomaksu,

([1]) Padomes Astotā direktīva 79/1072/EEK (1979. gada 6. decembris) par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – kārtība pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļu maksātājiem, kas nav reģistrēti attiecīgajā valstī (OV L 331, 27.12.1979., 11. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

([2]) Padomes Trīspadsmitā direktīva 86/560/EEK (1986. gada 17. novembris) par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšana nodokļiem pakļautām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā (OV L 326, 21.11.1986., 40. lpp.).

▼B

minētās direktīvas piemērošanas nolūkā uzskata par nodokļa maksātājiem, kuri neveic uzņēmējdarbību Kopienā.

3. Direktīvu 79/1072/EEK un Direktīvu 86/560/EEK nepiemēro preču piegādēm, kas ir vai var būt atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar 138. pantu, ja piegādātās preces nosūta vai transportē pircējs vai cita persona viņa vārdā.

172. pants

1. Jebkurai personai, kuru uzskata par nodokļa maksātāju, tādēļ, ka tā neregulāri piegādā jaunu transportlīdzekli saskaņā ar 138. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, dalībvalstī, kurā piegāde notiek, ir tiesības atskaitīt PVN, kas ieskaitīts iepirkuma cenā vai maksāts saistībā ar šā transportlīdzekļa importu vai iegādi Kopienas iekšienē, nepārsniedzot tā PVN apjomu, par kuru nomaksu tā būtu atbildīga, ja piegāde nebūtu atbrīvota no nodokļa.

Tiesības uz atlaidi rodas un tās var izmantot tikai jauna transportlīdzekļa piegādes laikā.

2. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus 1. punkta īstenošanai.

2. NODAĻA

Proporcionālā atskaitīšana

173. pants

1. Attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, ko nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, par kuriem saskaņā ar 168., 169. un 170. pantu PVN ir atskaitāms, un darījumiem, par kuriem PVN nav atskaitāms, atskaitāma ir tikai tā PVN daļa, kas attiecināma uz pirmā veida darījumiem.

Atskaitāmo daļu saskaņā ar 174. un 175. pantu nosaka visiem darījumiem, kurus veic nodokļa maksātājs.

2. Dalībvalstis var veikt šādus pasākumus:

a) atļaut nodokļa maksātājam noteikt daļu katrai savas uzņēmējdarbības nozarei ar noteikumu, ka katrai nozarei ir atsevišķa uzskaite;

b) prasīt, lai nodokļa maksātājs noteiktu daļu katrai savas uzņēmējdarbības nozarei un veiktu atsevišķu uzskaiti katrai nozarei;

c) atļaut vai prasīt nodokļa maksātājam veikt atskaitīšanu, pamatojoties uz visu preču un pakalpojumu vai to daļas izmantojumu;

▼C1

d) atļaut vai prasīt nodokļa maksātājam veikt atskaitīšanu saskaņā ar 1. punkta pirmajā daļā paredzēto noteikumu par visām precēm un pakalpojumiem, kas lietoti visiem tajā minētajiem darījumiem;

▼B

e) nodrošināt to, ka, ja PVN, kas nodokļa maksātājam nav atskaitāms, ir nenozīmīgs, to uzskata par nulli.

174. pants

1. Atskaitāmo daļu veido daļskaitlis:

a) kura skaitītājs ir kopējā gada apgrozījuma summa bez PVN, kas attiecināma uz darījumiem, par kuriem PVN ir atskaitāms saskaņā ar 168. un 169. pantu;

▼B

b) kura saucējs ir kopējā gada apgrozījuma summa bez PVN, kas attiecināma uz darījumiem, kuri iekļauti skaitītājā, un uz darījumiem, par kuriem PVN nav atskaitāms;

Dalībvalstis var saucējā ieskaitīt to subsīdiju summu, kas nav tieši saistītas ar 73. pantā minēto preču piegāžu vai pakalpojumu sniegšanas cenām.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, no atskaitāmās daļas aprēķiniem izslēdz šādas summas:

a) apgrozījuma summas, kuras attiecināmas uz tādu kapitālieguldījumu preču piegādēm, ko nodokļa maksātājs lieto savas saimnieciskās darbības vajadzībām;

b) apgrozījuma summas, kuras attiecināmas uz gadījuma rakstura nekustamo īpašumu un finanšu darījumiem;

c) apgrozījuma summas, kuras attiecināmas uz 135. panta 1. punkta b) līdz g) apakšpunktā minētajiem darījumiem, ciktāl tie ir gadījuma rakstura darījumi.

3. Ja dalībvalstis izmanto 191. pantā paredzēto izvēles iespēju nepieprasīt koriģēšanu par kapitālieguldījumu precēm, tās var šo preču atsavināšanu iekļaut atskaitāmās daļas aprēķinos.

175. pants

1. Atskaitāmo daļu nosaka ik gadu procentu veidā, to noapaļojot līdz skaitlim, kas nepārsniedz nākamo veselo skaitli.

2. Pagaidu daļa gadam ir tā, kura aprēķināta, pamatojoties uz iepriekšējā gada darījumiem. Ja nav šādu darījumu, uz ko atsaukties, vai ja to apjoms bijis nenozīmīgs, atskaitāmo daļu nodokļu iestāžu uzraudzībā provizoriski nosaka nodokļa maksātājs, balstoties uz savām prognozēm.

Tomēr dalībvalstis var saglabāt 1979. gada 1. janvārī spēkā esošos noteikumus vai attiecībā uz dalībvalstīm, kas pievienojās Kopienai pēc minētās dienas, noteikumus, kas bijuši spēkā to pievienošanās spēkā stāšanās dienā.

3. Atskaitīšanu, kas veikta, balstoties uz šādu provizorisku daļu, koriģē, nākamajā gadā nosakot galīgo daļu.

3. NODAĻA

Atskaitīšanas tiesību ierobežojumi

176. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma vienprātīgi lemj, uz kuriem izdevumiem neattiecas PVN atskaitīšana. Jebkurā gadījumā PVN nekādi nav atskaitāms par izdevumiem, kas nav cieši saistīti ar uzņēmējdarbību, piemēram, luksusa, izpriecu un izklaides izdevumiem.

Līdz brīdim, kad stājušies spēkā pirmajā daļā minētie noteikumi, dalībvalstis var saglabāt visus izņēmumus, kas paredzēti šo valstu tiesību aktos 1979. gada 1. janvārī, vai attiecībā uz dalībvalstīm, kuras pievienojās Kopienai pēc minētās dienas, aktos, kas bija spēkā to pievienošanās spēkā stāšanās dienā.

177. pants

Apspriedusies ar PVN komiteju, katra dalībvalsts var ciklisku saimniecisku iemeslu dēļ pilnīgi vai daļēji izslēgt no atskaitīšanas sistēmas kapitālieguldījumu preces vai citas preces.

▼B

Lai saglabātu vienādus konkurences apstākļus, dalībvalstis tā vietā, lai noraidītu atskaitīšanu, var uzlikt nodokli paša nodokļa maksātāja ražotajām precēm vai precēm, kuras tas pircis Kopienā vai importējis, tādā veidā, lai nodoklis nepārsniegtu PVN, kas būtu uzlikts līdzīgu preču iegādei.

4. NODAĻA

Noteikumi par atskaitīšanas tiesību īstenošanu

178. pants

Lai izmantotu atskaitīšanas tiesības, nodokļa maksātājam jāizpilda šādi nosacījumi:

a) 168. panta a) punktā paredzētajai atskaitīšanai attiecībā uz preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu – jāsaglabā rēķins, kas sagatavots saskaņā ar 220. līdz 236. pantu un 238., 239. un 240. pantu;

b) 168. panta b) punktā paredzētajai atskaitīšanai attiecībā uz darījumiem, ko pielīdzina preču piegādei vai pakalpojumu sniegšanai – jāievēro katras dalībvalsts noteiktās formalitātes;

c) 168. panta c) punktā paredzētajai atskaitīšanai attiecībā uz preču iegādi Kopienas iekšienē – 250. pantā paredzētajā PVN deklarācijā jānorāda visa vajadzīgā informācija, lai noteiktu PVN summu, kas jāmaksā par nodokļa maksātāja veikto preču iegādi Kopienas iekšienē, un jāsaglabā rēķins, kas sagatavots saskaņā ar 220. līdz 236. pantu;

d) 168. panta d) punktā paredzētajai atskaitīšanai attiecībā uz darījumiem, ko pielīdzina preču iegādei Kopienas iekšienē – jāievēro katras dalībvalsts noteiktās formalitātes;

e) 168. panta e) punktā paredzētajai atskaitīšanai attiecībā uz preču importu – jāsaglabā importa dokuments, kas nodokļa maksātāju norāda kā preču saņēmēju vai importētāju un norāda vai ļauj aprēķināt maksājamā PVN summu;

f) ja nodokļa maksātājam ir jāmaksā PVN kā pakalpojumu saņēmējam vai pircējam, piemērojot 194. līdz 197. pantu un 199. pantu – jāievēro katras dalībvalsts noteiktās formalitātes.

179. pants

Nodokļa maksātājs veic atskaitīšanu no kopējās PVN summas, kas jāmaksā par attiecīgo taksācijas periodu, atņemot kopējo PVN summu, par kuru tajā pašā laikposmā saskaņā ar 178. panta noteikumiem radušās un īstenotas atskaitīšanas tiesības.

Tomēr dalībvalstis var prasīt, lai nodokļa maksātāji, kas neregulāri veic 12. pantā paredzētos darījumus, atskaitīšanas tiesības īsteno vienīgi piegādes laikā.

180. pants

Dalībvalstis nodokļa maksātājam var ļaut veikt atskaitīšanu, kuru tas nav veicis saskaņā ar 178. un 179. pantu.

181. pants

Dalībvalstis nodokļa maksātājam, kuram nav rēķina, kas sastādīts saskaņā ar 220. līdz 236. pantu, var ļaut veikt 168. panta c) punktā minēto atskaitīšanu attiecībā uz tā preču piegādi Kopienas iekšienē.

▼B

182. pants

Dalībvalstis paredz nosacījumus un sīki izstrādātus noteikumus 180. un 181. panta piemērošanai.

183. pants

Ja kādam taksācijas periodam atskaitīšanas summa pārsniedz maksājamo PVN, dalībvalstis var saskaņā ar pašu pieņemtiem noteikumiem vai nu pārnest pārpalikumu uz nākamo periodu, vai arī veikt atmaksāšanu.

Tomēr dalībvalstis var atteikties veikt pārnešanu vai atmaksāšanu, ja pārpalikuma summa ir nenozīmīga.

5. NODAĻA

Atskaitīšanas koriģēšana

184. pants

Sākotnējo atskaitīšanu koriģē, ja atskaitīšana ir lielāka vai mazāka par to, uz kādu nodokļa maksātājam bijušas tiesības.

185. pants

1. Koriģēšanu veic jo īpaši, ja pēc PVN atmaksāšanas mainās sastāvdaļas, kas izmantotas, lai noteiktu atskaitāmo summu, piemēram, ja ir anulēti pirkumi vai saņemti cenu samazinājumi.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, nekoriģē darījumus, kas paliek pilnīgi vai daļēji neapmaksāti, vai pienācīgi pierādītos vai apstiprinātos īpašuma iznīcināšanas, zuduma vai zādzības gadījumos, kā arī darījumus, kas attiecas uz preču izmantošanu, lai sniegtu mazas vērtības dāvanas vai dotu paraugus, kā minēts 16. pantā.

Tomēr dalībvalstis var prasīt, lai koriģē darījumus, kas paliek pilnīgi vai daļēji neapmaksāti, vai zādzības gadījumos.

186. pants

Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus 184. un 185. panta piemērošanai.

187. pants

1. Attiecībā uz kapitālieguldījumu precēm koriģēšana ilgst piecus gadus, ieskaitot gadu, kurā tās ir iegādātas vai ražotas.

Tomēr dalībvalstis koriģēšanu var attiecināt uz pilnu piecu gadu laikposmu no šo kapitālieguldījumu preču pirmreizējās lietošanas.

Nekustamajam īpašumam, kas iegādāts kā kapitālieguldījumu prece, koriģēšanas laikposmu var pagarināt līdz pat 20 gadiem.

2. Ikgadējo koriģēšanu veic tikai par vienu piektdaļu no PVN, kas maksājams par kapitālieguldījumu precēm vai, ja koriģēšanas laikposms ir bijis pagarināts, par tā attiecīgu daļu.

Šā punkta pirmajā daļā minēto koriģēšanu veic, balstoties uz svārstībām atskaitīšanas tiesībās nākamajos gados attiecībā pret atskaitīšanas tiesībām tajā gadā, kurā preces ir iegādātas, ražotas vai, attiecīgā gadījumā, pirmoreiz lietotas.

▼B

188. pants

1. Ja kapitālieguldījumu preces piegādā koriģēšanas laikā, uzskata, ka nodokļa maksātājs tās vēl joprojām lieto savas saimnieciskās darbības vajadzībām līdz koriģēšanas laikposma beigām.

Pieņem, ka šai saimnieciskajai darbībai pilnībā uzliek nodokli, ja nodokli uzliek kapitālieguldījumu preču piegādei.

Pieņem, ka šī saimnieciskā darbība ir pilnībā atbrīvota no nodokļa, ja no nodokļa ir atbrīvota kapitālieguldījumu preču piegāde.

2. Šā panta 1. punktā paredzēto koriģēšanu veic tikai vienreiz attiecībā uz visu atlikušo koriģēšanas laiku. Tomēr, ja kapitālieguldījumu preču piegāde ir atbrīvota no nodokļa, dalībvalstis var atcelt prasību veikt koriģēšanu, ja pircējs ir nodokļa maksātājs, kas attiecīgās kapitālieguldījumu preces izmanto vienīgi darījumiem, par kuriem PVN ir atskaitāms.

189. pants

Lai piemērotu 187. un 188. pantu, dalībvalstis var veikt šādus pasākumus:

a) definēt kapitālieguldījumu preču jēdzienu;

b) norādīt PVN summu, kas ņemama vērā koriģēšanai;

c) veikt jebkādus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka koriģēšana neizraisa nekādas nepamatotas priekšrocības;

d) atļaut administratīvus vienkāršojumus.

190. pants

Šīs direktīvas 187., 188., 189. un 191. panta nolūkā dalībvalstis par kapitālieguldījumu precēm var uzskatīt pakalpojumus, kuru iezīmes ir līdzīgas iezīmēm, kādas parasti ir kapitālieguldījumu precēm.

191. pants

Ja kādā dalībvalstī 187. un 188. panta piemērošanas praktiskais iespaids ir niecīgs, šī dalībvalsts pēc konsultācijām ar PVN komiteju var atturēties no šo nosacījumu piemērošanas, ņemot vērā kopīgo PVN iespaidu attiecīgajā dalībvalstī un nepieciešamību pēc administratīvas vienkāršošanas, un ar noteikumu, ka tas nerada konkurences izkropļojumus.

192. pants

Ja nodokļa maksātājs pāriet no nodokļa uzlikšanas parastā veidā uz īpašu režīmu vai otrādi, dalībvalstis var veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šis nodokļa maksātājs nepamatoti negūst priekšrocības, nedz arī tam nav nodarīts nepamatots kaitējums.

▼B

XI SADAĻA

NODOKĻA MAKSĀTĀJU UN DAŽU TO PERSONU PIENĀKUMI, KAS NAV NODOKĻA MAKSĀTĀJAS

1. NODAĻA

Maksāšanas pienākums

1. iedaļa

Personas, kas atbildīgas par PVN nomaksu nodokļu iestādēm

193. pants

PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, par kuru uzliek nodokli, izņemot gadījumus, kad saskaņā ar 194. līdz 199. pantu un 202. pantu nodokli maksā kāda cita persona.

194. pants

►C1 1. ◄ Ja preču vai pakalpojumu piegādi, par kuru uzliek nodokli, veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību tās dalībvalsts teritorijā, kurā maksājams PVN, dalībvalstis var paredzēt, ka par PVN nomaksu atbildīgā persona ir persona, kurai piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi.

▼C1

2. Dalībvalstis izstrādā nosacījumus 1. punkta piemērošanai.

▼B

195. pants

PVN maksā ikviena persona, kura PVN nolūkā ir identificēta dalībvalstī, kur maksājams nodoklis, un kurai preces piegādātas atbilstīgi 38. vai 39. pantā paredzētajiem nosacījumiem, ja piegādi veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī.

196. pants

PVN maksā ikviens nodokļa maksātājs, kas saņēmis 56. pantā minētos pakalpojumus, vai 44., 47., 50., 53., 54. un 55. pantā minēto pakalpojumu saņēmējam, kurš PVN nolūkā ir identificēts dalībvalstī, kur maksājams PVN, ja pakalpojumus sniedz nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību šajā dalībvalstī.

197. pants

1. PVN maksā persona, kurai ir piegādātas preces, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) darījums, par kuru uzliek nodokli, ir preču piegāde, kas veikta saskaņā ar 141. pantā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) persona, kam piegādā preces, ir cits nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, kura PVN nolūkā ir identificēta dalībvalstī, kurā veic piegādi;

c) nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību preču saņēmēja dalībvalstī, ir sagatavojis rēķinu saskaņā ar 220. līdz 236. pantu.

▼B

2. Ja personu, kura ir atbildīga par PVN nomaksu saskaņā ar 204. pantu, ieceļ par pārstāvi nodokļa jautājumos, dalībvalstis var paredzēt atkāpi no šā panta 1. punkta.

198. pants

1. Ja īpašam darījumam attiecībā uz ieguldījumu zeltu starp nodokļa maksātāju, kas ir regulēta zelta tirgus dalībnieks, un kādu citu nodokļa maksātāju, kurš nav minētā tirgus dalībnieks, uzliek nodokli saskaņā ar 352. pantu, dalībvalstis nosaka pircēju par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu.

Ja pircējs, kas nav regulēta zelta tirgus dalībnieks, ir nodokļa maksātājs, kuram vienīgi saistībā ar 352. pantā minētajiem darījumiem PVN nolūkā jābūt identificētam dalībvalstī, kurā maksājams nodoklis, tad pārdevējs izpilda fiskālos pienākumus pircēja vārdā saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesību aktiem.

2. Ja zelta materiālus vai pusfabrikātus, kuru prove ir 325 tūkstošdaļas vai augstāka, vai ieguldījumu zeltu, kā tas definēts 344. panta 1. punktā, piegādā nodokļa maksātājs, kas izmantojis vienu no izvēles tiesībām saskaņā ar 348., 349. un 350. pantu, dalībvalstis var noteikt pircēju par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu.

3. Dalībvalstis paredz procedūras un nosacījumus 1. un 2. punkta piemērošanai.

199. pants

1. Dalībvalstis var noteikt, ka turpmāk norādītajos darījumos persona, kas atbildīga par PVN nomaksu, ir preču vai pakalpojumu saņēmējs, kas ir nodokļa maksātājs:

a) būvdarbi, tostarp nekustamā īpašuma remonts, tīrīšana, apkope, pārbūve un nojaukšana, kā arī tādu nekustamā īpašuma darbu veikšana, kurus saskaņā ar 14. panta 3. punktu uzskata par preču piegādi;

b) personāla nodrošināšana a) punktā minētajām darbībām;

c) nekustamā īpašuma piegāde 135. panta 1. punkta j) un k) apakšpunkta nozīmē, ja piegādātājs ir izvēlējies darījumam nodokli piemērot saskaņā ar 137. pantu;

d) lietotu materiālu, tādā pašā stāvoklī atkārtoti neizmantojamu materiālu, lūžņu, rūpniecisku un nerūpniecisku atkritumu, reģenerējamu atkritumu, daļēji pārstrādātu atkritumu piegāde, kā arī dažas preču piegādes un pakalpojumu sniegšana, kā norādīts VI pielikumā;

e) tādu preču piegāde, kuras viens nodokļa maksātājs citam nodokļa maksātājam devis kā nodrošinājumu – īstenojot minēto nodrošinājumu;

f) preču piegāde cesionāram pēc īpašumtiesību rezervācijas cesijas, ja cesionārs izmanto šīs tiesības;

g) tāda nekustamā īpašuma piegāde, kas pārdots tiesas izsolē.

2. Izmantojot 1. punktā paredzēto izvēles iespēju, dalībvalstis var noteikt to, uz kādām preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu tā attiecas, kā arī to, attiecībā uz kādu kategoriju piegādātājiem, pakalpojumu sniedzējiem, pircējiem vai pakalpojumu saņēmējiem šos pasākumus var piemērot.

3. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis var veikt šādus pasākumus:

a) noteikt, ka nodokļa maksātāju, kas veic arī darbības vai darījumus, kurus saskaņā ar 2. pantu neuzskata par tādu preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, kam uzliek nodokli, uzskata par nodokļa

▼B

maksātāju attiecībā uz tādām preču piegāžu un pakalpojumu saņemšanu, kas minēti šā panta 1. punktā;

b) noteikt, ka publisko tiesību struktūru, kas nav nodokļa maksātāja, uzskata par nodokļa maksātāju attiecībā uz 1. punkta e), f) un g) apakšpunktā minēto piegāžu saņemšanu.

4. Dalībvalstis informē PVN komiteju par jebkādu tādu attiecīgās valsts pasākumu ieviešanu, ko tās pieņēmušas saskaņā ar 1. punktu, tiktāl, ciktāl tie nav pasākumi, kuriem līdz 2006. gada 13. augustam saņemta Padomes atļauja saskaņā ar Direktīvas 77/388/EEK 27. panta 1. līdz 4. punktu un kurus saglabā spēkā saskaņā ar šā panta 1. punktu.

200. pants

PVN maksā ikviena persona, kas veic tādu preču iegādi Kopienās iekšienē, par kuru uzliek nodokli.

201. pants

Importējot preces, par PVN maksā persona vai personas, kuras importa dalībvalsts norādījusi vai atzinusi par atbildīgām.

202. pants

PVN maksā persona, kura izraisa tādus apstākļus, ka uz precēm vairs neattiecas 156., 157., 158., 160. un 161. pantā norādītā kārtība vai gadījumi.

203. pants

PVN maksā ikviena persona, kura PVN norāda rēķinā.

204. pants

1. Ja saskaņā ar 193. līdz 197. pantu, 199. un 200. pantu par PVN nomaksu atbildīgā persona ir nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā maksājams PVN, tad dalībvalstis var atļaut šai personai iecelt pārstāvi nodokļa jautājumos, kas atbildīgs par PVN nomaksu.

Turklāt, ja darījumu, par kuru uzliek nodokli, veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā maksājams PVN, un ja ar attiecībās ar valsti, kur ir šā nodokļa maksātāja saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīgā iestāde, nepastāv neviens juridisks instruments par savstarpēju palīdzību, kuras darbības joma ir līdzīga Direktīvā 76/308/EEK ([1]) un Regulā (EK) Nr. 1798/2003 ([2]) paredzētajai, dalībvalstis var pieņemt noteikumus, paredzot to, ka par PVN nomaksu atbildīgā persona ir pārstāvis nodokļa jautājumos, kuru iecēlis nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī.

([1]) Padomes Direktīva 76/308/EEK (1976. gada 15. marts) par savstarpēju palīdzību tādu prasījumu piedziņā, kas radušies no darbībām, kuras ir daļa no Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda finansēšanas sistēmas, kā arī lauksaimniecības un muitas nodokļu piedziņā (OV L 73, 19.3.1976., 18. lpp.). Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

([2]) Padomes Regula (EK) Nr. 1798/2003 (2003. gada 7. oktobris) par administratīvu sadarbību pievienotās vērtības nodokļa jomā un Regulas (EEK) Nr. 218/92 atcelšanu (OV L 264, 15.10.2003., 1. lpp.). Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 885/2004 (OV L 168, 1.5.2004., 1. lpp.).

▼B

Tomēr dalībvalstis nevar šā punkta otrajā paredzēto izvēles iespēju nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību Kopienā, kā definēts 358. panta 1. punktā, un kas izvēlējis piemērot īpašo režīmu elektroniski sniegtiem pakalpojumiem.

2. Uz 1. punktā paredzēto izvēles iespēju attiecas nosacījumi un procedūras, ko nosaka katra dalībvalsts.

205. pants

Šīs direktīvas 193. līdz 200. pantā un 202., 203. un 204. pantā minētajos gadījumos dalībvalstis var paredzēt, ka par PVN nomaksu ir solidāri atbildīga kāda cita persona, nevis par PVN nomaksu atbildīgā persona.

2. iedaļa

Maksājumu veikšanas kārtība

206. pants

Visi nodokļa maksātāji, kas atbildīgi par PVN nomaksu, iesniedzot PVN deklarācijas, kā paredzēts 250. pantā, samaksā PVN neto summu. Tomēr dalībvalstis var noteikt citu šīs summas maksāšanas datumu vai pieprasīt starpmaksājumu.

207. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas, kuras saskaņā ar 194. līdz 197. pantu, 199. un 204. pantu ir atbildīgas par PVN nomaksu tāda nodokļa maksātāja vietā, kas neveic uzņēmējdarbību to attiecīgajā teritorijā, izpilda šajā iedaļā paredzētos maksāšanas pienākumus.

Tāpat dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās personas, kuras saskaņā ar 205. pantu uzskata par solidāri atbildīgām par PVN nomaksu, izpilda savus maksāšanas pienākumus.

208. pants

Ja dalībvalstis ieguldījumu zelta pircēju nosaka par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu saskaņā ar 198. panta 1. pantu, vai ja tās izmanto 198. panta 2. punktā paredzēto izvēles iespēju noteikt par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu, zelta materiālu vai pusfabrikātu, vai ieguldījumu zelta – kā tas definēts 344. panta 1. punktā – pircēju, tad dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šī persona izpilda šajā iedaļā paredzētos maksāšanas pienākumus.

209. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskas personas, kas nav nodokļa maksātājas un kas atbildīgas par PVN nomaksu attiecībā uz preču iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, izpilda šajā iedaļā paredzētos maksāšanas pienākumus.

210. pants

Dalībvalstis pieņem kārtību PVN maksājumiem par jaunu transportlīdzekļu iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta

▼B

b) apakšpunkta ii) punktā, un par akcīzes preču iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā.

211. pants

Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus maksājumu veikšanai attiecībā uz preču importu.

Jo īpaši dalībvalstis var paredzēt, ka gadījumā, ja preces importē nodokļa maksātāji vai personas, kas atbildīgas par PVN nomaksu, vai noteiktas šo nodokļa maksātāju vai personu kategorijas, tad par importu maksājamais PVN nav jāmaksā importēšanas brīdī ar nosacījumu, ka nodoklis ir norādīts kā tāds PVN deklarācijā, kas jāiesniedz atbilstīgi 250. pantam.

212. pants

Dalībvalstis var atbrīvot nodokļa maksātājus no PVN nomaksas, ja maksājamā PVN summa ir nenozīmīga.

2. NODAĻA

Identifikācija

213. pants

1. Katrs nodokļa maksātājs paziņo, kad sākas, mainās vai beidzas tā darbība kā nodokļa maksātāja darbība.

Atbilstīgi dalībvalstu izstrādātajiem noteikumiem dalībvalstis ļauj par to paziņot elektroniski, kā arī var pieprasīt, ka tas jādara elektroniski.

2. Neskarot 1. punkta pirmo daļu, katra juridiskā persona, kas nav nodokļa maksātāja, vai katrs nodokļa maksātājs, kas veic tādu preču iegādi Kopienas iekšienē, par kuru saskaņā ar 3. panta 1. punktu neuzliek PVN, deklarē šādas iegādes, ja vairs nav izpildīti šajā pantā minētie nosacījumi šādu darījumu atbrīvošanai no PVN.

214. pants

1. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka ar individuālu numuru identificē šādas personas:

a) ikviens nodokļa maksātājs, izņemot 9. panta 2. punktā minētos nodokļa maksātājus, kas to attiecīgajā teritorijā veic preču piegādes vai sniedz pakalpojumus, par kuriem atskaitāms PVN, izņemot tādu preču piegādi vai tādu pakalpojumu sniegšanu, par ko saskaņā ar 194. līdz 197. pantu un 199. pantu PVN maksā vienīgi pakalpojumu saņēmējs vai persona, kurai šīs preces vai pakalpojumi ir paredzēti;

b) ikviena juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, vai nodokļa maksātājs, kurš veic preču iegādes Kopienas iekšienē, par kurām saskaņā ar 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu uzliek PVN, kā arī ikviena juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, vai nodokļa maksātājs, kurš, veicot preču iegādes Kopienas iekšienē, par kurām uzliek nodokli, izmanto 3. panta 3. punktā minētās izvēles tiesības;

c) ikviens nodokļa maksātājs, kas to attiecīgajā teritorijā veic preču iegādi Kopienas iekšienē tādu darījumu nolūkā, kuri saistīti ar 9. panta 1. punkta otrajā daļā norādītajām darbībām un kurus viņš veic ārpus šīs teritorijas.

2. Dalībvalstis var neidentificēt dažus nodokļa maksātājus, kas neregulāri veic 12. pantā paredzētos darījumus.

▼B

215. pants

Katra individuālā PVN identifikācijas numura sākumā ir apzīmējums saskaņā ar ISO kodu Nr. 3166 – *alfa* 2, pēc kura var noteikt dalībvalsti, kura numuru piešķīrusi.

Tomēr Grieķija var izmantot apzīmējumu "EL".

216. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka to identifikācijas sistēmas ļauj atšķirt 214. pantā minētos nodokļa maksātājus, un ka pareizi tiek piemērots 402. pantā paredzētais pārejas režīms nodokļa uzlikšanai darījumiem Kopienas iekšienē.

3. NODAĻA

Rēķinu piesūtīšana

1. iedaļa

Definīcija

217. pants

Šajā sadaļā "nosūtīt vai darīt pieejamu elektroniski" nozīmē, ka datus nosūta vai dara pieejamus saņēmējam, izmantojot elektroniskas datu apstrādes (tostarp digitālās saspiešanas) un glabāšanas ierīces, kā arī izmantojot vadus, radio, optiskos līdzekļus vai citus elektromagnētiskos līdzekļus.

2. iedaļa

Rēķina jēdziens

218. pants

Šīs direktīvas mērķiem dalībvalstis kā rēķinu atzīst dokumentus vai paziņojumus uz papīra vai elektroniskā formā, ja tie atbilst nosacījumiem, kas izklāstīti šajā nodaļā.

219. pants

Jebkuru dokumentu vai paziņojumu, kas groza sākotnējo rēķinu un īpaši un nepārprotami attiecas uz to, pielīdzina rēķinam.

3. iedaļa

Rēķinu izsniegšana

220. pants

Ikviens nodokļa maksātājs nodrošina, ka – vai nu viņš pats, pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, vai arī trešā persona viņa vārdā un interesēs – izsniedz rēķinu par šādiem darījumiem:

1) preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko viņš veicis citam nodokļa maksātājam vai juridiskai personai, kas nav nodokļa maksātāja;

▼B

2) preču piegādēm, kas minētas 33. pantā;

3) preču piegādēm, kas veiktas saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

4) jebkuriem maksājumiem, ko viņš saņēmis, pirms ir veikta kāda no 1., 2. un 3. punktā minētajām preču piegādēm;

5) jebkuriem maksājumiem, ko viņš saņēmis no cita nodokļa maksātāja vai juridiskās personas, kas nav nodokļa maksātāja, pirms ir pabeigta pakalpojumu sniegšana.

221. pants

1. Dalībvalstis var uzlikt nodokļa maksātājiem par pienākumu izsniegt rēķinu par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, kas veiktas to teritorijā, izņemot 220. pantā minētās preču piegādes.

Attiecībā uz pirmajā daļā minētajiem rēķiniem dalībvalstis var noteikt mazākas prasības nekā 226., 230., 233., 244. un 246. pantā uzskaitītās.

2. Dalībvalstis var atbrīvot nodokļa maksātājus no 220. pantā paredzētā pienākuma izsniegt rēķinu par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko viņas veikušas to teritorijā un kas saskaņā ar 110. un 111. pantu, 125. panta 1. punktu, 127. pantu, 128. panta 1. punktu, 132., 135., 136., 371., 375., 376. un 377. pantu, 378. panta 2. punktu, 379. panta 2. punktu un 380. līdz 390. pantu atbrīvoti no nodokļa – ar tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN vai bez tām.

222. pants

Dalībvalstis var noteikt termiņu, kādā nodokļa maksātāji, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus to teritorijā, izdod rēķinus.

223. pants

Ievērojot nosacījumus, ko nosaka dalībvalstis, kuru teritorijā piegādā preces vai sniedz pakalpojumus, var izsniegt pārskata rēķinu par vairākām atsevišķām preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanai.

224. pants

1. Pircējs vai pakalpojumu saņēmējs var izsniegt rēķinus par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu, ko viņam veicis nodokļa maksātājs, ja starp abām pusēm pastāv iepriekšēja vienošanās un ja nodokļa maksātājs, kas veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, katram rēķinam piemēro akcepta procedūru.

2. Dalībvalstis, kuru teritorijā veic preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, paredz nosacījumus un noteikumus attiecībā uz šādu iepriekšēju vienošanos un akcepta procedūru starp nodokļa maksātāju un pircēju vai pakalpojumu saņēmēju.

3. Attiecībā uz gadījumiem, kad rēķinus izsniedz pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, dalībvalstis var piemērot papildu nosacījumus nodokļa maksātājiem, kas veic preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanu to teritorijā. Tās jo īpaši var prasīt, lai šādi rēķini tiktu izsniegti attiecīgā nodokļa maksātāja vārdā.

Šā punkta pirmajā daļā minētie nosacījumi vienmēr ir vienādi neatkarīgi no vietas, kur pircējs vai pakalpojumu saņēmējs veic uzņēmējdarbību.

▼B

225. pants

Attiecībā uz gadījumiem, kad trešā persona, pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, kas izsniedz rēķinus, veic uzņēmējdarbību kādā valstī, attiecībās ar kuru nepastāv neviens juridisks instruments par savstarpēju palīdzību, kuras darbības joma ir līdzīga Direktīvā 76/308/EEK un Regulā (EK) Nr. 1798/2003 paredzētajai, dalībvalstis var piemērot īpašus nosacījumus nodokļa maksātājiem, kas veic preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanu to teritorijā.

4. iedaļa

Rēķinu saturs

226. pants

Neskarot šajā direktīvā paredzētos īpašo noteikumus, saskaņā ar 220. un 221. pantu izsniegtos rēķinos PVN vajadzībām obligāti jānorāda šādas ziņas:

1) rēķina izsniegšanas datums;

2) kārtas numurs, pamatojoties uz vienas vai vairākām sērijām, kas unikāli identificē rēķinu;

3) 214. pantā paredzētais PVN identifikācijas numurs, ar kuru nodokļa maksātājs veicis preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu;

4) pircēja vai pakalpojumu saņēmēja PVN identifikācijas numurs, kas paredzēts 214. pantā un ar ko viņš saņēmis preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, attiecībā uz kuru viņš atbildīgs par PVN nomaksu, vai 138. pantā minēto preču piegādi;

5) nodokļa maksātāja un pircēja vai pakalpojumu saņēmēja pilns vārds vai nosaukums un adrese;

6) piegādāto preču daudzums un veids vai sniegto pakalpojumu apjoms un veids;

7) datums, kad piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, vai kad pabeigta to piegāde vai sniegšana, vai datums, kad saskaņā ar 220. panta 4. un 5. punktu veikta pirmā iemaksa kontā, ja vien minētais datums ir zināms un atšķiras no rēķina izsniegšanas datuma;

8) summa, kurai izliek nodokli vai piemēro atbrīvojumu, vienības cena bez PVN un visas cenas atlaides, ja tās nav iekļautas vienības cenā;

9) piemērotā PVN likme;

10) maksājamā PVN summa, izņemot gadījumus, kad piemēro īpašu kārtību, saskaņā ar kuru šajā direktīvā nav prasīta minētā norāde;

11) ja pastāv atbrīvojums vai ja par PVN nomaksu atbildīgs ir pircējs vai pakalpojumu saņēmējs – atsauce uz šīs direktīvas attiecīgo noteikumu, attiecīgās valsts noteikumu vai jebkuru citu noteikumu par to, ka attiecīgā preču piegāde vai pakalpojumu sniegšana ir atbrīvota no nodokļa vai ka tai piemēro procedūru, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājs pats aprēķina un nomaksā aprēķināto nodokļa summu;

12) piegādājot jaunu transportlīdzekli saskaņā ar 138. panta 1. punkta un 2. punkta a) apakšpunktā minētajiem nosacījumiem, 2. panta 2. punkta b) apakšpunktā norādītās ziņas;

13) gadījumā, kad piemēro peļņas daļas režīmu ceļojumu aģentūrām, – atsauce uz 306. pantu, vai attiecīgajiem valsts noteikumiem, vai kāda cita norāde, kas liecina, ka piemērota peļņas daļas režīms;

▼B

14) ja piemēro kādu no īpašajiem režīmiem, kas piemērojami lietotām precēm, mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām, – atsauce uz 313., 326. vai 333. pantu vai uz atbilstīgiem valsts noteikumiem, vai jebkāda cita atsauce, kas norāda, ka piemērots kāds no šiem režīmiem;

15) ja persona, kas atbildīga par PVN nomaksu, ir pārstāvis nodokļa jautājumos 204. panta nozīmē – minētā pārstāvja PVN identifikācijas numurs, kas paredzēts 214. pantā, un tā pilns nosaukums un adrese.

227. pants

Gadījumos, kas nav 226. panta 4. punktā minētie gadījumi, dalībvalstis nodokļa maksātājiem, kas to attiecīgajā teritorijā veic uzņēmējdarbību un veic preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanu, var uzlikt par pienākumu norādīt pircēja vai pakalpojumu saņēmēja PVN identifikācijas numuru, kas paredzēts 214. pantā.

228. pants

Dalībvalstis, kuru teritorijā tiek piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, var atļaut neminēt dažas no obligātajām ziņām rēķiniem pielīdzinātajos dokumentos vai paziņojumos saskaņā ar 219. pantu.

229. pants

Dalībvalstis neprasa, lai rēķini būtu parakstīti.

230. pants

Rēķinā norādītās summas var izteikt jebkurā valūtā, ja vien maksājamā PVN summa ir izteikta tās dalībvalsts valūtā, kur atrodas vieta, kurā piegādātas preces vai sniegti pakalpojumi, izmantojot 91. pantā paredzēto valūtas kursa maiņas mehānismu.

231. pants

Kontroles nolūkā dalībvalstis var prasīt, lai rēķini attiecībā uz preču piegādēm un pakalpojumiem, kas veikti to teritorijā, kā arī tie, ko saņem nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, būtu iztulkoti to valsts valodā.

5. iedaļa

Rēķinu nosūtīšana elektroniski

232. pants

Rēķinus, kas izsniegti, piemērojot 2. iedaļas noteikumus, var vai nu nosūtīt papīra formā vai arī nosūtīt vai darīt pieejamus elektroniski, ja vien adresāts to akceptē.

233. pants

1. Rēķinus, kas nosūtīti vai darīti pieejami elektroniski, dalībvalstis akceptē ar noteikumu, ka ir garantēts to izcelsmes autentiskums un satura integritāte, izmantojot vienu no šādām metodēm:

▼B

a) ar augsta līmeņa tehnoloģijas elektronisko parakstu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/93/EK (1999. gada 13. decembris) par Kopienas elektronisko parakstu sistēmu ([1]) 2. panta 2. punkta nozīmē;

b) ar elektronisko datu apmaiņu (*EDI*), kas definēta Komisijas Ieteikuma 1994/820/EK (1994. gada 19. oktobris) par elektronisko datu apmaiņas juridiskajiem aspektiem ([2]) 2. pantā, ja nolīgums par šo apmaiņu paredz, ka tiek izmantotas procedūras, kas garantē datu izcelsmes autentiskumu un integritāti.

Taču rēķinus var nosūtīt vai darīt pieejamus elektroniski arī ar citādām metodēm, ja vien attiecīgās dalībvalstis tam piekrīt.

2. Šīs direktīvas 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkta mērķu labad dalībvalstis, cita starpā, var prasīt, lai augsta līmeņa tehnoloģijas elektroniskā paraksta pamatā būtu apstiprināts sertifikāts un lai tas būtu radīts, izmantojot drošu parakstu radīšanas ierīci atbilstīgi Direktīvas 1999/93/EK 2. panta 6. un 10. punktam

3. Šīs direktīvas 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkta mērķu labad dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kurus tās paredz, cita starpā, var noteikt, ka jānosūta papildu pārskata dokuments uz papīra.

234. pants

Dalībvalstis nevar noteikt nodokļa maksātājiem, kas piegādā preces vai sniedz pakalpojumus to teritorijā, kādus citus pienākumus vai formalitātes saistībā ar tādas sistēmas izmantošanu, ar kuru rēķinus nosūta vai dara pieejamus elektroniski.

235. pants

Dalībvalstis var paredzēt īpašus nosacījumus elektroniski izrakstītiem rēķiniem attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, ko piegādā to teritorijā no valsts, attiecībās ar kuru nepastāv neviens juridisks instruments par savstarpēju palīdzību, kuras darbības joma ir līdzīga Direktīvā 76/308/EEK un Regulā (EK) Nr. 1798/2003 paredzētajai.

236. pants

Nosūtot vienam un tam pašam adresātam vairākus elektroniskus rēķinus kopā, ziņas, kas atsevišķajiem rēķiniem ir kopīgas, var minēt tikai vienreiz, ja vien attiecībā uz katru rēķinu ir pieejama pilnīga informācija.

237. pants

Vēlākais līdz 2008. gada 31. decembrim Komisija iesniedz ziņojumu, vajadzības gadījumā kopā ar priekšlikumu, par nosacījumu grozīšanu attiecībā uz rēķinu piesūtīšanu elektroniski, lai ņemtu vērā tehnoloģijas pārmaiņas šajā jomā nākotnē.

([1]) OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.
([2]) OV L 338, 28.12.1994., 98. lpp.

▼B

6. iedaļa

Vienkāršošanas pasākumi

238. pants

1. Pēc apspriešanās ar PVN komiteju dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, ko tās paredz, var noteikt, ka – ievērojot noteikumus, ko dalībvalstis var pieņemt saskaņā ar 227., 228. un 231. pantu – turpmāk norādītajos gadījumos dažas no 226. un 230. pantā noteiktajām ziņām nav nepieciešams iekļaut rēķinos par preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanu to teritorijā:

a) ja rēķina summa ir nenozīmīga;

b) ja 226. un 230. pantā paredzētos pienākumus ir grūti ievērot sakarā ar īpašu tirdzniecības vai administratīvo praksi attiecīgajā uzņēmējdarbības sektorā vai šo rēķinu izsniegšanas tehniskajiem apstākļiem.

2. Jebkurā gadījumā rēķinos norāda šādu informāciju:

a) rēķina izsniegšanas datumu;

b) nodokļa maksātāja identifikācijas datus;

c) piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu veida identifikāciju;

d) maksājamo PVN summu vai informāciju, kas ļauj to aprēķināt.

3. Šā panta 1. punktā paredzēto vienkāršošanu nevar piemērot darījumiem, kas minēti 20., 21., 22., 33., 36., 138. un 141. pantā.

239. pants

Ja dalībvalstis izmanto 272. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā paredzēto izvēles iespēju nepiešķirt PVN identifikācijas numuru nodokļa maksātājiem, kuri neveic nevienu no 20., 21., 22., 33., 36., 138. un 141. pantā minētajiem darījumiem, tad piegādātāja un pircēja vai pakalpojumu saņēmēja identifikācijas numurus, ja tādi nav piešķirti, rēķinā aizstāj ar citu numuru, ko sauc par nodokļu maksātāja numuru, kā to noteikusi attiecīgā dalībvalsts.

240. pants

Ja nodokļa maksātājam ir piešķirts PVN identifikācijas numurs, tad dalībvalstis, kas izmanto 272. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunktā paredzēto izvēles iespēju, var noteikt, ka rēķinā ir arī šāda informācija:

1) attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu, kā minēts 44., 47., 50., 53., 54. un 55. pantā, un attiecībā uz preču piegādi, kā minēts 138. un 141. pantā – pakalpojumu sniedzēja vai piegādātāja PVN identifikācijas numurs un nodokļu maksātāja numurs;

2) attiecībā uz pārējām preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanu – vienīgi pakalpojumu sniedzēja vai piegādātāja nodokļu maksātāja numurs vai vienīgi PVN identifikācijas numurs.

▼B

4. NODAĻA

Uzskaite

1. iedaļa

Definīcija

241. pants

Šajā nodaļā rēķina glabāšana "elektroniski" ir datu glabāšana, kura veikta, izmantojot elektroniskas datu apstrādes (tostarp digitālās saspiešanas) un glabāšanas ierīces, kā arī izmantojot vadus, radio, optiskos līdzekļus vai citus elektromagnētiskos līdzekļus.

2. iedaļa

Vispārīgi pienākumi

242. pants

Ikviens nodokļa maksātājs veic pietiekami precīzu uzskaiti, lai nodokļu iestādes varētu piemērot PVN un pārbaudīt tā piemērošanu.

243. pants

1. Ikviens nodokļa maksātājs veido to preču reģistru, kuras viņš nosūtījis vai transportējis vai kuras ir nosūtītas vai transportētas viņa vārdā, ar galamērķi ārpus dalībvalsts teritorijas, bet Kopienas iekšienē, lai veiktu tādus darījumus, kas ietver darbu ar šīm precēm vai to īslaicīgu izmantošanu, kā minēts 17. panta 2. punkta f), g) un h) apakšpunktā.

2. Ikviens nodokļa maksātājs veic pietiekami sīku uzskaiti, lai būtu iespējams identificēt preces, kuras viņam no citas dalībvalsts nosūtījis nodokļa maksātājs, kas šajā citā dalībvalstī identificēts PVN nolūkā, vai cita persona viņa vārdā, un kuras izmanto tādai pakalpojumu sniegšanai, kas ietver šo preču vērtēšanu vai apstrādi, kā minēts 52. panta c) punktā.

3. iedaļa

Īpaši pienākumi saistībā ar visu rēķinu glabāšanu

244. pants

Katrs nodokļa maksātājs nodrošina, ka tiek glabātas kopijas visiem rēķiniem, ko izsniedzis viņš pats, pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, vai trešā persona nodokļa maksātāja vārdā un interesēs, kā arī visi rēķini, ko viņš ir saņēmis.

245. pants

1. Lai ievērotu šo direktīvu, nodokļa maksātājs var izvēlēties visu rēķinu glabāšanas vietu ar nosacījumu, ka viņš bez liekas kavēšanās kompetentajām iestādēm dara pieejamus rēķinus vai saskaņā ar 244. pantu tajos glabāto informāciju, kad tās to prasa.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, paziņo rēķinu glabāšanas vietu, ja tā ir ārpus dalībvalsts attiecīgās teritorijas.

▼B

Dalībvalstis turklāt var prasīt, lai nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību to attiecīgajā teritorijā, visus rēķinus, ko izsnieguši viņi paši, pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, vai trešā persona nodokļa maksātāju vārdā un interesēs, kā arī visus rēķinus, ko tie ir saņēmuši, glabātu šīs valsts teritorijā, ja vien glabāšanu neveic elektroniski, garantējot pilnīgu tiešsaistes piekļuvi attiecīgajiem datiem.

246. pants

Glabāto rēķinu izcelsmes autentiskumu un satura integritāti, kā arī to salasāmību garantē visā to glabāšanas laikā.

Attiecībā uz 233. panta 1. punkta otrajā daļā minētajiem rēķiniem tajos iekļautās ziņas nedrīkst mainīt, un tām jābūt salasāmām visā šo rēķinu glabāšanas laikā.

247. pants

1. Dalībvalstis nosaka laikposmu, kurā nodokļa maksātājiem ir jānodrošina, ka tiek glabāti rēķini par šo dalībvalstu teritorijā veiktajām preču piegādēm vai sniegtajiem pakalpojumiem, kā arī rēķini, ko saņēmuši nodokļa maksātāji, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā.

2. Lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti 246. pantā paredzētie nosacījumi, 1. punktā minētā dalībvalsts var prasīt, lai rēķini tiktu glabāti to sākotnējā formā, uz papīra vai elektroniski, atbilstīgi tam, kā tie tika nosūtīti vai darīti pieejami. Turklāt gadījumā, ja rēķinus glabā elektroniski, dalībvalsts var prasīt, lai tiktu glabāti arī dati, kas garantē rēķinu izcelsmes autentiskumu un to satura integritāti, kā paredzēts 246. panta pirmajā daļā.

3. Dalībvalstis var noteikt īpašus noteikumus, kas aizliedz vai ierobežo 1. punktā minēto rēķinu glabāšanu valstī, attiecībās ar kuru nepastāv neviens juridisks instruments par savstarpēju palīdzību, kuras darbības joma ir līdzīga Direktīvā 76/308/EEK un Regulā (EK) Nr. 1798/2003 paredzētajai, vai neviens juridisks instruments par 249. pantā minētajām tiesībām piekļūt rēķiniem elektroniskā ceļā, tos lejupielādēt un lietot.

248. pants

Dalībvalstis saskaņā ar nosacījumiem, kurus tās paredz, var prasīt, lai tiktu glabāti rēķini, kurus saņēmušas personas, kas nav nodokļa maksātājas.

4. iedaļa

Tiesības piekļūt rēķiniem, ko elektroniski glabā citā dalībvalstī

249. pants

Ja nodokļa maksātājs rēķinus, ko tas izsniedz vai saņem, glabā elektroniski, garantējot tiešsaistes piekļuvi datiem, un ja glabāšanas vieta ir citā dalībvalstī nevis tajā, kurā tas veic uzņēmējdarbību, kompetentajām iestādēm dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, šīs direktīvas nolūkiem ir tiesības elektroniski piekļūt šiem rēķiniem, lejupielādēt un izmantot tos, nepārsniedzot ierobežojumus, ko nosaka nodokļa maksātāja uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts noteikumi, ciktāl minētajām iestādēm tas ir vajadzīgs kontroles nolūkā.

▼B

5. NODAĻA

Deklarācijas

250. pants

1. Katrs nodokļa maksātājs iesniedz PVN deklarāciju, norādot visu informāciju, kas vajadzīga, lai aprēķinātu iekasējamā nodokļa summu un atskaitāmo summu, tostarp – ciktāl tas nepieciešams aprēķina bāzes noteikšanai – to darījumu kopējo vērtību, uz ko attiecas minētais nodoklis un atskaitīšana, kā arī jebkuru no nodokļa atbrīvoto darījumu vērtību.

2. Dalībvalstis atļauj un var pieprasīt 1. punktā minētās deklarācijas iesniegt elektroniski atbilstīgi dalībvalstu izstrādātajiem nosacījumiem.

251. pants

Papildus 250. pantā norādītajai informācijai PVN deklarācijā par attiecīgo taksācijas periodu iekļauj šādu informāciju:

a) to 138. pantā minēto piegādāto preču kopējo vērtību bez PVN, par kurām taksācijas periodā PVN kļuvis iekasējams;

b) to 33. un 36. pantā minēto piegādāto preču kopējo vērtību bez PVN, kuras piegādātas citas dalībvalsts teritorijā un par kurām taksācijas periodā PVN kļuvis iekasējams, ja preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkts ir dalībvalstī, kur jāiesniedz deklarācija;

c) kopējo vērtību bez PVN preču iegādēm Kopienas iekšienē un tām pielīdzinātajiem 21. un 22. pantā minētajiem darījumiem, kuri veikti tajā dalībvalstī, kur jāiesniedz deklarācija, un par kuriem taksācijas periodā PVN kļuvis iekasējams;

d) to 33. un 36. pantā pirmajā punktā minēto piegādāto preču kopējo vērtību bez PVN, kuras piegādātas tajā dalībvalstī, kur jāiesniedz deklarācija, un par kurām taksācijas periodā PVN kļuvis iekasējams, ja preču nosūtīšanas vai transportēšanas sākumpunkts ir citā dalībvalstī;

e) to piegādāto preču kopējo vērtību bez PVN, kuras piegādātas tajā dalībvalstī, kur jāiesniedz deklarācija, un attiecībā uz kurām saskaņā ar 197. pantu nodokļa maksātājs ir noteikts par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu, un par kurām taksācijas periodā PVN kļuvis iekasējams.

252. pants

1. PVN deklarāciju iesniedz termiņā, ko nosaka dalībvalstis. Šis termiņš nevar būt vēlāk kā divus mēnešus pēc katra taksācijas perioda beigām.

2. Taksācijas periodu katra dalībvalsts nosaka vienu, divus vai trīs mēnešus ilgu.

Tomēr dalībvalstis var noteikt atšķirīgus taksācijas periodus, ar noteikumu, ka tie nepārsniedz vienu gadu.

253. pants

Zviedrija var piemērot vienkāršotu procedūru mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, saskaņā ar kuru nodokļa maksātāji, kas darījumus, kuriem uzliek nodokli, veic vienīgi valsts līmenī, PVN deklarāciju iesniedz trīs mēnešus pēc tiešo nodokļu taksācijas gada beigām.

▼B

254. pants

Attiecībā uz tādām jaunu transportlīdzekļu piegādēm, kuras 138. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajos gadījumos PVN nolūkā identificēts nodokļa maksātājs veic pircējam, kas nav identificēts PVN nolūkā, vai kuras veic 9. panta 2. punktā paredzētais nodokļa maksātājs, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka pārdevējs sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai nodokļu iestādes piemērotu un pārbaudītu PVN.

255. pants

►C1 Ja dalībvalstis ieguldījumu zelta pircēju nosaka par personu, kas atbildīga par PVN nomaksu saskaņā ar 198. panta 1. punktu, vai ja tās izmanto 198. panta 2. punktā paredzēto izvēles iespēju noteikt, ◄ ka par PVN nomaksu ir atbildīgs zelta materiālu vai pusfabrikātu vai ieguldījumu zelta, kā tas definēts 344. panta 1. punktā, pircējs, tad dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šī persona izpilda šajā nodaļā paredzētos deklarēšanas pienākumus.

256. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas, kuras saskaņā ar 194. līdz 197. pantu un 204. pantu ir atbildīgas par PVN nomaksu tāda nodokļa maksātāja vietā, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, izpilda šajā nodaļā paredzētos deklarēšanas pienākumus.

257. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka juridiskās personas, kas nav nodokļa maksātājas un kas ir atbildīgas par PVN nomaksu saistībā ar preču iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punktā, izpilda šajā nodaļā paredzētos deklarēšanas pienākumus.

258. pants

Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus PVN deklarāciju iesniegšanai par jaunu transportlīdzekļu iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, un par akcīzes preču iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punktā.

259. pants

Dalībvalstis var pieprasīt, lai personas, kas veic jaunu transportlīdzekļu iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punktā, iesniedzot PVN deklarāciju, sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai nodokļu iestādes piemērotu un pārbaudītu PVN.

260. pants

Dalībvalstis pieņem sīki izstrādātus noteikumus PVN deklarāciju iesniegšanai par preču importu.

▼B

261. pants

1. Dalībvalstis var prasīt, lai nodokļa maksātājs iesniedz deklarāciju, ietverot visas 250. un 251. pantā minētās ziņas par visiem iepriekšējā gadā veiktajiem darījumiem. Šajā deklarācijā sniedz visu informāciju, kas vajadzīga jebkādām korekcijām.

2. Dalībvalstis ļauj atbilstīgi dalībvalstu izstrādātajiem noteikumiem iesniegt 1. punktā minēto deklarāciju elektroniski, un tās var pieprasīt, ka tas jādara elektroniski.

6. NODAĻA

Kopsavilkuma paziņojumi

262. pants

Ikviens PVN nolūkā identificēts nodokļa maksātājs iesniedz kopsavilkuma paziņojumu par PVN nolūkā identificētiem pircējiem, kam tas piegādājis preces atbilstīgi 138. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, kā arī par PVN nolūkā identificētām personām, kam tas piegādājis preces, kuras šim nodokļa maksātājam piegādātas, veicot iegādi Kopienas iekšienē, kā minēts 42. pantā.

▼M4

263. pants

1. Kopsavilkuma paziņojumu sagatavo par katru kalendāro mēnesi laikposmā, kas nepārsniedz vienu mēnesi, un saskaņā ar procedūrām, ko nosaka dalībvalstis.

1.a Tomēr dalībvalstis apstākļos, ko tās var noteikt, var atļaut maksātājiem kopsavilkuma paziņojumu iesniegt katru kalendāro ceturksni termiņā, kas nepārsniedz vienu mēnesi pēc ceturkšņa beigām, ja ceturkšņa apgrozījuma kopsumma par 264. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 265. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām preču piegādēm, atskaitot PVN, ne attiecībā uz attiecīgo ceturksni, ne attiecībā uz kādu no iepriekšējiem četriem ceturkšņiem nepārsniedz 50 000 EUR vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

Šā punkta pirmajā daļā paredzētā iespēja vairs nav piemērojama pēc tā mēneša beigām, kura laikā apgrozījuma kopsumma par 264. panta 1. punkta d) apakšpunktā un 265. panta 1. punkta c) apakšpunktā minētajām preču piegādēm, atskaitot PVN, tekošajā ceturksnī pārsniedz 50 000 EUR vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā. Šādā gadījumā kopsavilkuma paziņojumu izveido par mēnesi vai mēnešiem, kas pagājuši kopš ceturkšņa sākuma, laikposmā, kas nepārsniedz vienu mēnesi.

1.b Līdz 2011. gada 31. decembrim dalībvalstis var noteikt šā panta 1.a punktā noteikto summu 100 000 EUR apmērā vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā.

1.c Dalībvalstis saistībā ar 264. panta 1. punkta d) apakšpunktā minēto pakalpojumu sniegšanu var atļaut nodokļu maksātājiem, ievērojot nosacījumus un apmērus, ko tās var noteikt, iesniegt kopsavilkuma paziņojumu par katru kalendāro ceturksni termiņā, kas nepārsniedz mēnesi attiecīgi kopš ceturkšņa beigām.

Dalībvalstis jo īpaši var noteikt, ka nodokļu maksātājiem, kas sniedz 264. panta 1. punkta d) apakšpunktā minētos pakalpojumus, jāiesniedz kopsavilkuma paziņojums termiņā, kas noteikts, piemērojot šā panta 1. līdz 1.b punktu.

▼M4

2. Dalībvalstis atļauj un var pieprasīt šā panta 1. punktā minēto kopsavilkuma paziņojumu iesniegt, elektroniski pārsūtot datus, atbilstīgi to izstrādātiem nosacījumiem.

▼B

264. pants

1. Kopsavilkuma paziņojumā ir šāda informācija:

a) nodokļa maksātāja PVN identifikācijas numurs, kurš tam ir dalībvalstī, kur iesniedz kopsavilkuma paziņojumu, un ar kuru tas veicis preču piegādes atbilstīgi 138. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem;

b) pircēja PVN identifikācijas numurs, kurš tam ir dalībvalstī, kas nav dalībvalsts, kur iesniedz kopsavilkuma paziņojumu, un ar kuru viņš saņēmis preču piegādi;

c) nodokļa maksātāja PVN identifikācijas numurs, kurš tam ir dalībvalstī, kur iesniedz kopsavilkuma paziņojumu, un ar kuru tas ir veicis nosūtīšanu uz citu dalībvalsti saskaņā ar 138. panta 2. punkta c) apakšpunktu, kā arī numurs, ar kuru tas identificēts nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī;

d) par katru pircēju – nodokļa maksātāja veikto preču piegāžu kopējā vērtība;

e) attiecībā uz preču piegādēm, kas ietver transportēšanu uz citu dalībvalsti, kā minēts 138. panta 2. punkta c) apakšpunktā – kopējā piegāžu vērtība, ko nosaka saskaņā ar 76. pantu;

f) atbilstīgi 90. pantam izdarīto korekciju summas.

▼M4

2. 1. punkta d) apakšpunktā minēto summu deklarē par to iesniegšanas laikposmu, kas noteikts atbilstīgi 263. panta 1. līdz 1.c punktam, kurā pienācis nodokļa iekasēšanas laiks.

1. punkta f) apakšpunktā minēto summu deklarē par to iesniegšanas laikposmu, kas noteikts atbilstīgi 263. panta 1. līdz 1.c punktam, kura laikā pircējam paziņots par korekciju.

▼B

265. pants

1. Attiecībā uz 42. pantā paredzēto preču iegādi Kopienas iekšienē nodokļa maksātājs, kurš PVN nolūkā identificēts dalībvalstī, kas piešķīrusi PVN identifikācijas numuru, ar kuru tas ir veicis šo iegādi, kopsavilkuma paziņojumā skaidri norāda šādu informāciju:

a) numuru, ar kuru viņš PVN nolūkā identificēts šajā dalībvalstī un ar kuru viņš veica preču iegādi un preču turpmāku piegādi;

b) nodokļa maksātāja veiktās turpmākās piegādes saņēmēja PVN identifikācijas numuru preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī;

c) katrai personai, kurai vēlāk piegādāja preces, kopīgā nodokļa maksātāja veikto piegāžu vērtība bez PVN preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķa dalībvalstī.

▼M4

2. 1. punkta c) apakšpunktā minēto summu deklarē par to iesniegšanas laikposmu, kas noteikts atbilstīgi 263. panta 1. līdz 1.b punktam, kurā pienācis nodokļa iekasēšanas laiks.

▼B

266. pants

Izdarot atkāpi no 264. un 265. panta, dalībvalstis var paredzēt, ka kopsavilkuma paziņojumos iekļauj papildu informāciju.

267. pants

Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka personas, kuras saskaņā ar 194. un 204. pantu ir atbildīgas par PVN nomaksu tāda nodokļa maksātāja vietā, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, izpilda šajā nodaļā paredzēto kopsavilkuma paziņojuma iesniegšanas pienākumu.

268. pants

Dalībvalstis var pieprasīt, lai nodokļa maksātāji, kuri to teritorijā veic preču iegādi Kopienas iekšienē vai tai pielīdzinātos darījumus, kā minēts 21. un 22. pantā, iesniedz paziņojumus, sniedzot ziņas par šādām iegādēm, tomēr ar nosacījumu, ka šādi paziņojumi netiek pieprasīti par laikposmu, kas ir īsāks par vienu mēnesi.

269. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var jebkurai dalībvalstij atļaut ieviest īpašus pasākumus, kas paredzēti 270. un 271. pantā, lai vienkāršotu šajā nodaļā paredzēto kopsavilkuma paziņojuma iesniegšanas pienākumu. Šādi pasākumi nedrīkst apdraudēt Kopienas iekšējo darījumu pienācīgu uzraudzību.

270. pants

Saskaņā ar 269. pantā minēto atļauju dalībvalstis var atļaut nodokļa maksātājiem iesniegt gada kopsavilkuma paziņojumus, norādot PVN identifikācijas numuru katram pircējam, kam attiecīgais nodokļa maksātājs piegādājis preces atbilstīgi 138. panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem, ja nodokļa maksātājs izpilda šādus trīs nosacījumus:

a) viņu piegādāto preču un sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN par vairāk nekā EUR 35 000 (vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā) nepārsniedz gada apgrozījuma summu, ko izmanto kā atsauci, saskaņā ar 282. līdz 292. pantu iesniedzot pieteikumu mazu uzņēmumu atbrīvojumam;

b) to preču gada kopējā vērtība, ko viņi piegādājuši saskaņā ar 138. pantā minētajiem nosacījumiem, bez PVN nepārsniedz EUR 15 000 (vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā);

c) neviena no preču piegādēm, ko viņi veic saskaņā ar 138. pantā minētajiem nosacījumiem, nav jauna transportlīdzekļa piegāde.

271. pants

Saskaņā ar 269. pantā minēto atļauju dalībvalstis, kas taksācijas periodu, par kuru atbilstīgi 250. pantam nodokļa maksātājiem jāiesniedz PVN deklarācija, nosaka ilgāku par trim mēnešiem, var atļaut šiem nodokļa maksātājiem iesniegt kopsavilkuma paziņojumus par to pašu laikposmu, ja šie nodokļa maksātāji izpilda šādus trīs nosacījumus:

a) viņu piegādāto preču un sniegto pakalpojumu gada kopējā vērtība bez PVN nepārsniedz EUR 200 000 (vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā);

▼B

b) to preču gada kopējā vērtība, ko viņi piegādājuši saskaņā ar 138. pantā minētajiem nosacījumiem, bez PVN nepārsniedz EUR 15 000 (vai līdzvērtīgu summu attiecīgās valsts valūtā);

c) neviena no preču piegādēm, ko viņi veic saskaņā ar 138. pantā minētajiem nosacījumiem, nav jauna transportlīdzekļa piegāde.

7. NODAĻA

Dažādi noteikumi

272. pants

1. Dalībvalstis var turpmāk norādītos nodokļa maksātājus atbrīvot no dažiem vai visiem pienākumiem, kas paredzēti 2. līdz 6. nodaļā:

a) nodokļa maksātājus, kuru preču iegādēm Kopienas iekšienē saskaņā ar 3. panta 1. punktu neuzliek PVN;

b) nodokļa maksātājus, kuri neveic nevienu no darījumiem, kas minēti 20., 21., 22., 33., 36., 138. un 141. pantā;

c) nodokļa maksātājus, kuri nodarbojas vienīgi ar tādām preču piegādēm vai pakalpjumu sniegšanu, kas ir atbrīvotas saskaņā ar 132.,. 135. un 136 pantu, 146. līdz 149. pantu un 151., 152. vai 153. pantu;

d) nodokļa maksātājus, uz kuriem attiecas mazo uzņēmumu atbrīvošana no nodokļa saskaņā ar 282. līdz 292. pantu;

e) nodokļa maksātājus, uz kuriem attiecas kopējais vienotas likmes režīms lauksaimniekiem.

Dalībvalstis nedrīkst šā punkta pirmās daļas b) apakšpunktā minētos nodokļa maksātājus atbrīvot no rēķinu izsniegšanas pienākumiem, kas paredzēti 220. līdz 236. pantā un 238., 239. un 240. pantā.

2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunktā paredzēto izvēles iespēju, tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu pārejas režīma pareizu piemērošanu attiecībā uz nodokļa uzlikšanu par Kopienas iekšienē veiktiem darījumiem.

3. Dalībvalstis var nodokļa maksātājus, kas nav minēti 1. punktā, atbrīvot no dažiem uzskaites pienākumiem, kas paredzēti 242. pantā.

273. pants

Dalībvalstis var uzlikt citus pienākumus, ko tās uzskata par vajadzīgiem, lai pareizi iekasētu PVN un novērstu krāpšanu, saskaņā ar prasību par vienādu režīmu iekšzemes darījumiem un darījumiem starp dalībvalstīm, ko veic nodokļa maksātāji, ar noteikumu, ka šādi pienākumi tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.

Pirmajā daļā paredzēto izvēles iespēju nevar izmantot tam, lai noteiktu citus ar rēķinu sagatavošanu saistītus pienākumus papildus tiem, kas noteikti 3. nodaļā.

▼B

8. NODAĻA

Pienākumi saistībā ar konkrētu preču importu un eksportu

1. iedaļa

Imports

274. pants

Direktīvas 275., 276. un 277. pants attiecas uz tādu brīvā apgrozībā laistu preču importu, kuras ieved Kopienā no kādas trešās teritorijas, kas ir Kopienas muitas teritorijas daļa.

275. pants

Formalitātes saistībā ar 274. pantā minēto preču importu ir tādas pašas kā formalitātes, kas izklāstītas spēkā esošajos Kopienas muitas noteikumos par preču importu Kopienas muitas teritorijā.

276. pants

Ja 274. pantā minēto preču nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķis nav dalībvalstī, kur tās importē Kopienā, tad to apgrozība Kopienā notiek saskaņā ar Kopienas iekšējo tranzīta režīmu, kas izklāstīts spēkā esošajos Kopienas muitas noteikumos, ciktāl par precēm ir iesniegta deklarācija, kurā uz tām attiecināts šis režīms, sākot ar to ievešanas brīdi Kopienā.

277. pants

Ja laikā, kad 274. pantā minētās preces ievedot Kopienā, uz tām attiecas situācija, kurā, ja tās būtu importētas 30. panta pirmās daļas izpratnē, uz tām attiektos priekšrocības vai situācijas, kas paredzētas kādā no 156. pantā minētajiem režīmiem vai saskaņā ar pagaidu importa režīmu ar pilnīgu atbrīvošanu no importa nodevām, dalībvalstis veic pasākumus, lai nodrošinātu to, ka preces var palikt Kopienā saskaņā ar tādiem pašiem nosacījumiem, kādi noteikti, lai piemērotu šādu režīmu vai apstākļus.

2. iedaļa

Eksports

278. pants

Direktīvas 279. un 280. pants attiecas uz tādu brīvā apgrozībā esošu preču eksportu, kuras nosūta vai transportē no dalībvalsts uz kādas trešās valsts teritoriju, kas ir Kopienas muitas teritorijas daļa.

279. pants

Formalitātes saistībā ar 278. pantā minēto preču eksportu no Kopienas teritorijas ir tādas pašas kā formalitātes, kas izklāstītas spēkā esošajos Kopienas muitas noteikumos par preču eksportu no Kopienas muitas teritorijas.

▼B

280. pants

Attiecībā uz precēm, ko uz laiku eksportē ārpus Kopienas, lai reimportētu, dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, ka, reimportējot Kopienā, šīm precēm piemēro tādus pašus noteikumus kā tad, ja tās būtu uz laiku eksportētas uz vietu ārpus Kopienas muitas teritorijas.

XII SADAĻA

ĪPAŠI REŽĪMI

1. NODAĻA

Īpašs režīms mazajiem uzņēmumiem

1. iedaļa

Vienkāršotas maksājumu un iekasēšanas procedūras

281. pants

Dalībvalstis, kurām varētu rasties grūtības parasto PVN režīmu piemērot mazajiem uzņēmumiem to darbības vai struktūras dēļ, var – atbilstīgi šo dalībvalstu paredzētajiem nosacījumiem un ierobežojumiem un apspriedušās ar PVN komiteju – piemērot vienkāršotas nodokļa uzlikšanas un iekasēšanas procedūras, piemēram, vienotas likmes sistēmas, ja vien tā neizraisa nodokļa samazināšanos.

2. iedaļa

Atbrīvojumi vai diferencēti nodokļa atvieglojumi

282. pants

Šajā iedaļā paredzētie atbrīvojumi un diferencētie nodokļa atvieglojumi attiecas uz preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko veic mazie uzņēmumi.

283. pants

1. Šajā iedaļā paredzētie režīmi neattiecas uz šādiem darījumiem:

a) darījumiem, kurus veic neregulāri, kā minēts 12. pantā;

b) jaunu transportlīdzekļu piegādēm, kas veiktas saskaņā ar 138. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem;

c) preču piegādēm vai pakalpojumu sniegšanai, ko veic nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību tās dalībvalsts teritorijā, kur maksājams PVN.

2. Dalībvalstis var izslēgt arī citus darījumus, papildus 1. punktā minētajiem, no šajā iedaļā paredzētajiem režīmiem.

284. pants

1. Dalībvalstis, kas ir izmantojušas Padomes Direktīvas 67/228/EEK (1967. gada 11. aprīlis) par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem – Struktūra un procedūras kopējās

▼B

pievienotās vērtības nodokļa sistēmas piemērošanai ([1]), 14. pantā paredzēto izvēles iespēju ieviest atbrīvojumus vai diferencētos nodokļa atvieglojumus, var saglabāt tos un to piemērošanas režīmus, ja vien tie atbilst PVN noteikumiem.

2. Tās dalībvalstis, kuras 1977. gada 17. maijā atbrīvoja no nodokļa tādus nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums bija mazāks par summu valsts valūtā, kura pēc tās dienas valūtas maiņas kursa atbilda 5 000 Eiropas norēķinu vienībām, var palielināt šo robežvērtību līdz EUR 5 000.

Tās dalībvalstis, kuras piemēroja diferencētus nodokļa atvieglojumus, nedrīkst ne palielināt šo atvieglojumu robežvērtību, ne arī padarīt labvēlīgākus to piešķiršanas nosacījumus.

285. pants

Dalībvalstis, kuras nav izmantojušas Direktīvas 67/228/EEK 14. pantā paredzēto izvēles iespēju, var atbrīvot no nodokļa tādus nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums nav lielāks par EUR 5 000 vai līdzvērtīgu summu valsts valūtā.

Pirmajā punktā minētās dalībvalstis var piešķirt diferencētus nodokļa atvieglojumus nodokļa maksātājiem, kuru gada apgrozījums pārsniedz dalībvalstu noteikto robežvērtību tā piemērošanai.

286. pants

Tās dalībvalstis, kuras 1977. gada 17. maijā atbrīvoja no nodokļa tādus nodokļa maksātājus, kuru gada apgrozījums bija vienāds ar summu valsts valūtā, kura pēc tās dienas valūtas maiņas kursa atbilda 5 000 Eiropas norēķinu vienībām, vai pārsniedza to, var palielināt šo robežvērtību, lai saglabātu tās patieso vērtību.

287. pants

Dalībvalstis, kas pievienojušās pēc 1978. gada 1. janvāra, var piemērot atbrīvojumu no nodokļa tādiem nodokļa maksātājiem, kuru gada apgrozījums nepārsniedz turpmāk norādīto summu ekvivalentu attiecīgās valsts valūtā pēc valūtas maiņas kursa, kas bija spēkā to pievienošanās dienā:

([1]) OV 71, 14.4.1967., 1303/67. lpp. Direktīva atcelta ar Direktīvu 77/388/EEK.

▼B

1) Grieķija: 10 000 Eiropas norēķinu vienību

2) Spānija: ECU 10 000;

3) Portugāle: ECU 10 000;

4) Austrija: ECU 35 000;

5) Somija: ECU 10 000;

6) Zviedrija: ECU 10 000;

7) Čehijas Republika: EUR 35 000;

8) Igaunija: EUR 16 000;

9) Kipra: EUR 15 600;

10) Latvija: EUR 17 200;

11) Lietuva: EUR 29 000;

12) Ungārija: EUR 35 000;

13) Malta: EUR 37 000 – ja saimnieciskā darbība ir galvenokārt preču piegāde, EUR 24 300 – ja saimnieciskā darbība ir galvenokārt tādu pakalpojumu sniegšana, kuriem ir zema pievienotā vērtība (augsti sākotnējie ieguldījumi), un EUR 14 600 – pārējos gadījumos, proti, tādu pakalpojumu sniegšana, kuriem ir augsta pievienotā vērtība (zemi sākotnējie ieguldījumi);

14) Polija: EUR 10 000;

15) Slovēnija: EUR 25 000;

16) Slovākija: EUR 35 000.

288. pants

Apgrozījums, ko ņem par pamatu šajā iedaļā paredzēto režīmu piemērošanai, sastāv no šādām summām bez PVN:

1) piegādāto preču un sniegto pakalpojumu vērtība, ciktāl par šīm precēm un pakalpojumiem iekasē nodokli;

2) to darījumu vērtība, kuri atbrīvoti, atmaksājot iepriekšējā stadijā samaksāto PVN, saskaņā ar 110. un 111. pantu, 125. panta 1. punktu, 127. pantu un 128. panta 1. punktu;

3) to darījumu vērtība, kuri atbrīvoti saskaņā ar 146. līdz 149. pantu un 151., 152. vai 153. pantu;

4) darījumu ar nekustamajiem īpašumiem, 135. panta 1. punkta b) līdz g) apakšpunktos norādīto finanšu darījumu un apdrošināšanas pakalpojumu vērtība, ja vien šie darījumi nav palīgdarījumi.

Tomēr, aprēķinot apgrozījumu, neņem vērā uzņēmuma materiālo vai nemateriālo kapitālieguldījuma preču atsavināšanu.

289. pants

Nodokļa maksātājiem, kas atbrīvoti no PVN, nav ne tiesību atskaitīt PVN saskaņā ar 167. līdz 171. pantu un 173. līdz 177. pantu, ne arī iekļaut PVN savos rēķinos.

290. pants

Nodokļa maksātāji, kam būtu piemērojams atbrīvojumu no PVN, var izvēlēties vai nu parasto PVN režīmu, vai 281. pantā paredzētās vienkāršotās procedūras. Šajā gadījumā viņiem ir tiesības uz jebkādiem

▼B

diferencētiem nodokļa atvieglojumiem, kas paredzēti attiecīgās valsts tiesību aktos.

291. pants

Attiecībā uz 281. panta piemērošanu nodokļa maksātājus, kuriem piemēro diferencētus nodokļa atvieglojumus, uzskata par nodokļa maksātājiem, uz kuriem attiecas parastais PVN režīms.

292. pants

Šajā iedaļā paredzēto režīmu piemēro līdz dienai, ko saskaņā ar Līguma 93. pantu nosaka Padome, kura nevar būt vēlāk par dienu, kad stājas spēkā 402. pantā minētais galīgais režīms.

3. iedaļa

Atskaitīšanās un pārskatīšana

293. pants

Ik pēc četriem gadiem, sākot ar šīs direktīvas pieņemšanas dienu, Komisija, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no dalībvalstīm, iesniedz Padomei ziņojumu par šīs nodaļas piemērošanu, un, ja nepieciešams, un ņemot vērā vajadzību savlaicīgi nodrošināt dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu, tā arī iesniedz priekšlikumus par šādām tēmām:

1) par uzlabojumiem īpašajā režīmā, kas paredzēts mazajiem uzņēmumiem;

2) par valstu sistēmu pielāgošanu attiecībā uz atbrīvojumiem un diferencētiem nodokļa atvieglojumiem;

3) par 2. iedaļā paredzēto robežvērtību pielāgošanu.

294. pants

Padome saskaņā ar Līguma 93. pantu lemj par to, vai, piemērojot galīgo režīmu, ir vajadzīgs īpašs režīms mazajiem uzņēmumiem, un attiecīgā gadījumā izstrādā vienotus ierobežojumus un nosacījumus minētā īpašā režīma īstenošanai.

2. NODAĻA

Kopējais vienotas likmes režīms lauksaimniekiem

295. pants

1. Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "lauksaimnieks" ir jebkurš nodokļa maksātājs, kas veic darbību lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmumā;

2) "lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmums" ir uzņēmums, ko saistībā ar VII pielikumā uzskaitītajām ražošanas darbībām par tādu uzskata katra dalībvalsts;

3) "vienotas likmes lauksaimnieks" ir lauksaimnieks, uz kuru attiecas šajā nodaļā minētais vienotas likmes režīms;

4) "lauksaimniecības produkti" ir preces, ko ražo lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmums jebkurā dalībvalstī, veicot VII pielikumā uzskaitītās darbības;

▼B

5) “lauksaimnieciski pakalpojumi” ir pakalpojumi un jo īpaši VIII pielikumā uzskaitītie pakalpojumi, ko sniedz lauksaimnieks, izmantojot savu darbaspēku vai inventāru, kādu parasti izmanto viņa vadītā lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmumā un kādam parasti ir nozīme lauksaimnieciskajā ražošanā;

6) “aprēķinātais priekšnodoklis” ir PVN kopsumma, kas pievienota katras dalībvalsts lauksaimniecības, mežsaimniecības un zivsaimniecības uzņēmumu iepirktajām precēm un pakalpojumiem saskaņā ar vienotās likmes režīmu, ja saskaņā ar 167., 168. un 169. pantu un 173. līdz 177. pantu atbilstīgi parastajiem PVN noteikumiem lauksaimniekam šāds nodoklis būtu atskaitāms;

7) “vienotās likmes kompensācijas procenti” ir procenti, ko saskaņā ar 297., 298. un 299. pantu noteikušas dalībvalstis un ko tās piemēro 300. pantā norādītajos gadījumos, lai dotu iespēju vienotas likmes lauksaimniekiem pēc vienotas likmes kompensēt aprēķināto priekšnodokli;

8) “vienotās likmes kompensācija” ir summa, ko iegūst, 300. pantā norādītajos gadījumos piemērojot vienotās likmes kompensācijas procentus vienotas likmes lauksaimnieku apgrozījumam.

2. Ja lauksaimnieks, lietojot līdzekļus, ko parasti izmanto lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmumos, apstrādā produktus, kas galvenokārt rodas no viņa lauksaimnieciskās ražošanas, šādu apstrādi uzskata par lauksaimniecisku ražošanu saskaņā ar sarakstu VII pielikumā.

296. pants

1. Ja parastais PVN režīms vai, attiecīgā gadījumā, 1. nodaļā paredzētais īpašais režīms lauksaimniekiem varētu radīt grūtības, dalībvalstis var minētajiem lauksaimniekiem saskaņā ar šo nodaļu piemērot vienotās likmes režīmu, kas paredzēts, lai kompensētu PVN, kas samaksāts par vienotas likmes lauksaimnieku precēm un pakalpojumiem.

2. Katra dalībvalsts var izslēgt konkrētas lauksaimnieku kategorijas no vienotās likmes režīma piemērošanas, kā arī lauksaimniekus, par kuriem nav paredzams, ka parastā PVN režīma vai 281. pantā paredzēto vienkāršoto procedūru piemērošana viņiem varētu radīt administratīvas grūtības.

3. Katrs vienotas likmes lauksaimnieks, ievērojot katras dalībvalsts paredzētos noteikumus un nosacījumus, var izvēlēties, lai tam piemērotu parasto PVN režīmu vai, attiecīgos apstākļos, 281. pantā paredzētās vienkāršotās procedūras.

297. pants

Ja nepieciešams, dalībvalstis var noteikt vienotās likmes kompensācijas procentus. Tās var noteikt atšķirīgus procentus mežsaimniecībai, dažādām lauksaimniecības apakšnozarēm un zivsaimniecībai.

Pirms piemērot vienotās likmes kompensācijas procentus, kas noteikti saskaņā ar pirmo punktu, dalībvalstis par tiem informē Komisiju.

298. pants

Vienotās likmes kompensācijas procentus aprēķina, pamatojoties uz vienotās likmes lauksaimnieku makroekonomikas statistiku par iepriekšējiem trim gadiem.

Procentus var noapaļot uz augšu vai uz leju līdz tuvākajai pusvienībai. Dalībvalstis var arī samazināt šos procentus līdz nullei.

▼B

299. pants

Vienotas likmes kompensācijas procentu piemērošanai nedrīkst būt tāds iznākums, ka vienotas likmes lauksaimniekiem atmaksā summu, kas pārsniedz aprēķināto priekšnodokli.

300. pants

Vienotas likmes kompensācijas procentus piemēro šādu preču un pakalpojumu cenām bez PVN:

1) lauksaimniecības produktiem, ko vienotas likmes lauksaimnieki piegādā nodokļa maksātājiem, kas nav personas, uz kurām dalībvalstī, kur ir veiktas šādas piegādes, attiecas šis vienotās likmes režīms;

2) lauksaimniecības produktiem, ko vienotas likmes lauksaimnieki saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem noteikumiem piegādā juridiskām personām, kas nav nodokļa maksātājas un kas maksā PVN par preču iegādi Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā, tajā dalībvalstī, kur ir šo lauksaimniecības produktu nosūtīšanas vai transportēšanas galamērķis;

3) lauksaimnieciskiem pakalpojumiem, ko vienotas likmes lauksaimnieki sniedz nodokļa maksātājiem, kas nav personas, uz kurām dalībvalstī, kurā ir sniegti šādi pakalpojumi, attiecas šis vienotās likmes režīms.

301. pants

1. Attiecībā uz 300. pantā paredzētajām lauksaimniecības produktu piegādēm un lauksaimniecisko pakalpojumu sniegšanu dalībvalstis nodrošina, ka vienotās likmes kompensāciju maksā vai nu pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, vai arī publiskas iestādes.

2. Attiecībā uz 300. pantā neparedzētu lauksaimniecības produktu piegādi vai lauksaimniecisko pakalpojumu sniegšanu uzskata, ka vienotās likmes kompensāciju maksā pircējs vai pakalpojumu saņēmējs.

302. pants

Ja vienotas likmes lauksaimniekam piemēro vienotās likmes kompensācija, viņam nav tiesību uz PVN atskaitīšanu par darbībām, uz kurām attiecas šis vienotās likmes režīms.

303. pants

1. Ja pircējs vai pakalpojumu saņēmējs, kas ir nodokļa maksātājs, maksā vienotas likmes kompensāciju saskaņā ar 301. panta 1. punktu, tad viņam atbilstīgi 167., 168. un 169. pantā un 173. līdz 177. pantā paredzētajiem nosacījumiem un saskaņā ar dalībvalstu paredzētajām procedūrām ir tiesības minēto kompensācijas summu atskaitīt no PVN, par kura nomaksu viņš ir atbildīgs dalībvalstī, kur viņš veic savus darījumus, kam uzliek nodokli.

2. Dalībvalstis atmaksā pircējam vai saņēmējam vienotas likmes kompensācijas summu, ko viņš samaksājis par jebkuru no šādiem darījumiem:

a) par lauksaimniecības produktu piegādi, kas veikta saskaņā ar 138. pantā paredzētajiem nosacījumiem, ja pircējs ir nodokļa maksātājs vai juridiska persona, kas nav nodokļa maksātāja, un kā tāds darbojas citā dalībvalstī, kuras teritorijā tam piemēro PVN par preču

▼B

iegādēm Kopienas iekšienē, kā paredzēts 2. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

b) par lauksaimniecības produktu piegādi, kas saskaņā ar 146., 147, 148. un 156. pantā, 157. panta 1. punkta b) apakšpunktā, 158., 160. un 161. pantā paredzētajiem nosacījumiem veikta pircējam, kas ir nodokļa maksātājs un kas veic uzņēmējdarbību ārpus Kopienas, – ciktāl pircējs šos lauksaimniecības produktus izmanto 169. panta a) un b) punktā minēto darījumu nolūkā vai pakalpojumu sniegšanai, kas notiek tajā dalībvalstī, kuras teritorijā pakalpojumu saņēmējs veic uzņēmējdarbību, un par ko saskaņā ar 196. pantu PVN maksā vienīgi pakalpojumu saņēmējs;

c) par lauksaimniecisko pakalpojumu sniegšanu saņēmējam, kas ir nodokļa maksātājs un kas veic uzņēmējdarbību Kopienā, bet citā dalībvalstī, vai saņēmējam, kas veic uzņēmējdarbību ārpus Kopienas, – ciktāl saņēmējs šos pakalpojumus izmanto 169. panta a) un b) punktā minēto darījumu nolūkā vai pakalpojumu sniegšanai, kas notiek tajā dalībvalstī, kuras teritorijā saņēmējs veic uzņēmējdarbību, un par ko saskaņā ar 196. pantu PVN maksā vienīgi pakalpojumu saņēmējs.

3. Dalībvalstis nosaka metodi, kā veicama 2. punktā paredzētā atmaksāšana. Jo īpaši tās var piemērot Direktīvu 79/1072/EEK un Direktīvu 86/560/EEK.

304. pants

Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai pārbaudītu vienotas likmes kompensācijas izmaksu vienotas likmes lauksaimniekiem.

305. pants

Piemērojot šo vienotās likmes režīmu, dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka lauksaimniecības produktu piegādēm starp dalībvalstīm, kuras veic saskaņā ar 33. pantā minētajiem nosacījumiem, vienmēr uzliek nodokli vienādā veidā neatkarīgi no tā, vai piegādi veic vienotas likmes lauksaimnieks vai cits nodokļa maksātājs.

3. NODAĻA

Īpašs režīms ceļojumu aģentūrām

306. pants

1. Dalībvalstis saskaņā ar šo nodaļu piemēro īpašu PVN režīmu ceļojumu aģentūru darījumiem, kurus ceļotāju labā tās veic pašas savā vārdā, bet izmanto citu nodokļa maksātāju preču piegādes un pakalpojumus, nodrošinot ceļošanas iespējas.

Šis īpašais režīms neattiecas uz ceļojumu aģentūrām, kad tās darbojas vienīgi kā starpnieki un uz kurām tās summas aprēķināšanai, kurai uzliek nodokli, attiecas 79. panta pirmās daļas c) punkts.

2. Šajā nodaļā jēdziens "ceļojumu aģentūras" ietver ceļojumu rīkotājus.

307. pants

Darījumus, kurus atbilstīgi 306. pantā paredzētajiem nosacījumiem veic ceļojumu aģentūra attiecībā uz ceļojumu, uzskata par vienu pakalpojumu, ko ceļojumu aģentūra sniedz ceļotājam.

▼B

Par šo vienu pakalpojumu sniegšanu nodokli uzliek dalībvalstī, kur ir ceļojumu aģentūras saimnieciskās darbības pastāvīgā vieta vai pastāvīga iestāde, no kuras ceļojumu aģentūra ir sniegusi pakalpojumu.

308. pants

Summa, kurai uzliek nodokli, un cena bez PVN 226. panta 8. punkta nozīmē attiecībā uz šo vienīgo ceļojumu aģentūras sniegto pakalpojumu ir ceļojumu aģentūras peļņas daļa, proti, starpība starp kopējo summu bez PVN, kuru maksā ceļotājs, un faktiskajām izmaksām, ko ceļojumu aģentūra maksā par citu nodokļa maksātāju veiktajām piegādēm un sniegtajiem pakalpojumiem, ja šie darījumi dod tiešu labumu ceļotājam.

309. pants

Ja darījumus, ko ceļojumu aģentūra uzticējusi citiem nodokļa maksātājiem, šīs personas veic ārpus Kopienas, ceļojumu aģentūras pakalpojumu sniegšanu saskaņā ar 153. pantu uzskata par atbrīvotu starpnieka darbību.

Ja šos darījumus veic gan Kopienā, gan ārpus tās, atbrīvot var tikai to ceļojumu aģentūras pakalpojumu daļu, kura attiecas uz darījumiem ārpus Kopienas.

310. pants

PVN, ko citi nodokļa maksātāji iekasējuši no ceļojumu aģentūras par 307. pantā minētajiem darījumiem, kuri dod tiešu labumu ceļotājam, nav ne atskaitāms, ne atmaksājams nevienā dalībvalstī.

4. NODAĻA

Īpašs režīms lietotām precēm, mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem un senlietām

1. iedaļa

Definīcijas

311. pants

1. Šajā nodaļā, neskarot citus Kopienas noteikumus, piemēro šādas definīcijas:

1) "lietotas preces" ir materiāls kustams īpašums, kas ir derīgs turpmākai lietošanai vai nu bez pārveidojumiem, vai pēc remonta, un kas nav mākslas darbi, kolekciju priekšmeti vai senlietas, un nav arī dārgmetāli vai dārgakmeņi, kā tos definējušas dalībvalstis;

2) "mākslas darbi" ir IX pielikuma A daļā uzskaitītie priekšmeti;

3) "kolekciju priekšmeti" ir IX pielikuma B daļā uzskaitītie priekšmeti;

4) "senlietas" ir IX pielikuma C daļā uzskaitītie priekšmeti.

5) "tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs" ir jebkurš nodokļa maksātājs, kas, veicot saimniecisko darbību un ar nolūku tālāk pārdot, pērk vai izmanto savas saimnieciskās darbības vajadzībām vai importē lietotas preces, mākslas darbus, kolekciju priekšmetus vai senlietas, neatkarīgi no tā, vai šis nodokļa maksātājs rīkojas savās vai kādas citas personas interesēs saskaņā ar līgumu, kas par pirkšanu vai pārdošanu paredz maksāt komisijas maksu;

▼B

6) “atklātu izsoļu organizētājs” ir jebkurš nodokļa maksātājs, kas, veicot saimnieciskas darbības, piedāvā preces pārdošanai atklātā izsolē, lai tās nodotu augstākās summas solītājam;

7) “atklātu izsoļu organizētāja pilnvarotājs” ir jebkura persona, kas nodod preces atklātu izsoļu organizētājam saskaņā ar līgumu, kurā paredz maksāt komisijas maksu par pārdošanu.

2. Šīs direktīvas IX pielikuma A daļas 5., 6. vai 7. punktā minētos priekšmetus dalībvalstis nevar uzskatīt par mākslas darbiem.

3. Šā panta 1. punkta 7. apakšpunktā minētajā līgumā, kas paredz maksāt komisijas maksu par pārdošanu, paredz, ka izsoļu organizētājs piedāvā preces publiskā izsolē pats savā vārdā, bet sava pilnvarotāja interesēs, un ka viņš savā vārdā, bet sava pilnvarotāja interesēs nodod preces augstākās summas solītājam atklātā izsolē.

2. iedaļa

Īpašs režīms tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji

1. apakšiedaļa

Peļņas daļas režīms

312. pants

Šajā apakšiedaļā piemēro šādas definīcijas:

1) “pārdošanas cena” ir viss, kas pieder pie atlīdzības, ko tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ir saņēmis vai saņems no pircēja vai trešās personas, tostarp ar darījumu tieši saistītās subsīdijas, nodokļi, nodevas un maksājumi, kā arī papildu izdevumi, piemēram, komisijas maksa, iesaiņošanas, transportēšanas un apdrošināšanas maksa, ko tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, iekasē no pircēja, izņemot 79. pantā paredzētās summas;

2) “iepirkuma cena” ir viss, kas pieder pie 1. punktā definētās atlīdzības, kuru piegādātājs ir ieguvis vai iegūs no tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs.

313. pants

1. Attiecībā uz lietotu preču, mākslas darbu, kolekciju priekšmetu un senlietu piegādēm, ko tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, dalībvalstis saskaņā ar šīs apakšiedaļas nosacījumiem piemēro īpašu režīmu, lai uzliktu nodokli peļņai, ko guvis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs.

2. Kamēr nav ieviests 402. pantā minētais galīgais režīms, šā panta 1. punktā minētais režīms neattiecas uz jaunu transportlīdzekļu piegādi, ko veic saskaņā ar 138. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem noteikumiem.

314. pants

Peļņas daļas režīms attiecas uz tādām preču piegādēm, ko veic tirgotājs, kas tirgo lietotas preces, mākslas darbus, kolekciju priekšmetus vai senlietas, ja šīs preces Kopienas robežās tam piegādājusi kāda no turpmāk norādītajām personām:

a) persona, kas nav nodokļa maksātāja;

b) cits nodokļa maksātājs, ciktāl šā cita nodokļa maksātāja preču piegādes ir atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar 136. pantu;

▼B

c) cits nodokļa maksātājs, ciktāl uz šā cita nodokļa maksātāja veiktām preču piegādēm attiecas atbrīvojums maziem uzņēmumiem, kas paredzēts 282. līdz 292. pantā, un ciktāl šīs piegādes attiecas uz kapitālieguldījumu precēm;

d) cits tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ciktāl šā cita tirgotāja preču piegādēm saskaņā ar šo peļņas daļas režīmu piemērots PVN.

315. pants

Summa, par ko, piegādājot preces, maksājams nodoklis, kā minēts 314. pantā, ir peļņas daļa, ko ieguvis tirgotājs, kurš ir nodokļa maksātājs, atskaitot PVN, kas attiecas uz peļņas daļu.

Šā tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, peļņas daļa ir līdzvērtīga starpībai starp pārdošanas cenu, ko tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, iekasējis par precēm, un iepirkuma cenu.

316. pants

1. Dalībvalstis tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji, piešķir izvēles tiesības piemērot peļņas daļas režīmu šādiem darījumiem:

a) mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegādēm, kuras importējis pats tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs;

b) mākslas darbu piegādēm, ko tirgotājam, kas ir nodokļa maksātājs, piegādājuši darbu autori vai autoru tiesību mantinieki;

c) mākslas darbu piegādēm, ko piegādājis nodokļa maksātājs, kas nav tirgotājs, kurš ir nodokļa maksātājs, ja uz šīm piegādēm ir attiecināta samazināta likme saskaņā ar 103. pantu.

2. Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu 1. punktā paredzētās izvēles tiesības, kuri jebkurā gadījumā attiecas uz laikposmu, kas ir vismaz divi kalendārie gadi.

317. pants

Ja tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, izmanto izvēles tiesības saskaņā ar 316. pantu, summu, kurai uzliek nodokli, nosaka saskaņā ar 315. pantu.

Attiecībā uz paša tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, importēto mākslas darbu, kolekciju priekšmetu un senlietu piegādēm iepirkuma cena, ko ņem vērā, aprēķinot peļņas daļu, ir vienlīdzīga ar summu, kurai uzliek nodokli importējot un kuru nosaka saskaņā ar 85. līdz 89. pantu, pieskaitot PVN, kas maksājams vai samaksāts, preces importējot.

318. pants

1. Lai vienkāršotu nodokļa iekasēšanas procedūru, un pēc konsultācijām ar PVN komiteju dalībvalstis var paredzēt, ka konkrētiem darījumiem vai konkrētu kategoriju tirgotājiem, kas ir nodokļa maksātāji, piegādājot preces, uz ko attiecas peļņas daļas režīms, summu, kurai uzliek nodokli, nosaka katram taksācijas periodam, kura laikā tirgotājam, kas ir nodokļa maksātājs, ir jāiesniedz 250. pantā minētā PVN deklarācija.

Šā punkta pirmajā daļā paredzētajā gadījumā preču piegādēm, kurām piemēro to pašu PVN likmi, summa, kurai uzliek nodokli, ir tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, kopējā peļņas daļa bez PVN, kas attiecas uz šo peļņas daļu.

2. Kopējā peļņas daļa ir vienāda ar turpmāk norādīto divu summu starpību:

▼B

a) tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, piegādāto preču kopējā vērtība, uz kuru attiecas peļņas daļas režīms, taksācijas periodā, uz kuru attiecas deklarācija, tas ir, pārdošanas cenu kopsumma;

b) tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, iepirkto preču kopējā vērtība, kas minēta 314. pantā, taksācijas periodā, uz kuru attiecas deklarācija, tas ir, iepirkuma cenu kopsumma.

3. Dalībvalstis veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka 1. punktā minētie tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, nepamatoti negūst priekšrocības un ka tiem nav nodarīts nepamatots kaitējums.

319. pants

Jebkurai piegādei, uz ko attiecas peļņas daļas režīms, tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, var piemērot parasto PVN režīmu.

320. pants

1. Ja tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, piemēro parasto PVN režīmu paša importētu mākslas darbu, kolekciju priekšmetu vai senlietu piegādēm, viņam ir tiesības no PVN, par kura nomaksu viņš ir atbildīgs, atskaitīt PVN, kas maksājams vai samaksāts, preces importējot.

Ja tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, piemēro parasto PVN režīmu viņam piegādātu mākslas darbu piegādēm, ja viņam tos piegādājis autors vai autora tiesību mantinieki, vai nodokļa maksātājs, kurš nav tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, viņam ir tiesības no PVN, par kura nomaksu viņš ir atbildīgs, atskaitīt PVN, kas maksājams vai samaksāts par viņam piegādāto mākslas darbu.

2. Šīs tiesības atskaitīt nodokli rodas brīdī, kad maksājamais PVN kļūst iekasējams par piegādi, kurai tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, izvēlas piemērot parasto PVN režīmu.

321. pants

Ja, piegādājot lietotas preces, mākslas darbus, kolekciju priekšmetus vai senlietas saskaņā ar 146., 147., 148. un 151. pantā minētajiem nosacījumiem, uz tām attiecas peļņas daļas režīms, šādu preču piegāde no nodokļa ir atbrīvota.

322. pants

Ciktāl preces izmanto tirgotāja, kas ir nodokļa maksātājs, veiktajām piegādēm, uz kurām attiecas peļņas daļas režīms, tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, no PVN, par kura nomaksu viņš ir atbildīgs, nedrīkst atskaitīt:

a) PVN, kas maksājams vai samaksāts par mākslas darbiem, kolekciju priekšmetiem vai senlietām, ko viņš pats ir importējis;

b) PVN, kas maksājams vai samaksāts par mākslas darbiem, ko viņam piegādājuši vai piegādās to autori vai autoru tiesību mantinieki;

c) PVN, kas maksājams vai samaksāts par mākslas darbiem, ko viņam piegādājis vai piegādās nodokļa maksātājs, kurš nav tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs.

323. pants

Nodokļa maksātāji no PVN, par kura nomaksu tie ir atbildīgi, nedrīkst atskaitīt maksājamo vai samaksāto PVN par precēm, ko tiem piegādājis vai piegādās tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ciktāl uz šo preču

▼B

piegādi, ko veic tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, attiecas peļņas daļas režīms.

324. pants

Ja tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, piemēro gan parasto PVN režīmu, gan peļņas daļas režīmu, tad tirgotājam, kas ir nodokļa maksātājs, saskaņā ar dalībvalstu izstrādātiem noteikumiem grāmatvedībā atsevišķi uzskaita darījumus, kas atbilst katram no šiem režīmiem.

325. pants

Tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, paša izsniegtos rēķinos nevar atsevišķi norādīt PVN par to preču piegādēm, kam viņš piemēro peļņas daļas režīmu.

2. apakšiedaļa

Pārejas režīms lietotiem transportlīdzekļiem

326. pants

Dalībvalstis, kuras 1992. gada 31. decembrī lietotiem transportlīdzekļiem, ko piegādājuši tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji, piemēroja citus īpašus nodokļa režīmus, nevis peļņas daļas režīmu, kamēr nav ieviests 402. pantā minētais galīgais režīms, var turpināt piemērot šos režīmus, ciktāl tie atbilst vai tiek pielāgoti, lai atbilstu, šajā apakšiedaļā izklāstītajiem noteikumiem.

Dānija var ieviest īpašus nodokļa režīmus, kā minēts šā panta pirmajā daļā.

327. pants

1. Šos pārejas režīmus saskaņā ar peļņas daļas režīmu piemēro lietotu transportlīdzekļu piegādēm, ko veic tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji.

2. Šos pārejas režīmus nepiemēro jaunu transportlīdzekļu piegādei, ko veic saskaņā ar 138. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem noteikumiem.

3. Šā panta 1. punktā "lietoti transportlīdzekļi" ir 2. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētie sauszemes transportlīdzekļi, kuģi un gaisa kuģi, ja tie ir lietoti un ja tie neatbilst nosacījumiem, lai tos varētu uzskatīt par jauniem transportlīdzekļiem

328. pants

PVN, kas maksājams par katru 327. pantā minēto piegādi, ir vienāds ar to PVN summu, kas būtu jāmaksā, ja šai piegādei piemērotu parasto PVN režīmu, atskaitot to PVN summu, ko uzskata par iekļautu transportlīdzekļa iepirkuma cenā, ko maksā tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs.

329. pants

PVN, ko uzskata par iekļautu transportlīdzekļa iepirkuma cenā, kuru maksā tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, aprēķina saskaņā ar šādu metodi:

▼B

a) aprēķinā izmantojamā iepirkuma cena ir iepirkuma cena 312. panta 2. punkta nozīmē;

b) uzskata, ka šajā iepirkuma cenā, ko samaksājis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ir ietverts PVN, kas būtu maksājams, ja tā tirgotāja piegādātājs, kurš ir nodokļa maksātājs, uz piegādi attiecinātu parasto PVN režīmu,

c) aprēķinos izmantojamā likme ir tā likme, ko saskaņā ar 93. pantu piemēro dalībvalstī, kuras teritoriju uzskata par piegādes vietu tirgotājam, kas ir nodokļa maksātājs, kā noteikts saskaņā ar 31. un 32. pantu.

330. pants

PVN, kas maksājams par katru 327. panta 1. punktā minēto transportlīdzekļu piegādi, kā minēts 328. pantā, nevar būt mazāks par PVN summu, kas būtu maksājama, ja piegādei piemērotu peļņas daļas režīmu.

Dalībvalstis var paredzēt, ka gadījumā, ja piegādei piemēro peļņas daļas režīmu, peļņas daļa nedrīkst būt mazāka par 10 % no pārdošanas cenas 312. panta 1. punkta nozīmē.

331. pants

Nodokļa maksātāji nedrīkst no PVN, par kura nomaksu tie ir atbildīgi, atskaitīt maksājamo vai samaksāto PVN par lietotiem transportlīdzekļiem, ko tiem piegādājis tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, ciktāl uz šo preču piegādi, ko veic tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, attiecas šis PVN pārejas režīms.

332. pants

Tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, paša izsniegtos rēķinos nedrīkst atsevišķi norādīt PVN par preču piegādēm, uz kurām attiecas šie pārejas režīmi.

3. iedaļa

Īpašs režīms pārdošanai atklātās izsolēs

333. pants

1. Saskaņā ar šīs iedaļas nosacījumiem dalībvalstis var piemērot īpašu režīmu nodokļa uzlikšanai, atklātā izsolē pārdodot lietotas preces, mākslas darbus, kolekciju priekšmetus vai senlietas, peļņas daļai, ko gūst izsoles organizētājs, darbojoties savā vārdā un 334. pantā minēto personu interesēs saskaņā ar līgumu, ar kuru par šo preču pārdošanu atklātā izsolē ir maksājama komisijas maksa.

2. Šā panta 1. punktā minētais režīms neattiecas uz jaunu transportlīdzekļu piegādi, ko veic saskaņā ar 138. panta 1. punktā un 2. punkta a) apakšpunktā izklāstītajiem noteikumiem.

334. pants

Šo īpašu režīmu piemēro piegādēm, ko veic atklātās izsoles organizētājs, darbojoties savā vārdā un vienas no turpmāk minēto personu interesēs:

a) tādas personas interesēs, kas nav nodokļa maksātāja;

b) cita nodokļa maksātāja interesēs, ciktāl šā cita nodokļa maksātāja preču piegādes veiktas saskaņā ar līgumu, kurā noteikts, ka par

▼B

pārdošanu ir maksājama komisijas maksa, un ja tās ir atbrīvotas saskaņā ar 136. pantu;

c) cita nodokļa maksātāja interesēs, ciktāl šā cita nodokļa maksātāja preču piegādes veiktas saskaņā ar līgumu, kurā noteikts, ka par pārdošanu ir maksājama komisijas maksa, un ja uz tām attiecas atbrīvojums maziem uzņēmumiem, kas paredzēts 282. līdz 292. pantā, un ja šīs piegādes attiecas uz kapitālieguldījumu precēm;

d) tāda tirgotāja interesēs, kas ir nodokļa maksātājs, ciktāl šā tirgotāja preču piegādes veiktas saskaņā ar līgumu, kurā noteikts, ka par pārdošanu ir maksājama komisijas maksa, un ja uz tām attiecas PVN saskaņā ar peļņas daļas režīmu.

335. pants

Preču piegādi nodokļa maksātājam, kas ir atklātu izsoļu organizētājs, uzskata par notikušu, ja ir notikusi šo preču pārdošana atklātā izsolē.

336. pants

Summa, kurai uzliek nodokli par katru preču piegādi, kas minēta šajā iedaļā, ir kopējā summa, kuru saskaņā ar 339. pantu pircējam rēķinā norādījis atklātu izsoļu organizētājs un no kuras atskaita:

a) tīro summu, ko atklātu izsoļu organizētājs ir samaksājis vai kas viņam jāmaksā savam pilnvarotājam, un kas ir noteikta saskaņā ar 337. pantu,

b) PVN summu, ko par piegādi maksā atklātu izsoļu organizētājs.

337. pants

Tīrā summa, ko atklātu izsoļu organizētājs ir samaksājis vai kas viņam jāmaksā savam pilnvarotājam ir vienāda ar starpību starp preces izsoles cenu un komisijas maksu, ko atklātas izsoles organizētājs saņēmis vai saņems no sava pilnvarotāja saskaņā ar līgumu par nodošanu pārdošanai.

338. pants

Atklātu izsoļu organizētāji, kas piegādā preces atbilstīgi 333. un 334. pantā paredzētajiem nosacījumiem, savā uzskaitē pārejas kontos norāda:

a) no preces pircēja saņemtās vai saņemamās summas;

b) preces pārdevējam atmaksātās vai atmaksājamās summas.

Pirmajā daļā minētās summas pienācīgi pamato.

339. pants

Atklātu izsoļu organizētājs izsniedz pircējam rēķinu, kurā atsevišķi norādītam šāda informācija:

a) preču izsoles cena;

b) nodokļi, nodevas, izmaksas un maksājumi;

c) papildu izdevumi, piemēram, komisijas maksa, iesaiņošanas, transportēšanas un apdrošināšanas izdevumi, ko organizētājs iekasē no preces pircēja.

Atklātās izsoles organizētāja izsniegtā rēķinā atsevišķi nenorāda PVN.

▼B

340. pants

1. Atklātu izsoļu organizētājs, kam preces ir nodotas saskaņā ar līgumu par to pārdošanu atklātā izsolē, izsniedz paziņojumu savam pilnvarotājam.

Atklātu izsoļu organizētāja izsniegtajā paziņojumā atsevišķi norāda darījuma summu, tas ir, preču izsoles cenu, no tās atskaitot komisijas maksu, ko atklātas izsoles organizētājs saņēmis vai kas tam jāsaņem no sava pilnvarotāja.

2. Saskaņā ar 1. punkta nosacījumiem sagatavotais paziņojums aizstāj rēķinu, ko pilnvarotājs, ja viņš ir nodokļa maksātājs, saskaņā ar 220. pantu izsniedz atklātās izsoles organizētājam.

341. pants

Dalībvalstis, kuras piemēro šajā iedaļā paredzētos režīmus, piemēro šos režīmus arī lietotu transportlīdzekļu piegādēm, kā tas noteikts 327. panta 3. punktā, ko veic atklātu izsoļu organizētājs, kurš darbojas savā vārdā saskaņā ar līgumu, ar kuru par šo preču pārdošanu atklātā izsolē ir maksājama komisijas maksa, tā tirgotāja interesēs, kas ir nodokļa maksātājs, ciktāl uz šā tirgotāja veiktajām piegādēm attiektos PVN saskaņā ar pārejas režīmiem attiecībā uz lietotiem transportlīdzekļiem.

4. iedaļa

Pasākumi, lai nepieļautu konkurences izkropļojumus un nodokļu nemaksāšanu

342. pants

Dalībvalstis var veikt pasākumus saistībā ar atskaitīšanas tiesībām, lai izvairītos no tā, ka tirgotāji, kas ir nodokļa maksātāji un uz ko attiecas kāds no 2. iedaļā minētajiem režīmiem, gūst nepamatotas priekšrocības vai ka tiem rodas nepamatoti zaudējumi.

343. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var jebkurai dalībvalstij atļaut ieviest īpašus pasākumus, lai apkarotu nodokļu nemaksāšanu, nosakot to, ka PVN, kas maksājams saskaņā ar peļņas daļas režīmu, nevar būt mazāks par PVN summu, kas būtu maksājams, ja peļņas daļa būtu noteikta procentuālā daļa no pārdošanas cenas.

Procentuālo daļu no pārdošanas cenas nosaka, ņemot vērā parastās peļņas daļas, ko saimnieciskās darbības veicēji gūst attiecīgajā nozarē.

5. NODAĻA

Īpašs režīms ieguldījumu zeltam

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

344. pants

1. Šajā direktīvā, neskarot citus Kopienas noteikumus, "ieguldījumu zelts" ir:

▼B

1) zelts stieņos vai plāksnēs svarā, kādu atzīst dārgmetālu tirgos, kura prove ir 995 tūkstošdaļas vai lielāka, par kuriem ir vai nav emitēti vērtspapīri;

2) zelta monētas, kuru prove ir 900 tūkstošdaļas vai lielāka un kuras kaltas pēc 1800. gada, un kuras ir vai ir bijušas likumīgs maksāšanas līdzeklis savā izcelsmes zemē, un kuras parasti pārdod par cenu, kas nepārsniedz monētās izmantota zelta vērtību atvērtā tirgū vairāk nekā par 80 %.

2. Dalībvalstis var neiekļaut šajā īpašajā režīmā mazus stieņus vai plāksnes, kas sver 1 g vai mazāk.

3. Šajā direktīvā 1. punkta 2. apakšpunktā minētās monētas neuzskata par monētām, kas pārdotas numismātiskas intereses dēļ.

345. pants

Katra dalībvalsts, sākot no 1999. gada, ik gadu līdz 1. jūlijam informē Komisiju par monētām, kas atbilst 344. panta 1. punkta 2. apakšpunktā minētajiem kritērijiem un tiek tirgotas attiecīgajā dalībvalstī. Komisija katru gadu līdz 1. decembrim publicē šo monētu vispārēju sarakstu *Eiropas Kopienu Oficiālā Vēstneša* C sērijā. Monētas, kas ietvertas publicētajā sarakstā, uzskata par šiem kritērijiem atbilstošām visu gadu, uz kuru attiecas publicētais saraksts.

2. iedaļa

Atbrīvojums no PVN

346. pants

Dalībvalstis atbrīvo no PVN ieguldījumu zelta piegādi, preču iegādi Kopienas iekšienē un importu, ieskaitot ieguldījumu zeltu, par ko izdoti sertifikāti par zeltu, kas ir vai nav piesaistīts, vai ko tirgo zelta norēķinu kontos, un, tajā skaitā, īpaši zelta aizdevumus un apmaiņas darījumus, kas saistīti ar īpašumtiesībām vai prasījuma tiesībām attiecībā uz ieguldījumu zeltu, kā arī tādus darījumus ar ieguldījumu zeltu, kuri saistīti ar standartizētiem un nestandartizētiem termiņlīgumiem, kuri rada īpašumtiesību vai prasījuma tiesību nodošanu attiecībā uz ieguldījumu zeltu.

347. pants

Dalībvalstis atbrīvo no nodokļa arī tādu pārstāvju pakalpojumus, kas darbojas citas personas vārdā un interesēs, ja viņi piedalās ieguldījumu zelta piegādē savam pilnvarotājam.

3. iedaļa

Nodokļu sistēmas izvēles tiesības

348. pants

Nodokļa maksātājiem, kas ražo ieguldījumu zeltu vai pārveido zeltu par ieguldījumu zeltu, dalībvalstis dod tiesības izvēlēties maksāt nodokli par cita nodokļa maksātāja veiktām ieguldījumu zelta piegādēm, kuras citādi būtu atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar 346. pantu.

▼B

349. pants

1. Dalībvalstis var atļaut nodokļa maksātājiem, kas, veicot savu saimniecisko darbību, parasti piegādā zeltu rūpnieciskām vajadzībām, izvēlēties maksāt nodokli par citam nodokļa maksātājam veiktām 344. panta 1. punkta 1. apakšpunktā minēto zelta stieņu vai plākšņu piegādēm, kuras citādi būtu atbrīvotas no nodokļa saskaņā ar 346. pantu.

2. Dalībvalstis var ierobežot 1. punktā paredzēto izvēles tiesību apjomu.

350. pants

Ja piegādātājs izmanto 348. un 349. pantā paredzētās izvēles tiesības maksāt nodokli, dalībvalstis ļauj pārstāvim izvēlēties maksāt nodokli par 347. pantā minētajiem pakalpojumiem.

351. pants

Dalībvalstis paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu šajā iedaļā paredzētās izvēles tiesības, un attiecīgi informē Komisiju.

4. iedaļa

Darījumi regulētā dārgmetālu tirgū

352. pants

Katra dalībvalsts, apspriedusies ar PVN komiteju, var piemērot PVN īpašiem darījumiem saistībā ar ieguldījumu zeltu, kas notiek šajā dalībvalstī starp nodokļa maksātājiem, kuri ir attiecīgās dalībvalsts regulēta zelta tirgus dalībnieki, vai starp šādu nodokļa maksātāju un kādu citu nodokļa maksātāju, kurš nav minētā tirgus dalībnieks. Tomēr dalībvalsts nevar piemērot PVN ieguldījumu zelta piegādēm, kuras veic saskaņā ar 138. pantā minētajiem noteikumiem, vai tā eksportam.

353. pants

Dalībvalstis, kuras saskaņā ar 352. pantu uzliek nodokli darījumiem starp nodokļa maksātājiem, kas ir regulēta zelta tirgus dalībnieki, vienkāršošanas nolūkā atļauj pārtraukt nodokļa iekasēšanu un atbrīvo nodokļa maksātājus no uzskaites prasībām saistībā ar PVN.

5. iedaļa

Ieguldījumu zelta tirgotāju īpašās tiesības un pienākumi

354. pants

Ja nodokļa maksātāja ieguldījumu zelta piegāde saskaņā ar šo nodaļu ir atbrīvota no nodokļa, nodokļa maksātājam ir tiesības atskaitīt:

a) PVN, kas maksājams vai samaksāts par ieguldījumu zeltu, ko viņam piegādājusi persona, izmantojot izvēles tiesības saskaņā ar 348. un 349. pantu, vai kas viņam piegādāts saskaņā ar 4. iedaļu;

b) PVN, kas maksājams vai samaksāts par tāda zelta, kas nav ieguldījumu zelts, piegādi viņam vai viņa veikto zelta, kas nav ieguldījumu zelts, preču iegādi Kopienas iekšienē vai importu un kuru viņš vai viņa vārdā pēc tam pārveido par ieguldījumu zeltu;

▼B

c) PVN, kas maksājams vai samaksāts par pakalpojumiem, kas sniegti viņiem un ietver zelta, ieskaitot ieguldījumu zeltu, veida, svara vai proves maiņu.

355. pants

Nodokļa maksātājiem, kas ražo ieguldījumu zeltu vai pārveido zeltu par ieguldījumu zeltu, ir tiesības atskaitīt PVN, kas maksājams vai samaksāts par preču vai pakalpojumu piegādēm, preču iegādi Kopienas iekšienē vai importu, kas saistīti ar minētā zelta ražošanu vai pārveidošanu, it kā turpmākā zelta piegādei, kas atbrīvota no nodokļa saskaņā ar 346. pantu, būtu uzlikta nodoklis.

356. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ieguldījumu zelta tirgotāji saglabā uzskaiti vismaz par visiem būtiskajiem darījumiem ar ieguldījumu zeltu un dokumentāciju, kas ļauj identificēt šādos darījumos iesaistītos klientus.

Pirmajā daļā minētās ziņas tirgotāji glabā vismaz piecus gadus.

2. Lai izpildītu 1. punktā paredzētās prasības, dalībvalstis var akceptēt līdzvērtīgas saistības saskaņā ar pasākumiem, kas pieņemti, īstenojot citus Kopienas tiesību aktus, piemēram Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK (2005. gada 26. oktobris) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai ([1]).

3. Dalībvalstis var pieņemt stingrākas prasības, jo īpaši saistībā ar īpašām uzskaites vai grāmatvedības prasībām.

6. NODAĻA

Īpašs režīms nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgā dalībvalstī un kas sniedz elektroniskus pakalpojumus personām, kuras nav nodokļa maksātājas

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

▼M3

357. pants

Šo nodaļu piemēro līdz 2014. gada 31. decembrim.

▼B

358. pants

Neskarot citus noteikumus Kopienas tiesību aktos, šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību" ir nodokļa maksātājs, kuram Kopienā nav saimnieciskās darbības pastāvīgas vietas un pastāvīgas iestādes un kuram nav cita pienākuma būt identificētam saskaņā ar 214. pantu;

2) "elektroniski pakalpojumi" un "elektroniski sniegti pakalpojumi" ir pakalpojumi, kas minēti 56. panta 1. punkta k) apakšpunktā;

([1]) OV L 309, 25.11.2005., 15. lpp.

▼B

3) “identifikācijas dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurai nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, izvēlas paziņot, kad tas saskaņā ar šā panta noteikumiem Kopienas teritorijā sāk darboties kā nodokļa maksātājs;

4) “patēriņa dalībvalsts” ir tā dalībvalsts, par kuru uzskata, ka tajā notiek elektronisko pakalpojumu sniegšana saskaņā ar 57. pantu;

5) “PVN deklarācija” ir ziņojums, kurā iekļauta informācija, kas nepieciešama, lai noteiktu katrā dalībvalstī maksājamā PVN summu.

2. iedaļa

Īpašs režīms elektroniski sniegtiem pakalpojumiem

359. pants

Dalībvalstis atļauj izmantot šo īpašo režīmu jebkuram nodokļa maksātājam, kurš neveic uzņēmējdarbību un kurš sniedz elektroniskus pakalpojumus personai, kas nav nodokļa maksātāja un kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, vai kam tajā ir pastāvīgā adrese vai parastā dzīvesvieta. Šo režīmu piemēro visiem Kopienā sniegtajiem elektroniskajiem pakalpojumiem.

360. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, paziņo identifikācijas dalībvalstij, kad tas sāk savu darbību kā nodokļa maksātājs, kā arī kad tas šo darbību izbeidz vai maina tā, ka tas vairs neatbilst attiecīgajiem nosacījumiem, lai varētu izmantot šo īpašo režīmu. Šo informāciju viņš paziņo elektroniski.

361. pants

1. Informācijā, kuru nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, paziņo identifikācijas dalībvalstij, sākot savu darbību kā nodokļa maksātājs, ir šādi identifikācijas dati:

a) vārds vai nosaukums;

b) pasta adrese;

c) elektroniskā adrese, ieskaitot tīmekļa vietnes;

d) attiecīgās valsts nodokļa maksātāja reģistrācijas numurs, ja tāds ir;

e) apliecinājums, ka persona nav Kopienā identificēta PVN nolūkā.

2. Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, identifikācijas dalībvalstij paziņo par jebkādām izmaiņām sniegtajā informācijā.

362. pants

Identifikācijas dalībvalsts nodokļa maksātājam, kas neveic uzņēmējdarbību, piešķir individuālu PVN identifikācijas numuru un paziņo to viņam elektroniski. Pamatojoties uz identifikācijas nolūkā sniegtajiem datiem, patēriņa dalībvalstis var izmantot savas identifikācijas sistēmas.

363. pants

Turpmāk norādītajos gadījumos identifikācijas dalībvalsts svītro nodokļa maksātāju no identifikācijas reģistra:

▼B

a) ja viņš paziņo dalībvalstij, ka vairs nesniedz elektroniskos pakalpojumus:

b) kādas citas pazīmes liek uzskatīt, ka viņa darbība, par kuru uzliek nodokli, ir beigusies;

c) ja viņš vairs neatbilst nosacījumiem, kas nepieciešami šā īpašā režīma izmantošanai;

d) ja viņš pastāvīgi neievēro noteikumus attiecībā uz šo īpašo režīmu.

364. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, elektroniski iesniedz identifikācijas dalībvalstij PVN deklarāciju par katru kalendārā gada ceturksni neatkarīgi no tā, vai tas ir sniedzis elektroniskus pakalpojumus. Deklarāciju iesniedz 20 dienās pēc tā taksācijas perioda beigām, uz kuru attiecas deklarācija.

365. pants

PVN deklarācijā norāda identifikācijas numuru un – attiecībā uz katru patēriņa dalībvalsti, kur maksājams PVN – taksācijas periodā sniegto elektronisko pakalpojumu kopējo vērtību bez PVN, kā arī kopējo attiecīgā PVN summu. Deklarācijā norāda arī piemērojamās PVN likmes un maksājamā PVN kopējo summu.

366. pants

1. PVN deklarāciju sagatavo euro valūtā.

Dalībvalstis, kuras nav pieņēmušas euro, var noteikt, ka PVN deklarāciju sagatavo šo valstu valūtā. Ja piegādes veiktas citās valūtās, nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, aizpildot PVN deklarāciju, izmanto valūtas maiņas kursu, kas bija spēkā taksācijas perioda pēdējā dienā.

2. Konvertāciju veic, piemērojot valūtas maiņas kursus, kurus Eiropas Centrālā banka publicējusi attiecīgajai dienai vai, ja attiecīgajai dienai nav šādas publikācijas, tad nākamajai publikācijas dienai.

367. pants

Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, maksā PVN, iesniedzot PVN deklarāciju.

Maksājumu veic identifikācijas dalībvalsts noteiktā bankas kontā, kurš denominēts euro. Dalībvalstis, kas nav pieņēmušas euro, var prasīt, lai maksājumu veic bankas kontā, kas denominēts attiecīgās valsts valūtā.

368. pants

Nodokļa maksātājs, kurš neveic uzņēmējdarbību un kurš izmanto šo īpašo režīmu, nevar atskaitīt PVN saskaņā ar 168. pantu. Neskarot Direktīvas 86/560/EEK 1. panta 1. punktu, šāds nodokļa maksātājam atmaksāšanu saskaņā ar minēto direktīvu. Minētās direktīvas 2. panta 2. un 3. punktu un 4. panta 2. punktu nepiemēro atmaksāšanai, kas saistīta ar elektroniskiem pakalpojumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms.

▼B

369. pants

1. Nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību, veic uzskaiti par darījumiem, uz kuriem attiecas šis īpašais režīms. Šī uzskaite ir pietiekami detalizēta, lai patēriņa dalībvalsts nodokļu administrācija varētu pārbaudīt, vai PVN deklarācija ir pareiza.

2. Šā panta 1. punktā minēto uzskaiti pēc pieprasījuma elektroniski dara pieejamu identifikācijas dalībvalstij un patēriņa dalībvalstij.

Uzskaiti glabā desmit gadus pēc tā gada beigām, kad darījums veikts.

XIII SADAĻA

ATKĀPES

1. NODAĻA

Atkāpes, ko piemēro līdz galīgā režīma ieviešanai

1. iedaļa

Atkāpes valstīm, kas 1978. gada 1. janvārī bija Kopienas dalībvalstis

370. pants

Dalībvalstis, kuras 1978. gada 1. janvārī uzlika nodokli X pielikuma A daļā minētos darījumiem, drīkst turpināt uzlikt šiem darījumiem nodokli.

371. pants

Dalībvalstis, kuras 1978. gada 1. janvārī atbrīvoja no nodokļa X pielikuma B daļā minētos darījumus, drīkst turpināt atbrīvot šos darījumus saskaņā ar nosacījumiem, kuri tajā dienā bija spēkā attiecīgajā dalībvalstī.

372. pants

Dalībvalstis, kuras 1978. gada 1. janvārī piemēroja nosacījumus par atkāpi no tūlītējas atskaitīšanas principa, kā noteikts 179. panta pirmajā daļā, var turpināt piemērot šos noteikumus.

373. pants

▼C1

Dalībvalstis, kuras 1978. gada 1. janvārī piemēroja noteikumus par atkāpi no 28. panta vai 79. panta pirmās daļas c) punkta, var turpināt piemērot šos noteikumus.

▼B

374. pants

Atkāpjoties no 169. un 309. panta, dalībvalstis, kuras 1978. gada 1. janvārī atbrīvoja no nodokļa ceļojumu aģentūru pakalpojumus, neatskaitot iepriekšējā stadijā samaksāto PVN, kā minēts 309. pantā, drīkst turpināt atbrīvot šos pakalpojumus. Šī atkāpe attiecas arī uz tām ceļojumu aģentūrām, kuras darbojas ceļotāja vārdā un interesēs.

▼B

2. iedaļa

Atkāpes attiecībā uz valstīm, kas Kopienai pievienojušās pēc 1978. gada 1. janvāra

375. pants

Grieķija var turpināt atbrīvot no nodokļa X pielikuma B daļas 2., 8., 9., 11. un 12. punktā paredzētos darījumus, piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā 1987. gada 1. janvārī.

376. pants

Spānija var turpināt atbrīvot no nodokļa X pielikuma B daļas 2. punktā paredzētos pakalpojumus, ko sniedz autori, un X pielikuma B daļas 11. un 12. punktā paredzētos darījumus, piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā 1993. gada 1. janvārī.

377. pants

Portugāle var turpināt atbrīvot no nodokļa X pielikuma B daļas 2., 4., 7., 9., 10. un 13. punktā paredzētos darījumus, piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā 1989. gada 1. janvārī.

378. pants

1. Austrija var turpināt uzlikt nodokli X pielikuma A daļas 2. punktā paredzētajiem darījumiem.

2. Kamēr tādus pašus atbrīvojumus no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 1994. gada 31. decembrī, Austrija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa šādus darījumus:

a) X pielikuma B daļas 5. un 9. punktā paredzētos darījumus;

b) ar tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN – visus posmus starptautiskos pasažieru pārvadājumos pa gaisu, jūru vai iekšzemes ūdensceļiem, izņemot pasažieru pārvadājumus pa Konstances ezeru.

379. pants

1. Kamēr tādiem pašiem darījumiem uzliek nodokli kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 1994. gada 31. decembrī, Somija var turpināt uzlikt nodokli X pielikuma A daļas 2. punktā paredzētajiem darījumiem.

2. Kamēr tādus pašus atbrīvojumus no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 1994. gada 31. decembrī, Somija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa autoru, mākslinieku un izpildītāju sniegtos pakalpojumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 2. punktā, kā arī X pielikuma B daļas 5., 9. un 10. punktā paredzētos darījumus.

380. pants

Kamēr tādus pašus atbrīvojumus no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 1994. gada 31. decembrī, Zviedrija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa autoru, mākslinieku un izpildī-

▼B

tāju sniegtos pakalpojumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 2. punktā, kā arī X pielikuma B daļas 1., 9. un 10. punktā paredzētos darījumus.

381. pants

Kamēr tādu pašu atbrīvojumu no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Čehijas Republika – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa starptautiskos pasažieru pārvadājumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 10. punktā.

382. pants

Kamēr tādu pašu atbrīvojumu no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Igaunija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa starptautiskos pasažieru pārvadājumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 10. punktā.

383. pants

Kipra – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa šādus darījumus:

a) līdz 2007. gada 31. decembrim – X pielikuma B daļas 9. punktā paredzēto apbūves zemes piegādi;

b) kamēr tādu pašu atbrīvojumu no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī – X pielikuma B daļas 10. punktā paredzētos starptautiskos pasažieru pārvadājumus.

384. pants

Kamēr tādus pašus atbrīvojumus no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Latvija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa šādus darījumus:

a) X pielikuma B daļas 2. punktā paredzētos pakalpojumus, ko sniedz autori, mākslinieki un izpildītāji;

b) X pielikuma B daļas 10. punktā paredzētos starptautiskos pasažieru pārvadājumus.

385. pants

Kamēr tādu pašu atbrīvojumu no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Lietuva – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa starptautiskos pasažieru pārvadājumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 10. punktā.

386. pants

Kamēr tādu pašu atbrīvojumu no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Ungārija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa starptautiskos pasažieru pārvadājumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 10. punktā.

▼B

387. pants

Kamēr tādus pašus atbrīvojumus no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Malta – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa šādus darījumus:

a) bez tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN – X pielikuma B daļas 8. punktā paredzēto ūdens piegādi, ko veic publisko tiesību subjekti;

b) bez tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN – X pielikuma B daļas 9. punktā paredzēto ēku un apbūves zemes piegādi;

c) ar tiesībām atskaitīt iepriekšējā stadijā samaksāto PVN – X pielikuma B daļas 10. punktā paredzētos pasažieru iekšzemes pārvadājumus, starptautiskos pasažieru pārvadājumus un pasažieru iekšzemes pārvadājumus jūrā starp salām.

388. pants

Kamēr tādu pašu atbrīvojumu no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Polija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa pasažieru starptautiskos pārvadājumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 10. punktā.

389. pants

Kamēr tādu pašu atbrīvojumu no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Slovēnija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa pasažieru starptautiskos pārvadājumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 10. punktā.

390. pants

Kamēr tādu pašu atbrīvojumu no nodokļa piemēro kādā dalībvalstī, kas bija Kopienas dalībvalsts 2004. gada 30. aprīlī, Slovākija – piemērojot nosacījumus, kas šajā dalībvalstī bija spēkā tās pievienošanās dienā – var turpināt atbrīvot no nodokļa pasažieru starptautiskos pārvadājumus, kas paredzēti X pielikuma B daļas 10. punktā.

3. iedaļa

Kopīgi noteikumi attiecībā uz 1. un 2. iedaļu

391. pants

Dalībvalstis, kuras atbrīvo no nodokļa 371., 375., 376. un 377. pantā, 378. panta 2. punktā, 379. panta 2. punktā un 380. līdz 390. pantā minētos darījumus, var nodokļa maksātājiem piešķirt tiesības izvēlēties iespēju, ka šiem darījumiem uzliek nodokli.

392. pants

Dalībvalstis var noteikt, ka par tādu ēku un apbūves zemes piegādi, ko tālākas pārdošanas nolūkā nopircis nodokļa maksātājs, kuram PVN par pirkumu nav bijis atskaitāms, summa, kurai uzliek nodokli, ir starpība starp pārdošanas cenu un pirkuma cenu.

▼B

393. pants

1. Lai atvieglotu pāreju uz 402. pantā paredzēto galīgo režīmu, Padome, pamatojoties uz Komisijas ziņojumu, pārskata situāciju saistībā ar 1. un 2. iedaļā minētajām atkāpēm un saskaņā ar Līguma 93. pantu pieņem lēmumu par to, vai kāda no šīm atkāpēm vai tās visas būtu jāatceļ.

2. Atbilstīgi galīgajam režīmam pasažieru pārvadājumiem attiecībā uz to ceļa daļu, kas veicama Kopienas teritorijā, nodokli uzliek sākumpunkta dalībvalstī saskaņā ar sīki izstrādātiem noteikumiem, ko nosaka Padome saskaņā ar Līguma 93. pantu.

2. NODAĻA

Atkāpes, kurām vajadzīga atļauja

1. iedaļa

Vienkāršošanas pasākumi un pasākumi, lai nepieļautu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas

394. pants

Dalībvalstis, kuras 1977. gada 1. janvārī piemēroja īpašus pasākumus, lai vienkāršotu PVN iekasēšanas procedūru, vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, var tos saglabāt ar noteikumu, ka tās attiecīgi informējušas Komisiju pirms 1978. gada 1. janvāra un ka šādi vienkāršošanas pasākumi atbilst 395. panta 1. punkta otrajā apakšpunktā minētajam kritērijam.

395. pants

1. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij ieviest īpašus pasākumus, lai atkāptos no šīs direktīvas noteikumiem ar nolūku vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru vai lai nepieļautu noteiktu veidu nodokļu nemaksāšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Pasākumi, kas paredzēti PVN iekasēšanas procedūras vienkāršošanai, nedrīkst ietekmēt dalībvalsts nodokļu ieņēmumus galapatēriņa stadijā, izņemot gadījumus, kad ietekme ir neliela.

2. Dalībvalsts, kas vēlas ieviest 1. punktā minētos pasākumus, nosūta pieprasījumu Komisijai un sniedz tai visu vajadzīgo informāciju. Ja Komisija uzskata, ka tās rīcībā nav visa vajadzīgā informācija, tā sazinās ar attiecīgo dalībvalsti divos mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas un norāda, kāda papildu informācija ir nepieciešama.

Tiklīdz Komisijas rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu pieprasījumu, tā viena mēneša laikā paziņo par to pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij un pieprasījumu oriģinālvalodā nosūta pārējām dalībvalstīm.

3. Trīs mēnešos pēc 2. punkta otrajā daļā minētās informācijas nosūtīšanas Komisija iesniedz Padomei atbilstīgu priekšlikumu vai paziņojumu, kurā ir izklāstīti tās iebildumi, ja tā neatbalsta pieprasīto atkāpi.

4. Jebkurā gadījumā 2. un 3. punktā izklāstīto procedūru pabeidz astoņos mēnešos pēc tam, kad Komisija ir saņēmusi pieprasījumu.

▼B

2. iedaļa

Starptautiskie nolīgumi

396. pants

1. Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij noslēgt tādu nolīgumu ar kādu trešo valsti vai starptautisku organizāciju, kurā var būt ietvertas atkāpes no šīs direktīvas.

2. Dalībvalsts, kas vēlas noslēgt 1. punktā minēto nolīgumu, nosūta pieprasījumu Komisijai un sniedz tai visu vajadzīgo informāciju. Ja Komisija uzskata, ka tās rīcībā nav visa vajadzīgā informācija, tā sazinās ar attiecīgo dalībvalsti divos mēnešos pēc pieprasījuma saņemšanas un norāda, kāda papildu informācija ir nepieciešama.

Tiklīdz Komisijas rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu pieprasījumu, tā viena mēneša laikā paziņo par to pieprasījuma iesniedzējai dalībvalstij un pieprasījumu oriģinālvalodā nosūta pārējām dalībvalstīm.

3. Trīs mēnešos pēc 2. punkta otrajā daļā minētās informācijas nosūtīšanas Komisija iesniedz Padomei atbilstīgu priekšlikumu vai paziņojumu, kurā ir izklāstīti tās iebildumi, ja tā neatbalsta pieprasīto atkāpi.

4. Jebkurā gadījumā 2. un 3. punktā izklāstīto procedūru pabeidz astoņos mēnešos pēc tam, kad Komisija ir saņēmusi pieprasījumu.

XIV SADAĻA

DAŽĀDI

1. NODAĻA

Īstenošanas pasākumi

397. pants

Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu pieņem vajadzīgos pasākumus, lai īstenotu šo direktīvu.

2. NODAĻA

PVN komiteja

398. pants

1. Ir izveidota padomdevēja komiteja pievienotās vērtības nodokļa jautājumos, saukta "PVN komiteja".

2. PVN komitejā ir dalībvalstu un Komisijas pārstāvji.

Komitejas priekšsēdētājs ir Komisijas pārstāvis.

Sekretariāta pakalpojumus Komitejai nodrošina Komisija.

3. PVN komiteja pieņem savu reglamentu.

4. Papildus jautājumiem, par ko apspriežas saskaņā ar šo direktīvu, PVN komiteja izskata jautājumus, kurus ierosina tās priekšsēdētājs pēc savas ierosmes vai pēc kādas dalībvalsts pārstāvja lūguma un kuri attiecas uz to, kā piemēro Kopienas noteikumus PVN jomā.

▼B

3. NODAĻA

Valūtas maiņas kursi

399. pants

Neskarot citus īpašus noteikumus, šajā direktīvā minētajām euro summām atbilstošās summas attiecīgo valstu valūtās nosaka, izmantojot euro maiņas kursu, kuru piemēroja 1999. gada 1. janvārī. Dalībvalstis, kas Savienībai pievienojušās pēc minētās dienas un kas nav pieņēmušas euro kā vienoto valūtu, izmanto euro maiņas kursu, kuru piemēroja to pievienošanās dienā.

400. pants

Konvertējot 399. pantā minētās summas valstu valūtās, dalībvalstīm ir tiesības noapaļot konvertācijas rezultātā iegūtās summas vai nu uz augšu, vai uz leju ne vairāk kā par 10 %.

4. NODAĻA

Citi nodokļi, nodevas un maksas

401. pants

Neskarot citus Kopienas tiesību aktus, šī direktīva neliedz dalībvalstīm saglabāt vai ieviest nodokļus apdrošināšanas līgumiem, nodokļus derībām un azartspēlēm, akcīzes nodokļus, valsts nodokļus un, vispārīgā nozīmē, jebkurus nodokļus, nodevas vai maksas, ko nevar raksturot kā apgrozījuma nodokļus ar noteikumu, ka šo nodokļu, nodevu vai maksu iekasēšana tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.

XV SADAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

1. NODAĻA

Pārejas režīms nodokļa uzlikšanai tirdzniecībā starp dalībvalstīm

402. pants

1. Šajā direktīvā paredzētie pasākumi nodokļa uzlikšanai tirdzniecībā starp dalībvalstīm ir pārejas perioda pasākumi, un tos aizstāj ar galīgo režīmu, balstoties uz principu par nodokļa uzlikšanu piegādāto preču vai sniegto pakalpojumu izcelsmes dalībvalstī.

2. Izskatījusi 404. pantā minēto ziņojumu un konstatējusi, ka ir izpildīti nosacījumi pārejai uz galīgo režīmu, Padome saskaņā ar Līguma 93. pantu pieņem vajadzīgos noteikumus, lai stātos spēkā un darbotos galīgais režīms.

403. pants

Padome, rīkojoties saskaņā ar līguma 93. pantu, pieņem direktīvas ar nolūku papildināt kopējo PVN sistēmu, jo īpaši lai pakāpeniski ierobežotu vai atceltu atkāpes no šīs sistēmas.

▼B

404. pants

Komisija, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no dalībvalstīm, reizi četros gados no šīs direktīvas pieņemšanas dienas, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par kopējās PVN sistēmas darbību dalībvalstīs, jo īpaši par pārejas perioda pasākumu darbību, uzliekot nodokli tirdzniecībai starp dalībvalstīm. Ja nepieciešams, ziņojumam pievieno priekšlikumus attiecībā uz galīgo režīmu.

2. NODAĻA

Pārejas perioda pasākumi saistībā ar pievienošanos Eiropas Savienībai

405. pants

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "Kopiena" ir Kopienas teritorija pirms jauno dalībvalstu pievienošanās, kā noteikts 5. panta 1. punktā;

2) "jaunās dalībvalstis" ir to dalībvalstu teritorija, kuras pievienojās Eiropas Savienībai pēc 1995. gada 1. janvāra, kā attiecībā uz katru dalībvalsti noteikts 5. panta 2. punktā;

3) "paplašinātā Kopiena" ir Kopienas teritorija pēc jauno dalībvalstu pievienošanās, kā noteikts 5. panta 1. punktā.

406. pants

Noteikumus, kuri bija spēkā dienā, kad precei piemēroja pagaidu importa režīmu vai situāciju ar pilnīgu atbrīvošanu no importa nodevām, vai arī kādu no 156. pantā minētajiem režīmiem vai situācijām, vai analoģisku režīmu vai situāciju kādā no jaunajām dalībvalstīm, turpina piemērot līdz dienai, kad precei pārtrauc piemērot šo režīmu vai situāciju pēc pievienošanās dienas, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) prece Kopienā vai vienā no jaunajām dalībvalstīm ir ievesta pirms pievienošanās dienas;

b) precei kopš tās ievešanas Kopienā vai vienā no jaunajām dalībvalstīm ir piemērots šis režīms vai situācija;

c) precei šis režīms vai situācija nav ticis pārtraukts pirms pievienošanās dienas.

407. pants

Noteikumus, kuri bija spēkā brīdī, kad precei piemēroja tranzīta muitas režīmu, turpina piemērot līdz dienai, kad precei pārtrauc piemērot šo režīmu pēc pievienošanās dienas, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) precei tranzīta muitas režīms ir piemērots pirms pievienošanās dienas;

b) precei šis režīms nav ticis pārtraukts pirms pievienošanās dienas.

408. pants

1. Par preces importu, par kuru ir norādīts, ka tā ir bijusi brīvā apgrozībā vienā no jaunajām dalībvalstīm vai Kopienā, uzskata:

a) visus gadījumus, kad precei pārstāj (tostarp nelikumīgi) piemērot pagaidu importa režīmu, kurš tai ir piemērots pirms pievienošanās dienas ar 406. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

▼B

b) visus gadījumus, kad precei pārstāj (tostarp nelikumīgi) piemērot vienu no 156. pantā paredzētajiem režīmiem vai situācijām vai šiem režīmiem analoģisku režīmu vai situāciju, kurš precei ir piemērots pirms pievienošanās dienas saskaņā ar 406. pantā paredzētajiem nosacījumiem;

c) gadījumus, kad beidzas viens no 407. pantā paredzētajiem režīmiem, kurš ir piemērots pirms pievienošanās dienas kādā no jauno dalībvalstu teritorijām, lai nodokļa maksātājs savā vārdā šīs dalībvalsts teritorijā veiktu preču piegādi par atlīdzību pirms minētās dienas;

d) visus neatbilstību vai pārkāpumu gadījumus, kas veikti tranzīta muitas režīma piemērošanas laikā, kuru ir sākts piemērot saskaņā ar c) apakšpunkta nosacījumiem.

2. Papildus 1. punktā minētajiem gadījumiem par importu uzskata gadījumus, kad nodokļa maksātājs vai persona, kas nav nodokļa maksātājs, pēc pievienošanās dienas dalībvalsts teritorijā izmanto preces, kuras tam Kopienas teritorijā vai vienā no jaunajām dalībvalstīm ir piegādātas pēc pievienošanās dienas, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) šo preču piegāde ir atbrīvota vai to varētu atbrīvot no nodokļa nomaksas atbilstīgi 146. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam vai atbilstīgi vienas no jaunajām dalībvalstīm. analoģiskam noteikumam;

b) preces nav bijušas ievestas Kopienas teritorijā vai vienas no jaunajām dalībvalstīm teritorijā pirms pievienošanās dienas.

409. pants

Gadījumos, kas minēti 408. panta 1. punktā, ievešanas vieta 61. panta izpratnē ir tā dalībvalsts, kuras teritorijā uz precēm vairs neattiecas režīms vai situācija, kas uz tām attiecies pirms pievienošanās dienas.

410. pants

1. Atkāpjoties no 71. panta, preces imports 408. panta nozīmē ir veikts bez nodokļa iekasējamības gadījuma iestāšanās, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

a) importētā prece ir nosūtīta vai transportēta uz vietu ārpus paplašinātās Kopienas;

b) importētā prece 408. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē nav transportlīdzeklis, un to atkārtoti nosūta vai transportē uz dalībvalsti, no kuras tā ir eksportēta, un tai personai, kura to ir eksportējusi;

c) importētā prece 408. panta 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē ir transportlīdzeklis, kurš pirms pievienošanās dienas ir iegādāts vai importēts saskaņā ar nodokļa uzlikšanas vispārējiem nosacījumiem, kas ir spēkā kādas jaunās dalībvalsts vai kādas Kopienas dalībvalsts iekšējā tirgū, vai kuram saistībā ar tā eksportu nav piemērots atbrīvojums no PVN vai PVN atmaksāšana.

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto nosacījumu uzskata par izpildītu šādos gadījumos:

a) ja laikposms starp transportlīdzekļa pirmās reģistrācijas dienu un dienu, kad notiek pievienošanās Eiropas Savienībai, ir ilgāks nekā astoņi gadi;

b) ja par importu maksājamā nodokļa summa ir nenozīmīga.

▼C1

3. NODAĻA

Transponēšana un stāšanās spēkā

▼B

411. pants

1. Direktīvu 67/227/EEK un Direktīvu 77/388/EEK atceļ, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem, kad tām jātransponē savos tiesību aktos XI pielikuma B daļā norādītās direktīvas.

2. Atsauces uz atceltajām direktīvām uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu, un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XII pielikumā.

412. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai no 2008. gada 1. janvāra izpildītu 2. panta 3. punkta, 44. panta, 59. panta 1. punkta, 399. panta un III pielikuma 18. punkta prasības. Dalībvalstis tūlīt dara zināmu Komisijai šo noteikumu tekstu kopā ar atbilstības tabulu, kur atspoguļota atbilstība starp minētajiem noteikumiem un šo direktīvu.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņēmušas jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

413. pants

Šī direktīva stājas spēkā 2007. gada 1. janvārī.

414. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

▼B

I PIELIKUMS

13. PANTA 1. PUNKTA TREŠAJĀ DAĻĀ MINĒTO DARBĪBU SARAKSTS

1) Telekomunikāciju pakalpojumi;

2) ūdens, gāzes, elektrības un tvaika piegāde;

3) preču transportēšana;

4) ostu un lidostu pakalpojumi;

5) pasažieru pārvadājumi;

6) jaunu preču piegāde, kuras ražotas pārdošanai;

7) tādi lauksaimniecības intervences aģentūru darījumi saistībā ar lauksaimniecības produktiem, kuri veikti, pildot regulas par šo produktu tirgu kopēju organizāciju;

8) tirdzniecības gadatirgu un izstāžu rīkošana;

9) noliktavu vadīšana;

10) komerciālu reklāmas organizāciju darbība;

11) ceļojumu aģentu darbība;

12) darbiniekiem paredzētu veikalu, kooperatīvu un uzņēmuma ēdnīcu, kā arī līdzīgu veidojumu vadīšana;

13) radio un televīzijas uzņēmumu darījumi, ciktāl tie nav atbrīvoti no nodokļa saskaņā ar 132. panta 1. punkta q) apakšpunktu.

▼B

II PIELIKUMS

56. PANTA 1. PUNKTA K) APAKŠPUNKTĀ MINĒTO ELEKTRONISKI SNIEGTO PAKALPOJUMU INDIKATĪVS SARAKSTS

1) Tīmekļa vietņu apkalpošana, tīmekļa resursu nodrošināšana, programmu un iekārtu uzturēšana no attāluma;

2) programmatūras piegāde un atjaunināšana;

3) attēlu, teksta un informācijas piegāde un piekļuves nodrošināšana datubāzēm;

4) mūzikas, filmu un spēļu, to skaitā laimes spēļu un azartspēļu, piegāde, kā arī politisku, kultūras, mākslas, sporta, zinātnes un izklaides raidījumu un notikumu piegāde;

5) tālmācības piegāde.

▼B

III PIELIKUMS

TO PREČU PIEGĀŽU UN TO PAKALPOJUMU SNIEGŠANAS SARAKSTS, KAM VAR PIEMĒROT 98. PANTĀ MINĒTĀS SAMAZINĀTĀS LIKMES

1) Pārtika (tostarp dzērieni, bet ne alkoholiskie dzērieni) cilvēku un dzīvnieku patēriņam; dzīvi dzīvnieki, sēklas, augi un sastāvdaļas, kas parasti ir paredzētas izmantošanai pārtikas sagatavošanā; ražojumi, kurus parasti izmanto pārtikas produktu papildināšanai vai aizstāšanai;

2) ūdens piegāde;

3) farmācijas līdzekļi, kurus parasti izmanto veselības aprūpē, slimību profilaksei un ārstēšanai medicīniskiem un veterināriem nolūkiem, tostarp pretapaugļošanās un higiēnas līdzekļi;

4) medicīnas iekārtas, palīgierīces un citas ierīces, kuras parasti izmanto, lai atvieglotu vai ārstētu invaliditāti, tikai invalīdu personīgai izmantošanai, tostarp šādu preču remontu, kā arī bērnu autosēdekļu piegāde;

5) pasažieru un viņu bagāžas pārvadājumi;

6) grāmatu piegāde, tostarp bibliotēku izsniegtas grāmatas (ieskaitot brošūras, lapiņas un tamlīdzīgus iespieddarbus, bilžu, zīmējamās un krāsojamās grāmatas bērniem, iespiestas notis vai nošu rokrakstus, kartes un hidrogrāfiskas vai tamlīdzīgas shēmas), laikrakstus un periodiskus izdevumus, izņemot materiālus, kas pilnīgi vai galvenokārt veltīti reklāmai;

7) ieejas kartes izrādēm, teātriem, cirkiem, gadatirgiem, izklaides parkiem, koncertiem, muzejiem, zvērudārziem, kinoteātriem, izstādēm un tamlīdzīgiem kultūras pasākumiem un iestādījumiem;

8) radio un televīzijas apraides pakalpojumi;

9) rakstnieku, komponistu un izpildītāju mākslinieku pakalpojumu, vai tiem pienācīgās atlīdzības piegāde;

10) mājokļu piegāde, celtniecība, remontēšana un pārbūve, ko veic, īstenojot sociālo politiku;

11) preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, ko parasti izmanto lauksaimnieciskā ražošanā, izņemot ražošanas līdzekļus, kā iekārtas vai ēkas;

12) izmitināšana, ko nodrošina viesnīcas un līdzīgi uzņēmumi, tostarp izmitināšana brīvdienās un vietu izīrēšana tūristu nometnēs un dzīvojamo piekabju stāvvietu izīrēšana;

13) atļauja piedalīties sporta pasākumos;

14) sporta telpu un inventāra izmantošana;

15) preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, ko veic dalībvalstu par sociālās labklājības organizācijām atzītas organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbā, ja vien šie darījumi nav atbrīvoti saskaņā ar 132., 135. un 136. pantu;

16) apbedīšanas un kremēšanas uzņēmumu pakalpojumu sniegšana, kā arī ar tiem saistītu preču piegāde;

17) medicīniskas un zobārstnieciskas aprūpes, kā arī siltumterapijas sniegšana, ciktāl šie pakalpojumi nav atbrīvoti saskaņā ar 132. panta 1. punkta b) līdz e) apakšpunktu;

18) pakalpojumi, ko sniedz saistībā ar ielu tīrīšanu, atkritumu vākšanu un atkritumu apstrādi, izņemot, ja šādus pakalpojumus sniedz organizācijas, kas minētas 13. pantā.

▼B

IV PIELIKUMS

106. PANTĀ MINĒTO PAKALPOJUMU SARAKSTS

1) Sīki remonti:

   a) divriteņu;

   b) apavu un ādas izstrādājumu;

   c) apģērba un mājsaimniecības veļas (tostarp lāpīšana un pārtaisīšana);

2) privātu mājokļu atjaunošana un remonts, izņemot materiālus, kas sastāda nozīmīgu daļu no sniegtā pakalpojuma vērtības;

3) logu tīrīšana un privātu mājsaimniecību tīrīšana;

4) mājas aprūpes pakalpojumi (piemēram, palīdzība mājas darbos, kā arī bērnu, vecu cilvēku, slimnieku vai invalīdu aprūpe);

5) frizieru pakalpojumi.

▼B

V PIELIKUMS

PREČU KATEGORIJAS, UZ KURĀM ATTIECINA NOLIKTAVU REŽĪMUS, KAS NAV MUITAS NOLIKTAVU REŽĪMI SASKAŅĀ AR 160. PANTA 2. PUNKTU

	KN kods	Preču apraksts
1)	0701	Kartupeļi
2)	0711 20	Olīvas
3)	0801	Kokosrieksti, Brazīlijas rieksti un kešjurieksti
4)	0802	Citi rieksti
5)	0901 11 00	Negrauzdēta kafija
	0901 12 00	
6)	0902	Tēja
7)	1001 līdz 1005	Graudaugu izstrādājumi
	1007 līdz 1008	
8)	1006	Lobīti rīsi
9)	1201 līdz 1207	Eļļas augu sēklas un eļļas augļi
10)	1507 līdz 1515	Augu eļļas un tauki, un to frakcijas, rafinētas vai nerafinētas, bet ķīmiski nemodificētas
11)	1701 11	Jēlcukurs
	1701 12	
12)	1801	Kakao pupiņas, veselas vai maltas, negrauzdētas vai grauzdētas
13)	2709	Minerāleļļas (ieskaitot propānu un butānu; arī ieskaitot neapstrādātas naftas eļļas)
	2710	
	2711 12	
	2711 13	
14)	28. un 29. nodaļa	Ķīmiskas vielas bez taras
15)	4001	Kaučuks pirmformās vai plātnēs, plāksnēs vai lentēs
	4002	
16)	5101	Vilna
17)	7106	Sudrabs
18)	7110 11 00	Platīns (pallādijs, rodijs)
	7110 21 00	
	7110 31 00	
19)	7402	Varš
	7403	
	7405	
	7408	
20)	7502	Niķelis
21)	7601	Alumīnijs
22)	7801	Svins
23)	7901	Cinks
24)	8001	Alva

▼B

	KN kods	Preču apraksts
25)	ex 8112 92 ex 8112 99	Indijs

▼B

VI PIELIKUMS

199. PANTA 1. PUNKTA D) APAKŠPUNKTĀ MINĒTĀS PREČU PIEGĀDES UN PAKALPOJUMU SNIEGŠANA

1) Melno un krāsaino metālu atkritumu, lūžņu un lietotu materiālu, arī apstrādājot, ražojot vai kausējot iegūtu melno un krāsaino metālu un to sakausējumu pusfabrikātu piegāde;

2) melno un krāsaino metālu ražojumu pusfabrikātu piegāde un daži ar tiem saistīti apstrādes pakalpojumi;

3) melnu un krāsainu metālu, to sakausējumu, izdedžu, pelnu, katlakmens atlikumu un citu otrreiz pārstrādājamu materiālu, un rūpniecisku metālu vai to sakausējumu atlikumu piegāde, kā arī tādu ražojumu atlases, griešanas, dalīšanas un presēšanas pakalpojumi;

4) melno un krāsaino metālu atkritumu piegāde un dažu ar tiem saistītu apstrādes pakalpojumu sniegšana, kā arī atgriezumu, lūžņu, atkritumu un lietotu un otrreiz pārstrādājamu materiālu, kas sastāv no lauskām, stikla, papīra, kartona, lupatām, kauliem, ādas, mākslīgās ādas, pergamenta, jēlādām, cīpslām un stiegrām, auklām, virvēm, trosēm, kabeļiem, gumijas un plastmasas piegāde;

5) šajā pielikumā minēto materiālu piegāde pēc to apstrādes tīrot, pulējot, atlasot, griežot, sadalot, presējot vai lejot lietņos;

6) izejvielu apstrādes lūžņu un atkritumu piegāde.

▼B

VII PIELIKUMS

295. PANTA 1. PUNKTA 4. APAKŠPUNKTĀ MINĒTO LAUKSAIMNIECISKĀS RAŽOŠANAS DARBĪBU SARAKSTS

1) Lauksaimniecības kultūru ražošana:

   a) vispārējā lauksaimniecība, ieskaitot vīnkopību;

   b) augļu (ieskaitot olīvu) un dārzeņu, puķu un dekoratīvu augu audzēšana gan atklātā laukā, gan zem stikla;

   c) sēņu, garšvielu, sēklu un pavairojamā materiāla ražošana;

   d) dēstu audzētavu uzturēšana;

2) lopkopība kopā ar augsnes apstrādi:

   a) vispārējā lopkopība;

   b) putnu audzēšana;

   c) trušu audzēšana;

   d) biškopība;

   e) zīdtārpiņu audzēšana;

   f) gliemežu audzēšana;

3) mežsaimniecība;

4) zivsaimniecība:

   a) saldūdens zveja;

   b) zivkopība;

   c) gliemeņu, austeru un citu molusku un vēžveidīgo audzēšana;

   d) varžu audzēšana.

▼B

VIII PIELIKUMS

295. PANTA 1. PUNKTA 5. APAKŠPUNKTĀ MINĒTO LAUKSAIMNIECISKO PAKALPOJUMU INDIKATĪVS SARAKSTS

1) Lauku darbi, labības un zāles pļaušana, kulšana, pakošana ķīpās, vākšana, ražas novākšana, sēšana un stādīšana;

2) lauksaimniecības produktu iepakošana un sagatavošana pārdošanai, piemēram, žāvēšana, tīrīšana, malšana, dezinficēšana un skābēšana;

3) lauksaimniecības produktu glabāšana;

4) lopu kopšana, audzēšana un nobarošana;

5) tādu ierīču iznomāšana/izīrēšana lauksaimnieciskiem nolūkiem, kuras parasti lieto lauksaimniecības, mežsaimniecības vai zivsaimniecības uzņēmumos;

6) tehniskā palīdzība;

7) nezāļu un kaitēkļu iznīcināšana, labības un zemes apkaisīšana un apsmidzināšana;

8) apūdeņošanas un nosusināšanas iekārtu darbināšana;

9) koku apzāģēšana, gāšana un citi mežsaimniecības pakalpojumi.

▼B

IX PIELIKUMS

MĀKSLAS DARBI, KOLEKCIJU PRIEKŠMETI UN SENLIETAS, KĀ MINĒTS 311. PANTA 1. PUNKTA 2., 3. UN 4. APAKŠPUNKTĀ

A DAĻA

Mākslas darbi

1) Attēli, kolāžas un līdzīgas dekoratīvas plāksnes, gleznas un zīmējumi, ko pilnībā ar roku radījis mākslinieks un kas nav plāni un zīmējumi arhitektūras, inženiertehniskiem, rūpniecības, komerciāliem, topogrāfiskiem vai līdzīgiem mērķiem, ar roku izrotāti rūpniecības izstrādājumi, teātra dekorācijas, studijas foni vai līdzīgi apgleznoti audekli (KN kods 9701);

2) oriģinālgravīras, estampi un litogrāfijas, kas ir ierobežotā skaitā izgatavoti novilkumi, melnbalti vai krāsaini, no vienas vai vairākām platēm, ko pilnībā ar roku veicis mākslinieks, neatkarīgi no izmantotā procesa vai materiāla, bet neizmantojot nekādus mehāniskus vai fotomehāniskus procesus (KN kods 9702 00 00);

3) no jebkāda materiāla izgatavotas oriģinālas skulptūras un statuetes, ja tās pilnībā darinājis mākslinieks; skulptūru atlējumi, kuros neizgatavo vairāk kā astoņus eksemplārus un kuru izgatavošanu uzrauga mākslinieks vai viņa tiesību mantinieki (KN kods 9703 00 00); izņēmuma gadījumos, ko nosaka dalībvalstis, minēto astoņu eksemplāru skaitu var pārsniegt, ja statuešu atlējumi izgatavoti pirms 1989. gada 1. janvāra;

4) gobelēni (KN kods 5805 00 00) un sienas tekstilijas (KN kods 6304 00 00), kas izgatavotas ar roku darbu pēc mākslinieka oriģinālzīmējumiem, ar noteikumu, ka katra nav izgatavota vairāk kā astoņos eksemplāros;

5) unikāli keramikas darbi, ko pilnībā izgatavojis un parakstījis mākslinieks;

6) emaljas uz vara, kas pilnīgi izstrādātas ar roku, kuru nav vairāk par astoņiem numurētiem eksemplāriem, uz kā ir mākslinieka vai studijas paraksts, kas nav juvelierizstrādājumi, zeltkaļu un sudrabkaļu darinājumi;

7) mākslinieka fotografēti fotoattēli, ko kopējis viņš vai kas kopēti viņa pārraudzībā, parakstīti un numurēti, ne vairāk par 30 eksemplāriem, kopā skaitot visus lielumus un ierāmējumus.

B DAĻA

Kolekciju priekšmeti:

1) Pastmarkas vai zīmogmarkas, apzīmogotas aploksnes, pirmās dienas aploksnes, aploksnes ar iepriekš uzspiestu vērtszīmi un līdzīgas aploksnes, lietotas vai, ja nav lietotas, tad nav apgrozībā un nav paredzētas būt apgrozībā (KN kods 9704 00 00);

2) kolekcijas vai kolekciju priekšmeti, kas izraisa interesi no zooloģijas, botānikas, mineraloģijas, anatomijas, vēstures, arheoloģijas, paleontoloģijas, etnogrāfijas vai numismātikas viedokļa (KN kods 9705 00 00).

C DAĻA

Senlietas

Priekšmeti, kas vecāki par 100 gadiem un kas nav mākslas darbi vai kolekciju priekšmeti (KN kods 9706 00 00).

▼B

X PIELIKUMS

TO DARĪJUMU SARAKSTS, UZ KURIEM ATTIECAS 370. UN 371. PANTĀ UN 375. LĪDZ 390. PANTĀ MINĒTĀS ATKĀPES

A DAĻA

Darījumi, par ko dalībvalstis var turpināt uzlikt nodokli

1) Pakalpojumi, ko sniedz zobu tehniķi, darbojoties savā profesijā, kā arī zobārstu un zobu tehniķu piegādātas zobu protēzes;

2) valsts radio un televīzijas organizāciju darbība, izņemot komerciālas radio un televīzijas organizācijas;

3) ēkas vai tās sastāvdaļu, vai zemes, uz kuras tā atrodas, piegāde, izņemot 12. panta 1. punkta a) apakšpunktā minēto, ja to veic nodokļa maksātāji, kuriem bija tiesības atskaitīt par attiecīgo ēku samaksāto priekšnodokli;

4) ceļojumu aģentu pakalpojumi, kas minēti 306. pantā, kā arī tādu ceļojumu aģentu pakalpojumi, kuri darbojas ceļotāja vārdā un interesēs, attiecībā uz ceļojumiem ārpus Kopienas.

B DAĻA

Darījumi, ko dalībvalstis var turpināt atbrīvot no nodokļa

1) Piedalīšanās sporta pasākumos;

2) autoru, mākslinieku, izpildītāju, juristu un citi brīvo profesiju pārstāvju pakalpojumi, izņemot medicīniskas vai paramedicīniskas profesijas, izņemot:

   a) patentu, preču zīmju un citu līdzīgu tiesību nodošana un licenču izsniegšana saistībā ar šādām tiesībām;

   b) darbs, izņemot līgumdarbu piegādi, ar kustamu materiālo īpašumu, ko veic nodokļa maksātājs;

   c) būvdarbu sagatavošanas un koordinācijas pakalpojumi, piemēram, arhitektu un būvdarbu uzraudzības uzņēmumu pakalpojumi;

   d) komercreklāmas pakalpojumi;

   e) preču transportēšana un glabāšana, un papildpakalpojumi:

   f) kustama materiālā īpašuma iznomāšana/izīrēšana nodokļa maksātājam;

   g) personāla nodrošināšana nodokļa maksātājam;

   h) konsultantu, inženieru, plānošanas biroju un līdzīgu pakalpojumu sniegšana zinātnes, ekonomikas vai tehnikas jomā;

   i) pienākuma izpilde pilnībā vai daļēji atturēties no kāda uzņēmējdarbības veida un tiesību īstenošanas, kas minēts a) līdz h) apakšpunktā vai j) apakšpunktā;

   j) ekspeditoru, brokeru, biznesa pārstāvju un citu neatkarīgu starpnieku pakalpojumi, ciktāl tie attiecas uz preču piegādi vai importu vai a) līdz i) apakšpunktā minēto pakalpojumu sniegšanu;

3) telekomunikāciju pakalpojumu sniegšana un ar to saistīto preču piegāde, ko veic valsts pasta dienesti;

4) apbedīšanas un kremēšanas pakalpojumu sniegšana, kā arī ar tiem saistītu preču piegāde;

5) aklu personu vai aklajiem domātu darbnīcu veikti darījumi, ar noteikumu, ka šie atbrīvojumi nerada būtiskus konkurences izkropļojumus;

6) preču piegāde un pakalpojumu sniegšana oficiālām iestādēm, kas atbild par kapsētu, kapu un karā kritušo piemiņai veltītu pieminekļu būvi, iekārtošanu un apkopi;

7) slimnīcu veikti darījumi, kas nav paredzēti 132. panta 1. punkta b) apakšpunktā;

8) ūdens piegāde, ko veic publisko tiesību subjekts;

9) ēku vai ēku daļu vai zem tām esošās zemes piegāde pirms pirmreizējās izmantošanas, kā arī apbūves zemes piegāde, kā minēts 12. pantā;

▼B

10) pasažieru pārvadājumi un – tiktāl, ciktāl pasažieru pārvadājumi ir atbrīvoti no nodokļa – preču, ko pasažieri ved sev līdzi, piemēram, bagāžas, mehānisko transportlīdzekļu pārvadājumi, kā arī ar pasažieru pārvadājumiem saistītu pakalpojumu sniegšana;

11) valsts iestāžu lietotu gaisa kuģu – tostarp šādos gaisa kuģos uzstādīta vai lietota aprīkojuma – piegāde, pārbūve, remonts, tehniskā apkope, fraktēšana un īre;

12) karakuģu piegāde, pārbūve, remonts, tehniskā apkope, fraktēšana un īre;

13) ceļojumu aģentu pakalpojumi, kas minēti 306. pantā, kā arī tādu ceļojumu aģentu pakalpojumi, kuri darbojas ceļotāja vārdā un interesēs, attiecībā uz ceļojumiem Kopienas iekšienē.

▼B

XI PIELIKUMS

A DAĻA

Atceltās direktīvas un to grozījumi

1) Direktīva 67/227/EEK (OV L 71, 14.4.1967., 1301. lpp.)

Direktīva 77/388/EEK

2) Direktīva 77/388/EEK (OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.)

Direktīva 78/583/EEK (OV L 194, 19.7.1978., 16. lpp.)

Direktīva 80/368/EEK (OV L 90, 3.4.1980., 41. lpp.)

Direktīva 84/386/EEK (OV L 208, 3.8.1984., 58. lpp.)

Direktīva 89/465/EEK (OV L 226, 3.8.1989., 21. lpp.)

Direktīva 91/680/EEK (OV L 376, 31.12.1991., 1. lpp.) (izņemot 2. pantu)

Direktīva 92/77/EEK (OV L 316, 31.10.1992., 1. lpp.)

Direktīva 92/111/EEK (OV L 384, 30.12.1992., 47. lpp.)

Direktīva 94/4/EK (OV L 60, 3.3.1994., 14. lpp.) (vienīgi 2. pants)

Direktīva 94/5/EK (OV L 60, 3.3.1994., 16. lpp.)

Direktīva 94/76/EK (OV L 365, 31.12.1994., 53. lpp.)

Direktīva 95/7/EK (OV L 102, 5.5.1995., 18. lpp.)

Direktīva 96/42/EK (OV L 170, 9.7.1996., 34. lpp.)

Direktīva 96/95/EK (OV L 338, 28.12.1996., 89. lpp.)

Direktīva 98/80/EK (OV L 281, 17.10.1998., 31. lpp.)

Direktīva 1999/49/EK (OV L 139, 2.6.1999., 27. lpp.)

Direktīva 1999/59/EK (OV L 162, 26.6.1999., 63. lpp.)

Direktīva 1999/85/EK (OV L 277, 28.10.1999., 34. lpp.)

Direktīva 2000/17/EK (OV L 84, 5.4.2000., 24. lpp.)

Direktīva 2000/65/EK (OV L 269, 21.10.2000., 44. lpp.)

Direktīva 2001/4/EK (OV L 22, 24.1.2001., 17. lpp.)

Direktīva 2001/115/EK (OV L 15, 17.1.2002., 24. lpp.)

Direktīva 2002/38/EK (OV L 128, 15.5.2002., 41. lpp.)

Direktīva 2002/93/EK (OV L 331, 7.12.2002., 27. lpp.)

Direktīva 2003/92/EK (OV L 260, 11.10.2003., 8. lpp.)

Direktīva 2004/7/EK (OV L 27, 30.1.2004., 44. lpp.)

Direktīva 2004/15/EK (OV L 52, 21.2.2004., 61. lpp.)

▼C1

Direktīva 2004/66/EK (OV L 168, 1.5.2004., 35. lpp.) (vienīgi pielikuma V punkts)

▼B

Direktīva 2005/92/EK (OV L 345, 28.12.2005., 19. lpp.)

Direktīva 2006/18/EK (OV L 51, 22.2.2006., 12. lpp.)

Direktīva 2006/58/EK (OV L 174, 28.6.2006., 5. lpp.)

Direktīva 2006/69/EK (OV L 221, 12.8.2006., 9. lpp.) (vienīgi 1. pants)

▼C1

Direktīva 2006/98/EK (OV L 363, 20.12.2006., 129. lpp.) (vienīgi pielikuma 2. punkts).

▼B

B DAĻA

Termiņi transponēšanai valstu tiesību aktos

(kā minēts 411. pantā)

Direktīva	Transponēšanas termiņš
Direktīva 67/227/EEK	1970. gada 1. janvāris
Direktīva 77/388/EEK	1978. gada 1. janvāris
Direktīva 78/583/EEK	1979. gada 1. janvāris
Direktīva 80/368/EEK	1979. gada 1. janvāris
Direktīva 84/386/EEK	1985. gada 1. jūlijs
Direktīva 89/465/EEK	1990. gada 1. janvāris
	1991. gada 1. janvāris
	1992. gada 1. janvāris
	1993. gada 1. janvāris
	1994. gada 1. janvāris attiecībā uz Portugāli
Direktīva 91/680/EEK	1993. gada 1. janvāris
Direktīva 92/77/EEK	1992. gada 31. decembris
Direktīva 92/111/EEK	1993. gada 1. janvāris
	1994. gada 1. janvāris
	1993. gada 1. oktobris attiecībā uz Vāciju
Direktīva 94/4/EK	1994. gada 1. aprīlis
Direktīva 94/5/EK	1995. gada 1. janvāris
Direktīva 94/76/EK	1995. gada 1. janvāris
►C1 Direktīva 95/7/EK ◄	1996. gada 1. janvāris
	1997. gada 1. janvāris attiecībā uz Vāciju un Luksemburgu
Direktīva 96/42/EK	1995. gada 1. janvāris
Direktīva 96/95/EK	1997. gada 1. janvāris
Direktīva 98/80/EK	2000. gada 1. janvāris
Direktīva 1999/49/EK	1999. gada 1. janvāris
Direktīva 1999/59/EK	2000. gada 1. janvāris
Direktīva 1999/85/EK	—
Direktīva 2000/17/EK	—
Direktīva 2000/65/EK	2001. gada 31. decembris
Direktīva 2001/4/EK	2001. gada 1. janvāris
Direktīva 2001/115/EK	2004. gada 1. janvāris
Direktīva 2002/38/EK	2003. gada 1. jūlijs
Direktīva 2002/93/EK	—
Direktīva 2003/92/EK	2005. gada 1. janvāris
Direktīva 2004/7/EK	2004. gada 30. janvāris
Direktīva 2004/15/EK	—
Direktīva 2004/66/EK	2004. gada 1. maijs
Direktīva 2005/92/EK	2006. gada 1. janvāris
Direktīva 2006/69/EK	—
Direktīva 2006/58/EK	2006. gada 1. jūlijs
►C1 Direktīva 2006/69/EK ◄	2008. gada 1. janvāris
Direktīva 2006/98/EK	2007. gada 1. janvāris

XII PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS TABULA

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
1. panta pirmā daļa				1. panta 1. punkts
►C1 1. panta otrā un trešā daļa ◄				—
2. panta pirmā, otrā un trešā daļa				1. panta 2. punkta pirmā, otrā un trešā daļa
3., 4. un 6. pants				—
	1. pants			—
	2. panta 1. punkts			2. panta 1. punkta a) un c) apakšpunkts
	2. panta 2. punkts			2. panta 1. punkta d) apakšpunkts
	3. panta 1. punkta pirmais ievilkums			►C1 5. panta 2. punkts ◄
	3. panta 1. punkta otrais ievilkums			►C1 5. panta 1. punkts ◄
	3. panta 1. punkta trešais ievilkums			5. panta 3. un 4. punkts
	3. panta 2. punkts			—
	3. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais ievilkums			6. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
	3. panta 3. punkta pirmās daļas otrais ievilkums			6. panta 2. punkta c) un d) apakšpunkts
	3. panta 3. punkta pirmās daļas trešais ievilkums			6. panta 2. punkta e), f) un g) apakšpunkts
	3. panta 3. punkta otrās daļas pirmais ievilkums			6. panta 1. punkta b) apakšpunkts
	3. panta 3. punkta otrās daļas otrais ievilkums			6. panta 1. punkta c) apakšpunkts
	3. panta 3. punkta otrās daļas trešais ievilkums			6. panta 1. punkta a) apakšpunkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	3. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums			7. panta 1. punkts
	3. panta 4. punkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums			7. panta 2. punkts
	3. panta 5. punkts			8. pants
	4. panta 1. un 2. punkts			9. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	4. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas pirmais teikums			12. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	4. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas otrais teikums			12. panta 2. punkta otrā daļa
	4. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrā daļa			12. panta 2. punkta trešā daļa
	4. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešā daļa			12. panta 2. punkta pirmā daļa
	4. panta 3. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa			12. panta 1. punkta b) apakšpunkts
	4. panta 3. punkta b) apakšpunkta otrā daļa			12. panta 3. punkts
	4. panta 4. punkta pirmā daļa			10. pants
	4. panta 4. punkta otrā un trešā daļa			11. panta pirmā un otrā daļa
	4. panta 5. punkta pirmā, otrā un trešā daļa			13. panta 1. punkta pirmā, otrā un trešā daļa
	4. panta 5. punkta ceturtā daļa			13. panta 2. punkts
	5. panta 1. punkts			14. panta 1. punkts
	5. panta 2. punkts			15. panta 1. punkts
	5. panta 3. punkta a), b) un c) apakšpunkts			15. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts
	5. panta 4. punkta a), b) un c) apakšpunkts			14. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	5. panta 5. punkts			14. panta 3. punkts
	5. panta 6. punkta pirmais un otrais teikums			16. panta pirmā un otrā daļa
	5. panta 7. punkta a), b) un c) apakšpunkts			18. panta a), b) un c) punkts
	5. panta 8. punkta pirmais teikums			19. panta pirmā daļa
▼C1				
	5. panta 8. punkta otrais teikums			19. panta otrā daļa
▼B				
	6. panta 1. punkta pirmā daļa			24. panta 1. punkts
	6. panta 1. punkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums			25. panta a), b) un c) punkts
	6. panta 2. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts			26. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
	6. panta 2. punkta otrā daļa			26. panta 2. punkts
	6. panta 3. punkts			27. pants
	6. panta 4. punkts			28. pants
	6. panta 5. punkts			29. pants
	7. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts			30. panta pirmā un otrā daļa
	7. panta 2. punkts			60. pants
	7. panta 3. punkta pirmā un otrā daļa			61. panta pirmā un otrā daļa
	8. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais teikums			32. panta pirmā daļa
	8. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais un trešais teikums			36. panta pirmā un otrā daļa
	8. panta 1. punkta b) apakšpunkts			31. pants
	8. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmā daļa			37. panta 1. punkts
	8. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrās daļas pirmais ievilkums			37. panta 2. punkta pirmā daļa
	8. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrās daļas otrais un trešais ievilkums			37. panta 2. punkta otrā un trešā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	8. panta 1. punkta c) apakšpunkta trešā daļa			37. panta 2. punkta ceturtā daļa
	8. panta 1. punkta c) apakšpunkta ceturtā daļa			37. panta 3. punkta pirmā daļa
	8. panta 1. punkta c) apakšpunkta piektā daļa			—
	8. panta 1. punkta c) apakšpunkta sestā daļa			37. panta 3. punkta otrā daļa
	8. panta 1. punkta d) apakšpunkta pirmā un otrā daļa			38. panta 1. un 2. punkts
	8. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmais teikums			39. panta pirmā daļa
	8. panta 1. punkta e) apakšpunkta otrais un trešais teikums			39. panta otrā daļa
	8. panta 2. punkts			32. panta otrā daļa
	9. panta 1. punkts			43. pants
	9. panta 2. punkta ievada teikums			—
	9. panta 2. punkta a) apakšpunkts			45. pants
	9. panta 2. punkta b) apakšpunkts			46. pants
	9. panta 2. punkta c) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums			52. panta a) un b) punkts
	9. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais un ceturtais ievilkums			52. panta c) punkts
	9. panta 2. punkta e) apakšpunkta pirmais līdz sestais ievilkums			56. panta 1. punkta a) līdz f) apakšpunkts
	9. panta 2. punkta e) apakšpunkta septītais ievilkums			56. panta l. punkta 1) apakšpunkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	9. panta 2. punkta e) apakšpunkta astotais ievilkums			56. panta 1. punkta g) apakšpunkts
	9. panta 2. punkta e) apakšpunkta devītais ievilkums			56. panta 1. punkta h) apakšpunkts
	9. panta 2. punkta e) apakšpunkta desmitā ievilkuma pirmais teikums			56. panta 1. punkta i) apakšpunkts
	9. panta 2. punkta e) apakšpunkta desmitā ievilkuma otrais teikums			24. panta 2. punkts
	9. panta 2. punkta e) apakšpunkta desmitā ievilkuma trešais teikums			56. panta 1. punkta i) apakšpunkts
	9. panta 2. punkta e) apakšpunkta vienpadsmitais un divpadsmitais ievilkums			56. panta 1. punkta j) un k) apakšpunkts
	9. panta 2. punkta f) apakšpunkts			57. panta 1. punkts
	9. panta 3. punkts			58. panta pirmā un otrā daļa
	9. panta 3. punkta a) un b) apakšpunkts			58. panta pirmās daļas a) un b) punkts
	9. panta 4. punkts			59. panta 1. un 2. punkts
	10. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts			62. panta 1. un 2. punkts
	10. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais teikums			63. pants
	10. panta 2. punkta pirmās daļas otrais un trešais teikums			64. panta 1. un 2. punkts
	10. panta 2. punkta otrā daļa			65. pants
	10. panta 2. punkta trešās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums			66. panta a), b) un c) punkts
	10. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais teikums			70. pants
	10. panta 3. punkta pirmās daļas otrais teikums			71. panta 1. punkta pirmā daļa
	10. panta 3. punkta otrā daļa			71. panta 1. punkta otrā daļa

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	10. panta 3. punkta trešā daļa			71. panta 2. punkts
	11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts			73. pants
	11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkts			74. pants
	11. panta A daļas 1. punkta c) apakšpunkts			75. pants
	11. panta A daļas 1. punkta d) apakšpunkts			77. pants
	11. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkts			78. panta pirmās daļas a) punkts
	11. panta A daļas 2. punkta b) apakšpunkta pirmais teikums			78. panta pirmās daļas b) punkts
	11. panta A daļas 2. punkta b) apakšpunkta otrais teikums			78. panta otrā daļa
	11. panta A daļas 3. punkta a) un b) apakšpunkts			►C1 79. panta pirmās daļas a) un b) punkts, 87. panta a) un b) punkts ◄
	11. panta A daļas 3. punkta c) apakšpunkta pirmais teikums			79. panta pirmās daļas c) punkts
	11. panta A daļas 3. punkta c) apakšpunkta otrais teikums			79. panta otrā daļa
	11. panta A daļas 4. punkta pirmā un otrā daļa			81. panta pirmā un otrā daļa
	11. panta A daļas 5. punkts			82. pants
	11. panta A daļas 6. punkta pirmās daļas pirmais un otrais teikums			80. panta 1. punkta pirmā daļa
	11. panta A daļas 6. punkta pirmās daļas trešais teikums			80. panta 1. punkta otrā daļa
	11/panta A daļas 6. punkta otrā daļa			80. panta 1. punkta pirmā daļa
	11. panta A daļas 6. punkta trešā daļa			80. panta 2. punkts

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	11. panta A daļas 6. punkta ceturtā daļa			80. panta 3. punkts
	11. panta A daļas 7. punkta pirmā un otrā daļa			72. panta pirmā un otrā daļa
	11. panta B daļas 1. punkts			85. pants
	11. panta B daļas 3. punkta a) apakšpunkts			►C1 86. panta 1. punkta a) apakšpunkts ◄
	11. panta B daļas 3. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa			►C1 86. panta 1. punkta b) apakšpunkts ◄
	11. panta B daļas 3. punkta b) apakšpunkta otrā daļa			86. panta 2. punkts
	11. panta B daļas 3. punkta b) apakšpunkta trešā daļa			86. panta 1. punkta b) apakšpunkts
	11. panta B daļas 4. punkts			87. pants
	11. panta B daļas 5. punkts			88. pants
	11. panta B daļas 6. punkta pirmā un otrā daļa			89. panta pirmā un otrā daļa
	11. panta C daļas 1. punkta pirmā un otrā daļa			90. panta 1. un 2. punkts
	11. panta C daļas 2. punkta pirmā daļa			91. panta 1. punkts
	11. panta C daļas 2. punkta otrās daļas pirmais un otrais teikums			91. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
	11. panta C daļas 3. punkta pirmais un otrais ievilkums			92. panta a) un b) punkts
	12. panta 1. punkts			93. panta pirmā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	12. panta 1. punkta a) apakšpunkts			93. panta otrās daļas a) punkts
	12. panta 1. punkta b) apakšpunkts			93. panta otrās daļas c) punkts
	12. panta 2. punkta pirmais un otrais ievilkums			95. panta pirmā un otrā daļa
	12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas pirmais teikums			96. pants
	12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas otrais teikums			97. panta 1. punkts
	12. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrā daļa			97. panta 2. punkts
	12. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešās daļas pirmais teikums			98. panta 1. punkts
	12. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešās daļas otrais teikums			98. panta 2. punkta pirmā daļa, 99. panta 1. punkts
	12. panta 3. punkta a) apakšpunkta ceturtā daļa			98. panta 2. punkta otrā daļa
	12. panta 3. punkta b) apakšpunkta pirmais teikums			102. panta pirmā daļa
	12. panta 3. punkta b) apakšpunkta otrais, trešais un ceturtais teikums			102. panta otrā daļa
	12. panta 3. punkta c) apakšpunkta pirmā daļa			103. panta 1. punkts
	12. panta 3. punkta c) apakšpunkta otrās daļas pirmais un otrais ievilkums			103. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
	12. panta 4. punkta pirmā daļa			99. panta 2. punkts
	12. panta 4. punkta otrās daļas pirmais un otrais teikums			100. panta pirmā un otrā daļa
	12. panta 4. punkta trešā daļa			101. pants

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	12. panta 5. punkts			94. panta 2. punkts
	12. panta 6. punkts			105. pants
	13. panta A daļas 1. punkta ievada teikums			131. pants
	13. panta A daļas 1. punkta a) līdz n) apakšpunkts			132. panta 1. punkta a) līdz n) apakšpunkts
	13. panta A daļas 1. punkta o) apakšpunkta pirmais teikums			132. panta 1. punkta o) apakšpunkts
	13. panta A daļas 1. punkta o) apakšpunkta otrais teikums			132. panta 2. punkts
	13. panta A daļas 1. punkta p) un q) apakšpunkts			132. panta 1. punkta p)un q) apakšpunkts
	13. panta A daļas 2. punkta a) apakšpunkta pirmais līdz ceturtais ievilkums			►C1 133. panta pirmās daļas a) līdz d) punkts ◄
	13. panta A daļas 2. punkta b) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums			134. panta a) un b) punkts
	13. panta B daļas ievada teikums			131. pants
	13. panta B daļas a) punkts			135. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	13. panta B daļas b) punkta pirmā daļa			135. panta l. punkta 1) apakšpunkts
	13. panta B daļas b) punkta pirmās daļas 1. līdz 4. apakšpunkts			135. panta 2. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	13. panta B daļas b) punkta otrā daļa			135. panta 2. punkta otrā daļa
	13. panta B daļas c) punkts			136. panta a) un b) punkts
	13. panta B daļas d) punkts			—
	13. panta B daļas d) punkta 1. līdz 5. apakšpunkts			►C1 135. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunkts ◄
	13. panta B daļas d) punkta 5. apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums			135. panta 1. punkta f) apakšpunkts
	13. panta B daļas d) punkta 6. apakšpunkts			135. panta 1. punkta g) punkts
	13. panta B daļas e) līdz h) punkts			135. panta 1. punkta h) līdz k) punkts
	13. panta C daļas pirmās daļas a) punkts			137. panta 1. punkta d) punkts
	13. panta C daļas pirmās daļas b) punkts			137. panta 1. punkta a), b) un c) punkts
	13. panta C daļas otrā daļa			137. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
	14. panta 1. punkta ievada teikums			131. pants
	14. panta 1. punkta a) apakšpunkts			140. panta a) punkts
	14. panta 1. punkta d) apakšpunkta pirmā un otrā daļa			143. panta b) un c) punkts
	Regulas 14. panta 1. punkta e) apakšpunkts			143. panta e) punkts
	14. panta 1. punkta g) apakšpunkta pirmais līdz ceturtais ievilkums			143. panta f) līdz i) punkts
	14. panta 1. punkta h) apakšpunkts			143. panta j) punkts
	14. panta 1. punkta i) apakšpunkts			144. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	14. panta 1. punkta j) apakšpunkts			143. panta k) punkts
	14. panta 1. punkta k) apakšpunkts			143. panta l) apakšpunkts
	14. panta 2. punkta pirmā daļa			145. panta 1. punkts
	14. panta 2. punkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums			145. panta 2. punkta pirmā, otrā un trešā daļa
	14. panta 2. punkta trešā daļa			145. panta 3. punkts
	15. panta ievada teikums			131. pants
	15. panta 1. punkts			146. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	15. panta 2. punkta pirmā daļa			146. panta 1. punkta b) apakšpunkts
	15. panta 2. punkta otrās daļas pirmais un otrais ievilkums			147. panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts
	15. panta 2. punkta otrās daļas trešā ievilkuma teikuma pirmā daļa			147. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts
	15. panta 2. punkta otrās daļas trešā ievilkuma teikuma otrā daļa			147. panta 1. punkta otrā daļa
	15. panta 2. punkta trešās daļas pirmais un otrais ievilkums			147. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
	15. panta 2. punkta ceturtā daļa			147. panta 2. punkta trešā daļa
	15. panta 3. punkts			146. panta 1. punkta d) apakšpunkts
	15. panta 4. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts			148. panta a) punkts
	15. panta 4. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts			148. panta b) punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	15. panta 4. punkta otrās daļas pirmais un otrais teikums			150. panta 1. un 2. punkts
	15. panta 5. punkts			148. panta c) punkts
	15. panta 6. punkts			148. panta f) punkts
	15. panta 7. punkts			148. panta e) punkts
	15. panta 8. punkts			148. panta d) punkts
	15. panta 9. punkts			148. panta g) punkts
	15. panta 10. punkta pirmās daļas pirmais līdz ceturtais ievilkums			151. panta 1. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunkts
	15. panta 10. punkta otrā daļa			151. panta 1. punkta otrā daļa
	15. panta 10. punkta trešā daļa			151. panta 2. punkts
	15. panta 11. punkts			152. pants
	15. panta 12. punkta pirmais teikums			146. panta 1. punkta c) apakšpunkts
	15. panta 12. punkta otrais teikums			146. panta 2. punkts
	15. panta 13. punkts			146. panta 1. punkta e) apakšpunkts
	15. panta 14. punkta pirmā un otrā daļa			153. panta pirmā un otrā daļa
	15. panta 15. punkts			149. pants
	16. panta 1. punkts			—
	16. panta 2. punkts			164. panta 1. punkts
	16. panta 3. punkts			166. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	17. panta 1. punkts			167. pants
	17. panta 2., 3. un 4. punkts			—
	17. panta 5. punkta pirmā un otrā daļa			173. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	17. panta 5. punkta trešās daļas a) līdz e) apakšpunkts			173. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunkts
	17. panta 6. punkts			176. pants
	17. panta 7. punkta pirmais un otrais teikums			177. panta pirmā un otrā daļa
	18. panta 1. punkts			—
	18. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa			179. panta pirmā un otrā daļa
	18. panta 3. punkts			180. pants
	18. panta 4. punkta pirmā un otrā daļa			183. panta pirmā un otrā daļa
	19. panta 1. punkta pirmās daļas pirmais ievilkums			174. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts
	19. panta 1. punkta pirmās daļas otrā ievilkuma pirmais teikums			174. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
	19. panta 1. punkta pirmās daļas otrā ievilkuma otrais teikums			174. panta 1. punkta otrā daļa
	19. panta 1. punkta otrā daļa			175. panta 1. punkts
	19. panta 2. punkta pirmais teikums			174. panta 2. punkta a) apakšpunkts
	19. panta 2. punkta otrais teikums			174. panta 2. punkta b) un c) apakšpunkts
	19. panta 2. punkta trešais teikums			174. panta 3. punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	19. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais un otrais teikums			175. panta 2. punkta pirmā daļa
	19. panta 3. punkta pirmās daļas trešais teikums			175. panta 2. punkta otrā daļa
	19. panta 3. punkta otrā daļa			175. panta 3. punkts
	20. panta 1. punkta ievadfrāze			186. pants
	20. panta 1. punkta a) apakšpunkts			184. pants
	20. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmā teikuma pirmā daļa			185. panta 1. punkts
	20. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmā teikuma otrā daļa			185. panta 2. punkta pirmā daļa
	20. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrais teikums			185. panta 2. punkta otrā daļa
	20. panta 2. punkta pirmās daļas pirmais teikums			187. panta 1. punkta pirmā daļa
	20. panta 2. punkta pirmās daļas otrais un trešais teikums			187. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
	20. panta 2. punkta otrā un trešā daļa			187. panta 1. punkta otrā un trešā daļa
	20. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais teikums			188. panta 1. punkta pirmā daļa
	20. panta 3. punkta pirmās daļas otrais teikums			188. panta 1. punkta otrā un trešā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	20. panta 3. punkta pirmās daļas trešais teikums			188. panta 2. punkts
	20. panta 3. punkta otrā daļa			188. panta 2. punkts
	►C1 20. panta 4. punkta pirmās daļas pirmais līdz ceturtais ievilkums ◄			189. panta a) līdz d) punkts
	20. panta 4. punkta otrā daļa			190. pants
	20. panta 5. punkts			191. pants
	20. panta 6. punkts			192. pants
	21. pants			—
	22. pants			—
	22.a pants			249. pants
	23. panta pirmā daļa			211. panta pirmās daļas 260. pants
	23. panta otrā daļa			211. panta otrā daļa
	24. panta 1. punkts			281. pants
	24. panta 2. punkta ievada teikums			292. pants
	24. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa			284. panta 1. punkts
	24. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā un trešā daļa			284. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	24. panta 2. punkta b) apakšpunkta pirmais un otrais teikums			285. panta pirmā un otrā daļa
	24. panta 2. punkta c) apakšpunkts			286. pants
	24. panta 3. punkta pirmā daļa			282. pants
	24. panta 3. punkta otrās daļas pirmais teikums			283. panta 2. punkts
	24. panta 3. punkta otrās daļas otrais teikums			283. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	24. panta 4. punkta pirmā daļa			288. panta pirmās daļas 1. līdz 4. punkts
	24. panta 4. punkta otrā daļa			288. panta 2. daļa
	24. panta 5. punkts			289. pants
	24. panta 6. punkts			290. pants
	24. panta 7. punkts			291. pants
	24. panta 8. punkta a), b) un c) apakšpunkts			293. panta 1., 2. un 3. punkts
	24. panta 9. punkts			294. pants
	24.a panta pirmās daļas pirmais līdz desmitais ievilkums			287. panta 7. līdz 16. punkts
▼C1	24.a panta otrā daļa			–
▼B	25. panta 1. punkts			296. panta 1. punkts
	25. panta 2. punkta pirmais līdz astotais ievilkums			295. panta 1. punkta 1. līdz 8. apakšpunkts
	25. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais teikums			297. panta pirmās daļas pirmais teikums un otrā daļa
	25. panta 3. punkta pirmās daļas otrais teikums			298. panta pirmā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	25. panta 3. punkta pirmās daļas trešais teikums			299. pants
	25. panta 3. punkta pirmās daļas ceturtais un piektais teikums			298. panta otrā daļa
	25. panta 3. punkta otrā daļa			297. panta pirmās daļas otrais teikums
	25. panta 4. punkta pirmā daļa			►C1 272. panta 1. punkta pirmās daļas e) apakšpunkts ◄
	25. panta. 5. un 6. punkts			—
	25. panta 7. punkts			304. pants
	25. panta 8. punkts			301. panta 2. punkts
	25. panta 9. punkts			296. panta 2. punkts
	25. panta 10. punkts			296. panta 3. punkts
	25. panta 11. un 12. punkts			—
	26. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums			306. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	26. panta 1. punkta trešais teikums			306. panta 2. punkts
	26. panta 2. punkta pirmais un otrais teikums			307. panta pirmā un otrā daļa
	26. panta 2. punkta trešais teikums			308. pants
	26. panta 3. punkta pirmais un otrais teikums			309. panta pirmā un otrā daļa
	26. panta 4. punkts			310. pants
	26.a panta A daļas a) punkta pirmā daļa			311. panta 1. punkta 2. apakšpunkts
	26.a panta A daļas a) punkta otrā daļa			311. panta 2. punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	26.a panta A daļas b) un c) punkts			311. panta 1. punkta 3. un 4. apakšpunkts
	26.a panta A daļas d) punkts			311. panta 1. punkta 1. apakšpunkts
	26.a panta A daļas e) un f) punkts			311. panta 1. punkta 5. un 6. apakšpunkts
	►C1 26.a panta A daļas g) punkta ievada teikums ◄			311. panta 1. punkta 7. apakšpunkts
	26.a panta A daļas g) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums			311. panta 3. punkts
	26.a panta B daļas 1. punkts			313. panta 1. punkts
	26.a panta B daļas 2. punkts			314. pants
	26.a panta B daļas 2. punkta pirmais līdz ceturtais ievilkums			314. panta a) līdz d) punkts
	26.a panta B daļas 3. punkta pirmās daļas pirmais un otrais teikums			315. panta pirmais un otrais punkts
	26.a panta B daļas 3. punkta otrā daļa			312. pants
	26.a panta B daļas 3. punkta otrās daļas pirmais un otrais ievilkums			312. panta 1. un 2. punkts
	►C1 26.a panta B daļas 4. punkta pirmā daļa ◄			316. panta 1. punkts
	26.a panta B daļas 4. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts			316. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
	26.a panta B daļas 4. punkta otrā daļa			316. panta 2. punkts
	26.a panta B daļas 4. punkta trešās daļas pirmais un otrais teikums			317. panta pirmā un otrā daļa
	26.a panta B daļas 5. punkts			321. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	26.a panta B daļas 6. punkts			323. pants
	26.a panta B daļas 7. punkts			322. pants
	26.a panta B daļas 7. punkta a), b) un c) apakšpunkts			322. panta a), b) un c) punkts
	26.a panta B daļas 8. punkts			324. pants
	26.a panta B daļas 9. punkts			325. pants
	26.a panta B daļas 10. punkta pirmā un otrā daļa			318. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	26.a panta B daļas 10. punkta trešās daļas pirmais un otrais ievilkums			318. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
	26.a panta B daļas 10. punkta ceturtā daļa			318. panta 3. punkts
	26.a panta B daļas 11. punkta pirmā daļa			319. pants
	26.a panta B daļas 11. punkta otrās daļas a) apakšpunkts			320. panta 1. punkta pirmā daļa
	26.a panta B daļas 11. punkta otrās daļas b) un c) apakšpunkts			320. panta 1. punkta otrā daļa
	26.a panta B daļas 11. punkta trešā daļa			320. panta 2. punkts
	26.a panta C daļas 1. punkta ievada teikums			333. panta 1. punkts 334. pants
	26.a panta C daļas 1. punkta pirmais līdz ceturtais ievilkums			334. panta a) līdz d) punkts
	26.a panta C daļas 2. punkta pirmais un otrais ievilkums			336. panta a) un b) punkts
	26.a panta C daļas 3. punkts			337. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	26.a panta C daļas 4. punkta pirmās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums			339. panta pirmās daļas a), b) un c) punkts
	26.a panta C daļas 4. punkta otrā daļa			339. panta otrā daļa
	26.a panta C daļas 5. punkta pirmā un otrā daļa			340. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	26.a panta C daļas 5. punkta trešā daļa			340. panta 2. punkts
	26.a panta C daļas 6. punkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums			338. panta pirmās daļas a) un b) punkts
	26.a panta C daļas 6. punkta otrā daļa			338. panta otrā daļa
	26.a panta C daļas 7. punkts			335. pants
	26.a panta D daļas ievada teikums			—
	26.a panta D daļas a) punkts			313. panta 2. punkts 333. panta 2. punkts
	26.a panta D daļas b) punkts			4. panta a) un c) punkts
	26.a panta D daļas c) punkts			35. pants 139. panta 3. punkta pirmā daļa
	26.b panta A daļas pirmās daļas i) punkta pirmais teikums			344. panta 1. punkta 1. apakšpunkts
	26.b panta A daļas pirmās daļas i) punkta otrais teikums			344. panta 2. punkts
	26.b panta A daļas pirmās daļas ii) punkta pirmais līdz ceturtais ievilkums			344. panta 1. panta 2. apakšpunkts
	26.b panta A daļas otrā daļa			344. panta 3. punkts
	26.b panta A daļas trešā daļa			345. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	26.b panta B daļas pirmā daļa			346. pants
	26.b panta B daļas otrā daļa			347. pants
	26.b panta C daļas pirmā daļa			348. pants
	26.b panta C daļas otrās daļas pirmais un otrais teikums			349. panta 1. un 2. punkts
	26.b panta C daļas trešā daļa			350. pants
	26.b panta C daļas ceturtā daļa			351. pants
	26.b panta D daļas 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts			354. panta a), b) un c) punkts
	26.b panta D daļas 2. punkts			355. pants
	26.b panta E daļas pirmā un otrā daļa			356. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	26.b panta E daļas trešā un ceturtā daļa			356. panta 2. un 3. punkts
	26.b panta F daļas pirmais teikums			198. panta 1. un 2. punkts
	26.b panta F daļas otrais teikums			208. un 255. pants
	26.b panta G daļas 1. punkta pirmā daļa			352. pants
	26.b panta G daļas 1. punkta otrā daļa			—
	26.b panta G daļas 2. punkta a) apakšpunkts			353. pants
	26.b panta G daļas 2. punkta b) apakšpunkta pirmais un otrais teikums			198. panta 1. un 3. punkts
	26.c panta A daļas a) līdz e) punkts			358. panta 1. līdz 5. punkts
	26.c panta B daļas 1. punkts			359. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	26.c panta B daļas 2. punkta pirmā daļa			360. pants
	26.c panta B daļas 2. punkta otrās daļas pirmā teikuma pirmā daļa			361. panta 1. punkts
	26.c panta B daļas 2. punkta otrās daļas pirmā teikuma otrā daļa			361. panta 1. punkta a) līdz e) apakšpunkts
	26.c panta B daļas 2. punkta otrās daļas otrais teikums			361. panta 2. punkts
	26.c panta B daļas 3. punkta pirmā un otrā daļa			362. pants
	26.c panta B daļas 4. punkta a) līdz d) apakšpunkts			363. panta a) līdz d) punkts
	26.c panta B daļas 5. punkta pirmā daļa			364. pants
	26.c panta B daļas 5. punkta otrā daļa			365. pants
	26.c panta B daļas 6. punkta pirmais teikums			366. panta 1. punkta pirmā daļa
	26.c. panta B daļas 6. punkta otrais un trešais teikums			366. panta 1. punkta otrā daļa
	26.c panta B daļas 6. punkta ceturtais teikums			366. panta 2. punkts
	26.c panta B daļas 7. punkta pirmais teikums			367. panta pirmā daļa
	26.c. panta B daļas 7. punkta otrais un trešais teikums			367. panta otrā daļa
	26.c panta B daļas 8. punkts			368. pants
	26.c panta B daļas 9. punkta pirmais teikums			369. panta 1. punkts
	26.c. panta B daļas 9. punkta otrais un trešais teikums			369. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	26.c panta B daļas 10. punkts			204. panta 1. punkta trešā daļa
	27. panta 1. punkta pirmais un otrais teikums			395. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	27. panta 2. punkta pirmais un otrais teikums			395. panta 2. punkta pirmā daļa
	27. panta 2. punkta trešais teikums			395. panta 2. punkta otrā daļa
	27. panta 3. un 4. punkts			395. panta 3. un 4. punkts
	27. panta 5. punkts			394. pants
	28. panta 1. un 1.a punkts			—
	28. panta 2. punkta ievada teikums			109. pants
	28. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa			110. panta pirmā un otrā daļa
	28. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrā daļa			—
	28. panta 2. punkta a) apakšpunkta trešās daļas pirmais teikums			112. panta pirmā daļa
	28. panta 2. punkta a) apakšpunkta trešās daļas otrais un trešais teikums			112. panta otrā daļa
	28. panta 2. punkta b) apakšpunkts			113. pants
	28. panta 2. punkta c) apakšpunkta pirmais un otrais teikums			114. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	28. panta 2. punkta c) apakšpunkta trešais teikums			114. panta 2. punkts
	28. panta 2. punkta d) apakšpunkts			115. pants
	28. panta 2. punkta e) apakšpunkta pirmā un otrā daļa			118. panta pirmā un otrā daļa
	28. panta 2. punkta f) apakšpunkts			120. pants

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28. panta 2. punkta g) apakšpunkts			—
	28. panta 2. punkta h) apakšpunkta pirmā un otrā daļa			121. panta pirmā un otrā daļa
	28. panta 2. punkta i) apakšpunkts			122. pants
	28. panta 2. punkta j) apakšpunkts			117. panta 2. punkts
	28. panta 2. punkta k) apakšpunkts			116. pants
	28. panta 3. punkta a) apakšpunkts			370. pants
	28. panta 3. punkta b) apakšpunkts			371. pants
	28. panta 3. punkta c) apakšpunkts			391. pants
	28. panta 3. punkta d) apakšpunkts			372. pants
	28. panta 3. punkta e) apakšpunkts			373. pants
	28. panta 3. punkta f) apakšpunkts			392. pants
	28. panta 3. punkta g) apakšpunkts			374. pants
	28. panta 3.a punkts			376. pants
	28. panta. 4. un 5. punkts			393. panta 1. un 2. punkts
	28. panta 6. punkta pirmās daļas pirmais teikums			106. panta pirmā un otrā daļa
	28. panta 6. punkta pirmās daļas otrais teikums			106. panta trešā daļa
	28. panta 6. punkta otrās daļas a), b) un c) apakšpunkts			107. panta pirmās daļas a), b) un c) punkts
	28. panta 6. punkta otrās daļas d) apakšpunkts			107. panta otrā daļa
	28. panta 6. punkta trešā daļa			107. panta otrā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28. panta 6. punkta ceturtās daļas a), b) un c) apakšpunkts			108. panta a), b) un c) punkts
	28. panta 6. punkta piektā un sestā daļa			—
	28.a panta 1. punkta ievada teikums			2. panta 1. punkts
	28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa			2. panta 1. punkta b) apakšpunkta i) punkts
	28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa			3. panta 1. punkts
	28.a panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā daļa			3. panta 3. punkts
	28.a panta 1. punkta b) apakšpunkts			2. panta 1. punkta b) apakšpunkta ii) punkts
	28.a panta 1. punkta c) apakšpunkts			2. panta 1. punkta b) apakšpunkta iii) punkts
	28.a panta 1.a punkta a) apakšpunkts			3. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	28.a panta 1.a punkta b) apakšpunkta pirmās daļas pirmais ievilkums			3. panta 1. punkta b) apakšpunkts
	28.a panta 1.a punkta b) apakšpunkta pirmās daļas otrais un trešais ievilkums			3. panta 2. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunkts
	28.a panta 1.a punkta b) apakšpunkta otrā daļa			3. panta 2. punkta otrā daļa
	28.a panta 2. punkta ievada teikums			—
	28.a panta 2. punkta a) apakšpunkts			2. panta 2. punkta a) apakšpunkta i), ii) un iii) punkts
	28.a panta 2. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa			2. panta 2. punkta b) apakšpunkts
	28.a panta 2. punkta b) apakšpunkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums			2. panta 2. punkta b) apakšpunkta i), ii) un iii) punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28.a panta 2. punkta b) apakšpunkta otrā daļa			2. panta 2. punkta c) apakšpunkts
	28.a panta 3. punkta pirmā un otrā daļa			20. panta pirmā un otrā daļa
	28.a panta 4. punkta pirmā daļa			9. panta 2. punkts
	28.a panta 4. punkta otrās daļas pirmais ievilkums			172. panta 1. punkta otrā daļa
	28.a panta 4. punkta otrās daļas otrais ievilkums			172. panta 1. punkta pirmā daļa
	28.a panta 4. punkta trešā daļa			172. panta 2. punkts
	28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa			17. panta 1. punkta pirmā daļa
	28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta otrā daļa			17. panta 1. punkta otrā daļa un 2. punkta ievada teikums
	28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta otrās daļas pirmais ievilkums			17. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
	28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta otrās daļas otrais ievilkums			17. panta 2. punkta c) apakšpunkts
	28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta otrās daļas trešais ievilkums			17. panta 2. punkta e) apakšpunkts
	28. panta 5. punkta b) apakšpunkta otrās daļas piektais, sestais un septītais ievilkums			17. panta 2. punkta f), g) un h) apakšpunkts
	28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta otrās daļas astotais ievilkums			17. panta 2. punkta d) apakšpunkts
	28.a panta 5. punkta b) apakšpunkta trešā daļa			17. panta 3. punkts
	28.a panta 6. punkta pirmā daļa			21. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28.a panta 6. punkta otrā daļa			22. pants
	28.a panta 7. punkts			23. pants
	28.b panta A daļas 1. punkts			40. pants
	28.b panta A daļas 2. punkta pirmā un otrā daļa			41. panta pirmā un otrā daļa
	28.a panta A daļas 2. punkta trešās daļas pirmais un otrais ievilkums			42. panta a) un b) punkts
	28.b panta B daļas 1. punkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums			33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
	28.b panta B daļas 1. punkta otrā daļa			33. panta 2. punkts
	28.b panta B daļas 2. punkta pirmā daļa			34. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	28.b panta B daļas 2. punkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums			34. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
	28.b panta B daļas 2. punkta otrās daļas pirmais un otrais teikums			34. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
	28.b panta B daļas 2. punkta trešās daļas pirmais teikums			34. panta 3. punkts
	28.b panta B daļas 2. punkta trešās daļas otrais un trešais teikums			—
	28.b panta B daļas 3. punkta pirmā un otrā daļa			34. panta 4. punkta pirmā un otrā daļa
	28.b panta C daļas 1. punkta pirmā ievilkuma pirmā daļa			48. panta 1. punkta pirmā daļa
	28.b panta C daļas 1. punkta pirmā ievilkuma otrā daļa			49. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28.b. panta C daļas 1. punkta otrais un trešais ievilkums			48. panta otrā un trešā daļa
	28.b panta C daļas 2. un 3. punkts			47. panta pirmā un otrā daļa
	28.b panta C daļas 4. punkts			51. pants
	28.b panta D daļa			53. pants
	28.b panta E daļas 1. punkta pirmā un otrā daļa			50. panta pirmā un otrā daļa
	28.b panta E daļas 2. punkta pirmā un otrā daļa			54. panta pirmā un otrā daļa
	28.b panta E daļas 3. punkta pirmā un otrā daļa			44. panta pirmā un otrā daļa
	28.b panta F daļas pirmā un otrā daļa			55. panta pirmā un otrā daļa
	28.c panta A daļas ievada teikums			131. pants
	28.c panta A daļas a) punkta pirmā daļa			138. panta 1. punkts
	28.c panta A daļas a) punkta otrā daļa			139. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	28.c panta A daļas b) punkts			138. panta 2. punkta a) apakšpunkts
	28.c panta A daļas c) punkta pirmā daļa			138. panta 2. punkta b) apakšpunkts
	28.c panta A daļas c) punkta otrā daļa			139. panta 2. punkts
	28.c panta A daļas d) punkts			138. panta 2. punkta c) apakšpunkts
	28.c panta B daļas ievada teikums			131. pants
	28.c panta B daļas a), b) un c) punkts			140. panta a), b) un c) punkts

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28.c panta C daļa			142. pants
	28.c panta D daļas pirmā daļa			143. panta d) punkts
	28.c panta D daļas otrā daļa			131. pants
	28.c panta E daļas 1. punkta pirmais ievilkums, ar ko aizstāj 16. panta 1. punktu			
	— 1. punkta pirmā daļa			155. pants
	— 1. punkta pirmās daļas A apakšpunkts			157. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts			156. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta pirmās daļas d) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums			156. panta 1. punkta d) un e) apakšpunkts
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta pirmās daļas e) apakšpunkta pirmā daļa			157. panta 1. punkta b) apakšpunkts
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta pirmās daļas e) apakšpunkta otrās daļas pirmais ievilkums			154. pants
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta pirmās daļas e) apakšpunkta otrās daļas otrā ievilkuma pirmais teikums			154. pants
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta pirmās daļas e) apakšpunkta otrās daļas otrā ievilkuma otrais teikums			►C1 157. panta 2. punkts ◄
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta pirmās daļas e) apakšpunkta trešās daļas pirmais ievilkums			—

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta pirmās daļas e) apakšpunkta trešās daļas otrais, trešais un ceturtais ievilkums			158. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
	— 1. punkta pirmās daļas B apakšpunkta otrā daļa			156. panta 2. punkts
	— 1. punkta pirmās daļas C apakšpunkts			159. pants
	— 1. punkta pirmās daļas D apakšpunkta pirmās daļas a)un b) apakšpunkts			160. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
	— 1. punkta pirmās daļas D apakšpunkta otrā daļa			160. panta 2. punkts
	— 1. punkta pirmās daļas E apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums			161. panta a) un b) punkts
	— 1. punkta otrā daļa			202. pants
	— 1. punkta trešā daļa			163. pants
	28.c panta E daļas 1. punkta otrais ievilkums, ar ko 16. pantā iekļauj 1.a punktu			
	— 1.a punkts			162. pants
	28.c panta E daļas 2. punkta pirmais ievilkums, ar ko groza 16. panta 2. punktu			
	— 2. punkta pirmā daļa			164. panta 1. punkts
	28.c panta E daļas 2. punkta otrais ievilkums, ar ko 16. panta 2. punktā iekļauj otro un trešo daļu			

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 2. punkta otrā daļa			164. panta 2. punkts
	— 2. punkta trešā daļa			165. pants
	28.c panta E daļas 3. punkta pirmais līdz piektais ievilkums			141. panta a) līdz e) punkts
	28.d panta 1. punkta pirmais un otrais teikums			68. panta pirmā un otrā daļa
	28.d panta 2. un 3. punkts			69. panta 1. un 2. punkts
	28.d panta 4. punkta pirmā un otrā daļa			67. panta 1. un 2. punkts
	28.e panta 1. punkta pirmā daļa			83. pants
	28.e panta 1. punkta otrās daļas pirmais un otrais teikums			84. panta 1. un 2. punkts
	28.e panta 2. punkts			76. pants
	28.e panta 3. punkts			93. panta otrās daļas b) punkts
	28.e panta 4. punkts			94. panta 1. punkts
	28.f panta 1. punkts, ar ko aizstāj 17. panta 2., 3. un 4. punktu			
	— 2. punkta a) apakšpunkts			168. panta a) punkts
	— 2. punkta b) apakšpunkts			168. panta e) punkts
	— 2. punkta c) apakšpunkts			168. panta b) un d) punkts
	— 2. punkta d) apakšpunkts			168. panta c) punkts
	— 3. punkta a), b) un c) apakšpunkts			169. panta a), b) un c) punkts 170. panta a) un b) punkts
	— 4. punkta pirmās daļas pirmais ievilkums			171. panta 1. punkta pirmā daļa
	— 4. punkta pirmās daļas otrais ievilkums			171. panta 2. punkta pirmā daļa
	— 4. punkta otrās daļas a) apakšpunkts			171. panta 1. punkta otrā daļa
	— 4. punkta otrās daļas b) apakšpunkts			171. panta 2. punkta otrā daļa
	— 4. punkta otrās daļas c) apakšpunkts			171. panta 3. punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28.f panta 2. punkts, ar ko aizstāj 18. panta 1. punktu			
	— 1. punkta a) apakšpunkts			178. panta a) punkts
	— 1. punkta b) apakšpunkts			178. panta e) punkts
	— 1. punkta c) apakšpunkts			178. panta b) un d) punkts
	— 1. punkta d) apakšpunkts			178. panta f) punkts
	— 1. punkta e) apakšpunkts			178. panta c) punkts
	►C1 28.f panta 3. punkts, ar ko 18. pantā iekļauj 3.a punktu ◄			
	— 3.a punkta teikuma pirmā daļa			181. pants
	— 3.a punkta teikuma otrā daļa			182. pants
	28.g pants, ar ko aizstāj 21. pantu			
	— 1. punkta a) apakšpunkta pirmā daļa			193. pants
	— 1. punkta a) apakšpunkta otrā daļa			194. panta 1. un 2. punkts
	— 1. punkta b) apakšpunkts			196. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 1. punkta c) apakšpunkta pirmās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums			197. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
	— 1. punkta c) apakšpunkta otrā daļa			197. panta 2. punkts
	— 1. punkta d) apakšpunkts			203. pants
	— 1. punkta e) apakšpunkts			200. pants
	— 1. punkta f) apakšpunkts			195. pants
	— 2. punkts			—
	— 2. punkta a) apakšpunkta pirmais teikums			204. panta 1. punkta pirmā daļa
	— 2. punkta a) apakšpunkta otrais teikums			204. panta 2. punkts
	— 2. punkta b) apakšpunkts			204. panta 1. punkta otrā daļa
	— 2. punkta c) apakšpunkta pirmā daļa			►C1 199. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunkts ◄
	— 2. punkta c) apakšpunkta otrā, trešā un ceturtā daļa			199. panta 2., 3. un 4. punkts
	— 3. punkts			205. pants
	— 4. punkts			201. pants
	28.h pants, ar ko aizstāj 22. pantu			
	— 1. punkta a) apakšpunkta pirmais un otrais teikums			213. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	— 1. punkta b) apakšpunkts			213. panta 2. punkts
	— 1. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma pirmais teikums			214. panta 1. punkta a) apakšpunkts
	— 1. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma otrais teikums			214. panta 2. punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 1. punkta c) apakšpunkta otrais un trešais ievilkums			214. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
	— 1. punkta d) apakšpunkta pirmais un otrais teikums			215. panta pirmā un otrā daļa
	— 1. punkta e) apakšpunkts			216. pants
	— 2. punkta a) apakšpunkts			242. pants
	— 2. punkta b) apakšpunkta pirmā un otrā daļa			243. panta 1. un 2. punkts
	— 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas pirmais teikums			220. panta 1. punkts
	— 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas otrais teikums			220. panta 2. un 3. punkts
	— 3. punkta a) apakšpunkta otrā daļa			220. panta 4. un 5. punkts
	— 3. punkta a) apakšpunkta trešās daļas pirmais un otrais teikums			221. panta 1. punkta pirmā un otrā daļa
	— 3. punkta a) apakšpunkta ceturtā daļa			221. panta 2. punkts
	— 3. punkta a) apakšpunkta piektās daļas pirmais teikums			219. pants
	— 3. punkta a) apakšpunkta piektās daļas otrais teikums			228. pants
	— 3. punkta a) apakšpunkta sestā daļa			222. pants
	— 3. punkta a) apakšpunkta septītā daļa			223. pants
	— 3. punkta a) apakšpunkta astotās daļas pirmais un otrais teikums			224. panta 1. un 2. punkts

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 3. punkta a) apakšpunkta devītās daļas pirmais un otrais teikums			224. panta 3. punkta pirmā daļa
	— 3. punkta a) apakšpunkta devītās daļas trešais teikums			224. panta 3. punkta otrā daļa
	— 3. punkta a) apakšpunkta desmitā daļa			225. pants
	— 3. punkta b) apakšpunkta pirmās daļas pirmais līdz divpadsmitais ievilkums			226. panta 1. līdz 12. punkts
	— 3. punkta b) apakšpunkta pirmās daļas trīspadsmitais ievilkums			226. panta 13. un 14. punkts
	— 3. punkta b) apakšpunkta pirmās daļas četrpadsmitais ievilkums			226. panta 15. punkts
	— 3. punkta b) apakšpunkta otrā daļa			227. pants
	— 3. punkta b) apakšpunkta trešā daļa			229. pants
	— 3. punkta b) apakšpunkta ceturtā daļa			230. pants
	— 3. punkta b) apakšpunkta piektā daļa			231. pants
	— 3. punkta c) apakšpunkta pirmā daļa			232. pants
	— 3. punkta c) apakšpunkta otrās daļas ievada teikums			233. panta 1. punkta pirmā daļa
	— 3. punkta c) apakšpunkta otrās daļas pirmā ievilkuma pirmais teikums			233. panta 1. punkta pirmās daļas a) apakšpunkts

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 3. punkta c) apakšpunkta otrās daļas pirmā ievilkuma otrais teikums			233. panta 2. punkts
	— 3. punkta c) apakšpunkta otrās daļas otrā ievilkuma pirmais teikums			233. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
	— 3. punkta c) apakšpunkta otrās daļas otrā ievilkuma otrais teikums			233. panta 3. punkts
	— 3. punkta c) apakšpunkta trešās daļas pirmais teikums			233. panta 1. punkta otrā daļa
	— 3. punkta c) apakšpunkta trešās daļas otrais teikums			237. pants
	— 3. punkta c) apakšpunkta ceturtās daļas pirmais un otrais teikums			234. pants
	— 3. punkta c) apakšpunkta piektā daļa			235. pants
	— 3. punkta c) apakšpunkta sestā daļa			236. pants
	— 3. punkta d) apakšpunkta pirmā daļa			244. pants
	— 3. punkta d) apakšpunkta otrās daļas pirmais teikums			245. panta 1. punkts
	— 3. punkta d)apakšpunkta otrās daļas otrais un trešais teikums			245. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
	— 3. punkta d) apakšpunkta trešās daļas pirmais un otrais teikums			246. panta pirmā un otrā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 3. punkta d) apakšpunkta ceturtā, piektā un sestā daļa			247. panta 1., 2. un 3. punkts
	— 3. punkta d) apakšpunkta septītā daļa			248. pants
	— 3. punkta e) apakšpunkta pirmā daļa			217. pants un 241. pants
	— 3. punkta e) apakšpunkta otrā daļa			218. pants
	— 4. punkta a) apakšpunkta pirmais un otrais teikums			252. panta 1. punkts
	— 4. punkta a) apakšpunkta trešais un ceturtais teikums			252. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
	— 4. punkta a) apakšpunkta piektais teikums			250. panta 2. punkts
	— 4. punkta b) apakšpunkts			250. panta 1. punkts
	— 4. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma pirmā un otrā daļa			251. panta a) un b) punkts
	— 4. punkta c) apakšpunkta otrā ievilkuma pirmā daļa			251. panta c) punkts
	— 4. punkta c) apakšpunkta otrā ievilkuma otrā daļa			251. panta d) un e) punkts
	— 5. punkts			206. pants
	— 6. punkta a) apakšpunkta pirmais un otrais teikums			261. panta 1. punkts
	— 6. punkta a) apakšpunkta trešais teikums			261. panta 2. punkts
	— 6. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa			262. pants

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 6. punkta b) apakšpunkta otrās daļas pirmais teikums			263. panta 1. punkta pirmā daļa
	— 6. punkta b) apakšpunkta otrās daļas otrais teikums			263. panta 2. punkts
	— 6. punkta b) apakšpunkta trešās daļas pirmais un otrais ievilkums			264. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
	— 6. punkta b) apakšpunkta trešās daļas trešā ievilkuma pirmais teikums			264. panta 1. punkta d) apakšpunkts
	— 6. punkta b) apakšpunkta trešās daļas trešā ievilkuma otrais teikums			264. panta 2. punkta pirmā daļa
	— 6. punkta b) apakšpunkta ceturtās daļas pirmais ievilkums			264. panta 1. punkta c) un e) apakšpunkts
	— 6. punkta b) apakšpunkta ceturtās daļas otrā ievilkuma pirmais teikums			264. panta 1. punkta f) apakšpunkts
	— 6. punkta b) apakšpunkta ceturtās daļas otrā ievilkuma otrais teikums			264. panta 2. punkta otrā daļa
	— 6. punkta b) apakšpunkta piektās daļas pirmais un otrais ievilkums			265. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
	— 6. punkta b) apakšpunkta piektās daļas trešā ievilkuma pirmais teikums			265. panta 1. punkta c) apakšpunkts
	— 6. punkta b) apakšpunkta piektās daļas trešā ievilkuma otrais teikums			265. panta 2. punkts
	— 6. punkta c) apakšpunkta pirmais ievilkums			263. panta 1. punkta otrā daļa

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 6. punkta c) apakšpunkta otrais ievilkums			266. pants
	— 6. punkta d) apakšpunkts			254. pants
	— 6. punkta e) apakšpunkta pirmā daļa			268. pants
	— 6. punkta e) apakšpunkta otrā daļa			259. pants
	— 7. punkta teikuma pirmā daļa			207. panta pirmā daļa 256. pants 267. pants
	— 7. punkta teikuma otrā daļa			207. panta otrā daļa
	— 8. punkta pirmā un otrā daļa			273. panta pirmā un otrā daļa
	— 9. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas pirmais ievilkums			272. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts
	— 9. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas otrais ievilkums			272. panta 1. punkta pirmās daļas a) un d) apakšpunkts
	— 9. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas trešais ievilkums			272. panta 1. punkta pirmās daļas b) apakšpunkts
	— 9. punkta a) apakšpunkta otrā daļa			272. panta 1. punkta otrā daļa
	— 9. punkta b) apakšpunkts			272. panta 3. punkts
	— 9. punkta c) apakšpunkts			212. pants
	— 9. punkta d) apakšpunkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums			238. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts
	— 9. punkta d) apakšpunkta otrās daļas pirmais līdz ceturtais ievilkums			238. panta 2. punkta a) līdz d) apakšpunkts

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 9. punkta d) apakšpunkta trešā daļa			238. panta 3. punkts
	— 9. punkta e) apakšpunkta pirmā daļa			239. pants
	— 9. punkta e) apakšpunkta otrās daļas pirmais un otrais ievilkums			240. panta 1. un 2. punkts
	— 10. punkts			209. un 257. pants
	— 11. punkts			210. un 258. pants
	— 12. punkta ievada teikums			269. pants
	— 12. punkta a) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums			270. panta a), b) un c) punkts
	— 12. punkta b) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums			271. panta a), b) un c) punkts
	38.i pants, ar ko 24. panta 3. punktā iekļauj trešo daļu			
	— 3. punkta trešā daļa			283. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts
	28.j panta 1. punkts, ar ko 25. panta 4. punktā iekļauj otro daļu			
	— 4. punkta otrā daļa			272. panta 2. punkts
	28.j panta 2. punkts, ar ko aizstāj 25. panta 5. un 6. punktu			
	— 5. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts			300. panta 1., 2. un 3. punkts
	— 5. punkta otrā daļa			302. pants

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	— 6. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas pirmais teikums			301. panta 1. punkts
	— 6. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas otrais teikums			303. panta 1. punkts
	— 6. punkta a) apakšpunkta otrās daļas pirmais, otrais un trešais ievilkums			303. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts
	— 6. punkta a) apakšpunkta trešā daļa			303. panta 3. punkts
	— 6. punkta b) apakšpunkts			301. panta 1. punkts
	28.j panta 3. punkts, ar ko 25. panta 9. punktā iekļauj otro daļu			
	— 9. punkta otrā daļa			305. pants
	28.k panta 1. punkta pirmā daļa			—
	28.k panta 1. punkta otrās daļas a) apakšpunkts			158. panta 3. punkts
	28.k panta 1. punkta otrās daļas b) un c) apakšpunkts			—
	28.k panta 2., 3. un 4. punkts			—
	28.k panta 5. punkts			158. panta 2. punkts
	28.l panta pirmā daļa			—
	28.l panta otrā un trešā daļa			402. panta 1. un 2. punkts
	28.l panta ceturtā daļa			—
	28.m pants			399. panta pirmā daļa
	28.n pants			—

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28.o panta 1. punkta ievada teikums			326. panta pirmā daļa
	28.o panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais teikums			327. panta 1. un 3. punkts
	28.o panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais teikums			327. panta 2. punkts
	28.o panta 1. punkta b) apakšpunkts			328. pants
	28.o panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmais, otrais un trešais ievilkums			329. panta a), b) un c) punkts
	28.o panta 1. punkta d) apakšpunkta pirmā un otrā daļa			330. panta pirmā un otrā daļa
	28.o panta 1. punkta e) apakšpunkts			332. pants
	28.o panta 1. punkta f) apakšpunkts			331. pants
	28.o panta 1. punkta g) apakšpunkts			4. panta b) punkts
	28.o panta 1. punkta h) apakšpunkts			35. pants 139. panta 3. punkta otrā daļa
	28.o panta 2. punkts			326. panta otrā daļa
	28.o panta 3. punkts			341. pants
	28.o panta 4. punkts			—
	28.p panta 1. punkta pirmais, otrais un trešais ievilkums			405. panta 1., 2. un 3. punkts
	28.p panta 2. punkts			406. pants
	28.p panta 3. punkta pirmās daļas pirmais, un otrais ievilkums			407. panta a) un b) punkts
	28.p panta 3. punkta otrā daļa			—
	28.p panta 4. punkta a) līdz d) apakšpunkts			408. panta 1. punkta a) līdz d) apakšpunkts
	28.p panta 5. punkta pirmais un otrais ievilkums			408. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	28.p panta 6. punkts			409. pants
	28.p panta 7. punkta pirmās daļas a), b) un c) apakšpunkts			410. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
	28.p panta 7. punkta otrās daļas pirmais ievilkums			—
	28.p panta 7. punkta otrās daļas otrais un trešais ievilkums			410. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
	29. panta 1. līdz 4. punkts			398. panta 1. līdz 4. punkts
	29.a pants			397. pants
	30. panta 1. punkts			396. panta 1. punkts
	30. panta 2. punkta pirmais un otrais teikums			396. panta 2. punkta pirmā daļa
	30. panta 2. punkta trešais teikums			396. panta 2. punkta otrā daļa
	30. panta 3. un 4. punkts			396. panta 3. un 4. punkts
	31. panta 1. punkts			—
	31. panta 2. punkts			400. pants
	33. panta 1. punkts			401. pants
	33. panta 2. punkts			2. panta 3. punkts
	33.a panta 1. punkta ievada teikums			274. pants
	33.a panta 1. punkta a) apakšpunkts			275. pants
	33.a panta 1. punkta b) apakšpunkts			276. pants
	33.a panta 1. punkta c) apakšpunkts			277. pants
	33.a panta 2. punkta ievada teikums			278. pants
	33.a panta 2. punkta a) apakšpunkts			279. pants
	33.a panta 2. punkta b) apakšpunkts			280. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	34. pants			404. pants
	35. pants			403. pants
	36. un 37. pants			—
	38. pants			414. pants
▼C1	A pielikuma I daļas 1. un 2. punkts			VII pielikuma 1. punkta a) un b) apakšpunkts
	A pielikuma I daļas 3. punkts			VII pielikuma 1. punkta c) un d) apakšpunkts
———————				
▼B	A pielikuma II daļas 1. līdz 6. punkts			VII pielikuma 2. punkta a) līdz f) apakšpunkts
	A pielikuma III un IV daļa			VII pielikuma 3. un 4. punkts
	A pielikuma IV daļas 1. līdz 4. punkts			VII pielikuma 4. punkta a) līdz d) apakšpunkts
	A pielikuma V daļa			295. panta 2. punkts
	B pielikuma ievada teikums			295. panta 1. punkta 5. apakšpunkts
	B pielikuma pirmais līdz devītais ievilkums			VIII pielikuma 1. līdz 9. punkts
	C pielikums			—
	D pielikuma 1. līdz 13. punkts			I pielikuma 1. līdz 13. punkts
	E pielikuma 2. punkts			X pielikuma A daļas 1. punkts
	E pielikuma 7. punkts			X pielikuma A daļas 2. punkts
	E pielikuma 11. punkts			X pielikuma A daļas 3. punkts
	E pielikuma 15. punkts			X pielikuma A daļas 4. punkts
	F pielikuma 1. punkts			X pielikuma B daļas 1. punkts
	F pielikuma 2. punkts			X pielikuma B daļas 2. punkta a) līdz j) apakšpunkts
	F pielikuma 5. līdz 8. punkts			X pielikuma B daļas 3. līdz 6. punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	F pielikuma 10. punkts			X pielikuma B daļas 7. punkts
	F pielikuma 12. punkts			X pielikuma B daļas 8. punkts
	F pielikuma 16. punkts			X pielikuma B daļas 9. punkts
	F pielikuma 17. punkta pirmā un otrā daļa			X pielikuma B daļas 10. punkts
	F pielikuma 23. punkts			X pielikuma B daļas 11. punkts
	F pielikuma 25. punkts			X pielikuma B daļas 12. punkts
	F pielikuma 27. punkts			X pielikuma B daļas 13. punkts
	G pielikuma 1. un 2. punkts			391. pants
	H pielikuma pirmā daļa			98. panta 3. punkts
	H pielikuma otrās daļas ievada teikums			—
	H pielikuma otrās daļas 1. līdz 6. punkts			III pielikuma 1. līdz 6. punkts
	H pielikuma otrās daļas 7. punkta pirmā un otrā daļa			III pielikuma 7. un 8. punkts
	H pielikuma otrās daļas 8. līdz 17. punkts			III pielikuma 9. līdz 18. punkts
	I pielikuma ievada teikums			—
	I pielikuma a) punkta pirmais līdz septītais ievilkums			IX pielikuma A daļas 1. līdz 7. punkts
	I pielikuma b) punkta pirmais un otrais ievilkums			IX pielikuma B daļas 1. un 2. punkts
	I pielikuma c) punkts			IX pielikuma C daļa
	J pielikuma ievada teikums			V pielikuma ievada teikums
	J pielikums			V pielikuma 1. līdz 25. punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
	K pielikuma 1. punkta pirmais, otrais un trešais ievilkums			IV pielikuma 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts
	K pielikuma 2. līdz 5. punkts			IV pielikuma 2. līdz 5. punkts
	L pielikuma pirmās daļas 1. līdz 5. punkts			II pielikuma 1. līdz 5. punkts
	L pielikuma otrā daļa			56. panta 2. punkts
	M pielikuma a) līdz f) punkts			VI pielikuma 1. līdz 6. punkts
		Direktīvas 89/465/EEK 1. panta 1. punkta otrā daļa		133. panta otrā daļa
		Direktīvas 94/5/EK 2. pants		342. pants
		Direktīvas 94/5/EK 3. panta pirmais un otrais teikums		343. panta pirmā un otrā daļa
		Direktīvas 2002/38/EK 4. pants		56. panta 3. punkts 57. panta 2. punkts 357. pants
		Direktīvas 2002/38/EK 5. pants		—
			VIII pielikuma II daļas 2. punkta a) apakšpunkts Grieķijas Pievienošanās aktā	287. panta 1. punkts
			VIII pielikuma II daļas 2. punkta b) apakšpunkts Grieķijas Pievienošanās aktā	375. pants
			XXXII pielikuma IV daļas 3. punkta a) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktā	287. panta 2. un 3. punkts
			XXXII pielikuma IV daļas 3. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa Spānijas un Portugāles Pievienošanās aktā	377. pants

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	104. pants
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta c) apakšpunkta pirmā daļa Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	287. panta 4. punkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta f) apakšpunkta pirmā daļa Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	117. panta 1. punkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta g) apakšpunkta pirmā daļa Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	119. pants
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta h) apakšpunkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	378. panta 1. punkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta i) apakšpunkta pirmās daļas pirmais ievilkums Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	—
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta i) apakšpunkta pirmās daļas otrais un trešais ievilkums Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	378. panta 2. punkta a) un b) apakšpunkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta j) apakšpunkts Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	287. panta 5. punkts

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta l) apakšpunkta pirmā daļa Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	111. panta a) punkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta m) apakšpunkta pirmā daļa Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	379. panta 1. punkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta n) apakšpunkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	379. panta 2. punkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta x) apakšpunkta pirmais ievilkums Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	253. pants
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta x) apakšpunkta otrais ievilkums Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	287. panta 6. punkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta z) apakšpunkta pirmā daļa Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	111. panta b) punkts
			XV pielikuma IX daļas 2. punkta aa) apakšpunkta pirmās daļas pirmais un otrais ievilkums Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā	380. pants
			2. protokols Austrijas, Somijas un Zviedrijas Pievienošanās aktā attiecībā uz Ālandu salām	6. panta 1. punkta d) apakšpunkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
			V pielikuma 5. sadaļas 1. punkta a) apakšpunkts 2003. gada Čehijas Republikas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Pievienošanās aktā	123. pants
			►C1 V pielikuma 5. sadaļas 1. punkta b) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā ◄	381. pants
			VI pielikuma 7. sadaļas 1. punkta a) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	124. pants
			VI pielikuma 7. sadaļas 1. punkta b) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	382. pants
			VII pielikuma 7. sadaļas 1. punkta pirmā un otrā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	125. panta 1. un 2. punkts
			VII pielikuma 7. sadaļas 1. punkta trešā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	—
			VII pielikuma 7. sadaļas 1. punkta ceturtā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	383. panta a) punkts
			VII pielikuma 7. sadaļas 1. punkta piektā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	—
			VII pielikuma 7. sadaļas 1. punkta sestā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	383. panta b) punkts
			VIII pielikuma 7. sadaļas 1. punkta a) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	—

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
			VIII pielikuma 7. sadaļas 1. punkta b) apakšpunkta otrā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	384. panta a) punkts
			►C1 VIII pielikuma 7. sadaļas 1. punkta b) apakšpunkta trešā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā ◄	384. panta b) punkts
			IX pielikuma 8. sadaļas 1. punkts 2003. gada Pievienošanās aktā	385. pants
			X pielikuma 7. sadaļas 1. punkta a) apakšpunkta i) un ii) punkts 2003. gada Pievienošanās aktā	126. panta a) un b) punkts
			X pielikuma 7. sadaļas 1. punkta c) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	386. pants
			XI pielikuma 7. sadaļas 1. punkts 2003. gada Pievienošanās aktā	127. pants
			XI pielikuma 7. sadaļas 2. punkta a) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	387. panta c) punkts
			XI pielikuma 7. sadaļas 2. punkta b) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	387. panta a) punkts
			XI pielikuma 7. sadaļas 2. punkta c) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	387. panta b) punkts
			XII pielikuma 9. sadaļas 1. punkta a) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	128. panta 1. un 2. punkts

▼B

Direktīva 67/227/EEK	Direktīva 77/388/EEK	Direktīvas, ar ko izdarīti grozījumi	Citi tiesību akti	Šī direktīva
			XII pielikuma 9. sadaļas 1. punkta b) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	128. panta 3., 4. un 5. punkts
			XII pielikuma 9. sadaļas 2. punkts 2003. gada Pievienošanās aktā	388. pants
			XIII pielikuma 9. sadaļas 1. punkta a) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	129. panta 1. un 2. punkts
			XIII pielikuma 9. sadaļas 1. punkta b) apakšpunkts 2003. gada Pievienošanās aktā	389. pants
			XIV pielikuma 7. sadaļas pirmā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	130. panta a) un b) punkts
			XIV pielikuma 7. sadaļas otrā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	—
			XIV pielikuma 7. sadaļas trešā daļa 2003. gada Pievienošanās aktā	390. pants